

3

Харків спростував міф про свою російськомовність

5

Закон України «Про електронні комунікації»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 10 ЛЮТОГО 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№27 (6895)

ЦИТАТА ДНЯ

МАКСИМ СТЕПАНОВ:

«Ми хочемо для ста відсотків населення забезпечити доступ до вакцини від COVID-19 до кінця 2021 року».

Міністр охорони здоров'я про амбітну мету Президента і уряду щодо імунізації населення

Тарифи врегульовано до кінця сезону

АКТУАЛЬНО. До кінця опалювального сезону тарифи на опалення та гарячу воду не зростатимуть. Таку домовленість закріплено в меморандумі, який підписали міністр розвитку громад та територій Олексій Чернишов, в.о. міністра енергетики Юрій Вітренко, керівництво НКРЕКП і НАК «Нафтогаз України» та міські голови: Житомирський — Сергій Сухомлин, Київський — Віталій Кличко, Одеський — Геннадій Труханов, Бучанський — Анатолій Федорук. У режимі відеоконференції долучилися очільники Дніпра Борис Філатов, Львова — Андрій Садовий і Маріуполя — Вадим Бойченко.

«На початку січня ми зробили всім кроків до розв'язання тарифного питання і встановлення справедливих правил на ринку газу. Разом з міськими головами найбільших міст, урядовою командою, представниками НКРЕКП та НАК «Нафтогаз» ми напрацювали оптимальне рішення. І я радій, що було підписано меморандум, у якому зафіксовано обіцянку перед людьми: тарифи на гарячу воду та опалення не буде підвищено до кінця опалювального сезону», — цитує департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів слова Прем'єр-міністра Дениса Шмигаля.

ЦИФРА ДНЯ

367 000

українців планує вакцинувати влада на першому етапі реалізації відповідного національного плану

Що ефективніші реформи, то біжче членство в НАТО

Генсек НАТО Єнс Столтенберг (праворуч) позитивно оцінив переговори з Прем'єр-міністром Денисом Шмигалем

Фото з сайту nato.int

ГЕОПОЛІТИКА. Північноатлантичний альянс тримає двері для України відчиненими і радіє взаємовигідному партнерству

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Центральної виборчої комісії
від 23 квітня 2012 року № 76
(зі змінами, внесеними постановами Центральної виборчої комісії
від 27 березня 2014 року № 93, від 27 серпня 2014 року № 818)

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення проміжних виборів народних депутатів України 28 березня 2021 року

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів

України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

USD 27.6426

за 1 долар США

EUR 33.4406

за 1 євро

RUB 3.7345 / AU 50944.21

за 10 рублів

AG 760.45

PT 32603.06

PD 64268.77

за 1 тройську унцію

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 2 2

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРИ

Що ефективніші реформи, то більше членство в НАТО

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль перебуває з офіційним візитом у Брюсселі в межах участі у засіданні Ради асоціації з ЄС, яке відбудеться завтра. Напередодні засідання глава українського уряду провів переговори із президентом Європейської ради Шарлем Мішелем.

Під час цієї зустрічі Денис Шмигаль заявив, що Україна розраховує на узгодження з ЄС конкретних часових меж для започаткування процесу всеосяжного огляду досягнення цілей Угоди про асоціацію з ЄС. «Ми розглядаємо Угоду про асоціацію як інструмент інтеграції України до ЄС, а роботу з її імплементації — як основу для тісного зшивання наших економік і ринків», — цитує слова Прем'єра департамент комунікацій Секретаріату КМУ. Він зауважив, що один із першочергових пріоритетів України — початок діалогу з оновленням параметрів поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. Ще Денис Шмигаль подякував Шарлеві Мішелю та Євросоюзу за підтримку ініціативи «Кримська платформа»

й висловив сподівання, що ЄС активно долучиться до її установчого саміту, який заплановано провести у серпні в Києві.

Спільні навчання і боротьба з пандемією

У Брюсселі Денис Шмигаль відвідав штаб-квартиру НАТО, де поспілкувався з генеральним секретарем альянсу Єнсом Столтенбергом. Під час спільної пресконференції генсек НАТО назвав зустріч з українським Прем'єром конструктивною та наскіченою, подякував за відданість принципам євроатлантичної безпеки й участь українських військових у миротворчих місіях НАТО. Єнс Столтенберг наголосив, що участь України у Програмі розширені можливостей НАТО, яка має на меті посилити оперативну сумісність військ країн-учасниць із силами Альянсу і до якої Київ було запрошене торік у червні, надзвичайно ефективно допомагає розвитку співпраці нашої країни з Північноатлантичним альянсом. За приклад такої співпраці Єнс Столтенберг навів координацію дій НАТО та України у бо-

ротьбі з пандемією коронавірусу, завдяки якій нашій країні було надано мобільні рентгенівські апарати та засоби індивідуального захисту, а літаки українського підприємства «Антонов» допомагали діправляти необхідні медичні товари до Чехії та Словаччини.

Усі країни-члени НАТО єдині в позиції засудження анексії Криму Росією. «Ми наголошуємо, що Росія має припинити підтримувати бойовиків на сході України й негайно вивести свої війська з української території», — заявив Єнс Столтенберг. Він нагадав, що НАТО надає практичну підтримку в зміщенні обороноздатності України. Альянс проводить спільні навчання із ЗСУ, обмінюються розвідувальною інформацією про Чорноморський регіон, військові кораблі НАТО відвідують українські порти, а літаки проводять патрулювання повітряного простору у районі Чорного моря. А допомагає НАТО Україні через трастові фонди, спрямовані на проекти з модернізації командування, логістики і стандартизації, кібернетичної безпеки, перепідготовки та соціальної адаптації військових, медичної реабілітації, становить 40 мільйонів євро.

Україна — надійний та передбачуваний партнер НАТО, який прагне приєднатися до Альянсу і продовжує реформи, що дадуть змогу отримати План дій щодо членства в НАТО. Це ключова коротострокова мета Києва. Про це під час пресконференції заявив Денис Шмигаль. А українська сторона співпрацює з Альянсом у боротьбі з російською агресією, зміцнюючи региональну безпеку, запобігаючи кібератакам. Прем'єр розповів, що під час зустрічі із главою НАТО обговорено підготовку спільних штабних навчань «Непорушна стійкість», які мають відбутися цього року в Одесі.

Зона посиленої уваги

Єнс Столтенберг заявив, що безпека Чорноморського регіону — один із пріоритетів НАТО, бо «в цьому регіоні у нас є цінні партнери — Грузія та Україна». В Альянсі відстежують усі маневри Росії, спрямовані на мілітаризацію окупованого Криму, й у відповідь «НАТО посилює свою присутність у регіоні на морі й у повітря».

«Ми співпрацюємо з Україною і постійно намагаємося підвищити нашу присутність у регіоні, аби

Чорне море не опинилося під домінантним впливом однієї країни і щоб свободу навігації там було збережено», — наголосив генсек НАТО.

Єнс Столтенберг не захотів прямо відповісти на запитання, коли Альянс запросить Україну вступити до своїх лав, і намагався уникати конкретних дат. Та він повторив: двері НАТО відчинені для тих країн, які виявлять бажання приєднатися до нього, зокрема й для України. А щоб якомога швидше вступити в Альянс, Україна має зосередитися на проведенні реформ: забезпечити демократичний контроль над збройними силами, зміцнити демократичні інституції та подолати корупцію.

«Що ефективніше Україна імплементуватиме ці реформи, то швидше вона наблизятиметься до членства в НАТО», — наголосив Єнс Столтенберг.

Увечері після завершення офіційної програми первого дня візиту відбулася вечеरя і неформальне відверте спілкування Дениса Шмигала з євродепутатами від різних політичних фракцій з неформальної групи «Друзі України» у ЄП.

Як урядовці дослухаються до громадян

ПУБЛІЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ. Кабінет Міністрів планує започаткувати онлайн-платформу «ВзаємоДія»

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Роль публічних консультацій в ухваленні органами державної влади рішень, особливо під час втілення ключових реформ, не варто недооцінювати, а якість слід поліпшити. З-поміж іншого це сприятиме розширенню прав і свобод громадян та розвитку громадянського суспільства. А держслужбовцям допоможе знаходити збалансовані підходи.

Учора Рух ЧЕСНО презентував в Україні формі дослідження практик проведення публічних консультацій серед міністерств. Поки що оцінювали виконання вимог чинної постанови Кабінету Міністрів, але наголосували на важливості ухвалення законопроекту «Про публічні консультації», який Кабмін передав на розгляд Верховній Раді наприкінці минулого року.

Про розроблення політик і ухвалення рішень

Як зазначила лідерка Руху ЧЕСНО Віта Думанська, за півтора року уряд провів майже 1600 консультацій із громадськістю. У трійці лідерів за їх кількістю Міністерство соціальної політики, Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерство освіти і науки. Під час оцінювання брали до уваги використання практик публічних консультацій із громадянами та зацікавленими сторонам під час розроблення політик та ухвалення урядових рішень.

Позитивна тенденція — високий показник деяких міністерств у врахуванні пропозицій громадян. За даними Руху ЧЕСНО, він

становить понад 40%, а іноді (наприклад, у Міністерства цифрової трансформації та Міністерства енергетики) — понад 60%.

Серед найпоширеніших способів проведення консультацій переважають електронні — їх проводили втрічі з половиною частіше, ніж публічні обговорення.

«Є міністерства, які проводять майже всі консультації саме в електронній формі. І кількість електронних консультацій переважала над кількістю живих обговорень ще в період докарантинний», — зауважила Віта Думанська.

Проте спосіб проведення е-консультацій потребує вдосконалення, оскільки формат, який здебільшого використовують міністерства, — надсилає пропозиції на електронну скриньку, що не передбачає

м. Проблемою залишається неналежне звітування перед громадськістю: 28% міністерств не публікують звітів або публікують їх лише щодо окремих консультацій, а як 67% міністерств роблять це, не дотримуючись установлених вимог щодо звітування.

На думку авторів дослідження, ключовою причиною того, що не готують звітів, може бути відсутність у міністерствах людей, які відповідають саме за проведення публічних консультацій, або спеціального працівника, основною функцією которого — забезпечення консультацій, або ж навіть відсутність відповідного підрозділу. А чому важливо публікувати звіти? Бо це передовсім зворотний зв'язок.

Попри наявність механізму ініціювання публічних консультацій громадськістю, підсумки вказують, що фактична роль громадян та організацій громадянського суспільства зводиться здебільшого до участі в консультаціях, що їх ініціюють міністерства, на противагу активному формуванню порядку денного. Винятки у цій тенденції — кейси консультацій у Міністерстві енергетики, Міністерстві соціальної політики та Міністерстві розвитку та територій.

Сподівання на майбутній закон
Дослідження (а для нього застосували контент-аналіз офіційних вебсайтів за 2019-й і першу половину 2020 року, інформаційні запити і глибинні інтерв'ю) підтвердило тенденції, які виявляє департамент інформації та взаємодії з громадськістю, а проблемні питання вже почали вирішувати. На цьому, ко-

ментуючи підсумки дослідження, наголосила заступниця директора департаменту інформації та взаємодії з громадськістю, завідувачка відділу Секретаріату Кабінету Міністрів Наталія Окша.

«Удосконалення практики публічних консультацій — один з урядових пріоритетів. Кабінет Міністрів сподівається, що парламент розгляне законопроект «Про публічні консультації», що має закріпити кращі стандарти у цій сфері. Виявлені проблемні питання також буде вирішено із запровадженням урядової платформи «ВзаємоДія» та під час навчань з питань публічних консультацій для держслужбовців», — повідомила вона.

У демократичних країнах публічні консультації — важливий етап у циклі вироблення публічної політики. Залучення громадян із груп інтересів до вироблення рішень — не просто формальна процедура. Воно має значні переваги для самих організаторів таких консультацій: вища якість рішень, відображення потреб цільової аудиторії на ранньому етапі розроблення рішень та формування передумов для кращого впровадження рішення.

В Україні дискусії щодо залучення громадян тривають давно, а відповідне регулювання процесу проведення консультацій закріплено постановою Кабінету Міністрів №996 «Про забезпечення участі громадськості у формування та реалізації державної політики» від 3 листопада 2010 року.

Дослідження проведено у партнерстві з Національним демократичним інститутом завдяки підтримці британського народу через Фонд розвитку ефективного врядування Сполученого Королівства.

КІЛЬКІСТЬ ПРОПОЗИЦІЙ ОТРИМАНИХ ТА ВРАХОВАНИХ В ПРОЦЕСІ КОНСУЛЬТАЦІЙ

Інфографіка з сайту cdn.smebo.org

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Харків заговорив українською

СПІЛКУЄМОСЯ! Уже перші дні реалізації положень ст. 30 Закону «Про забезпечення функціонування української мови як державної» зламали всі стереотипи про російськомовність міста

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Попри не надто ясну і доволі морозну дину, 16 січня у Харкові відбувся провідником весни. Ідея не про погоду, а про ті довгоочікувані зрушення в обов'язковому запровадженні української мови у сферу послуг, які нині увійшли у повсякдення харків'ян усіх українців.

Ранок здивував відвідинами супермаркету. Касирка членкою запитала, оплачуватиму покупку готівкою чи банківською карткою. Українською мовою! Щиро кажучи, це трохи ошелешило. Навіть подумалось, чи не на рідній Полтавщині опинився. Вразило, бо вперше за більш ніж 40 років життя в Харкові від персоналу магазину почув українську мову. Так само в цьому та інших магазинах було й надалі. А ще в метро, тролейбусі, трамваї. Навіть коли люди зверталися до продавців чи кондукторів російською і пропонували «не напрягайтесь», ті спілкувались українською.

Наслідки політики зросійщення

Звісно, не всі надавачі послуг так стрімко перебудавалися на обслуговування споживачів державною мовою, але очевидність неухильного виконання 30-ї статті мовного закону вже з першого ж дня її чинності беззаперечна. Ті, хто стверджує, що пояснення цього феномена одне — дамоклів меч штрафів, можливо, і мають рахію, але тільки частково. Як зазначив продавець кави на одній із центральних станцій метрополітену Василь, обслуговування клієнта мовою, якою він до тебе звертається, — це питання внутрішньої культури. Він розповів, що давно взяв собі з правила говорити з покупцем його мовою. Можливо, тому біля таких самих кавових автоматів часто порожньо, а до Василя черга.

А ще продавець висловив думку, що російська мова у Харкові — це набутий стереотип поведінки жителів у публічних місцях. З одного боку, він укоренився десятиліттями упродовж епохи радянщини, щоб не викремлюватися, з іншого, — далися відзнаки потуги системи до зросійщення Слобожанщини, що культивували певні провладні сили. На відміну від російської мови, якою він до тебе звертається, — це питання внутрішньої культури. Він розповів, що давно взяв собі з правила говорити з покупцем його мовою. Можливо, тому біля таких самих кавових автоматів часто порожньо, а до Василя черга.

Варто лише нагадати про антиукраїнські рішення Харківської міської, а потім і обласної рад 2006 року про надання російській мові статусу регіональної на території Хар-

кова і всієї області. Опору відродженню української мови і повсюдному її використанню як державної вистачало і раніше, чимало його й нині. Аргумент вагомий: Харків — спонконіків російськомовне місто.

І тут поборники «руска-ва язика» або виявляють власне невігластво, або кривляють душою. Адже, як стверджує харківський мовознавець доктор філологічних наук Володимир Калашник, який упродовж трьох десятків років очолював кафедру української мови Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, за часів українського класика Григорія Квітки-Основ'яненка Харків був істинно українським містом, яке дало світові багато славних імен.

«А зросійщення почалося тоді, коли Харків потрапив під владу царської Росії як губернське, а потім купецьке місто. Він став, як писав Антон Чехов, брудним, без бруківки рядиним містом у Російській імперії. Однак і за таких обставин українська мова зберігалася», — розповідає Володимир Калашник.

Він додає, що у 1920-ті роки, період українського відродження, Харків був майже суцільно українськомовним — з національними школами, часописами, літературними угрупованнями та театрами, зокрема прославленим «Березолем» Леся Курбаса. Та наприкінці 1920-х — на початку 1930-х років розгорнувся надуманий, сфальшований процес так званої Спілки визволення України, коли було знищено весь цвіт української нації.

Є всі умови для розквіту

На думку науковця, якою мірою можна порівня-

ти ці періоди відродження української мови і культури — нинішній і 1920-х, коли відбувався розквіт українізації. За його словами, тоді це підтримували, протидію обмежували — на це працювала потужна державна машина.

«Добре, що ухвалено мовний закон, який регулює і надає механізми широкого застосування української мови. Згідно з його нормами, нині чи не вперше за історію незалежності зроблено рішучий крок до використання державної мови.

Це, вважаю, дуже вчасно, хоч, можливо, його можна було зробити раніше. Колишнім регіоналам, іншим проросійським силам такі кроки держави не до шмиги. Треба менше думати про те, щоб не дратувати путінський режим та його прихвосні, не потурати антидержавницьким силам. Досить бути у когось на побігеньках, треба бути силою, яка диктує у своїй країні порядок денний, а не підлаштовуватися до чийогось «подобається — не подобається», — стверджує Володимир Калашник.

Він переконаний, що вважати процес українізації насильницьким насадженням мови, як дехто пащекує, — повна дур-

ниця. А введення штрафів цілком обґрунтоване. Особливо стосовно тих, хто зазіхає на державницьку сутність мовної політики.

Для збереження незалежності необхідно, щоб українська мова була не лише записана державною у Конституції, а й вільно функціонувала у всіх сферах.

«Те, що нині відбувається, — законно і в інтересах України. Це законні кроки для змінення української державності. Немає мови — немає Української держави.

Історія знає небагато прикладів, коли держави користувалися іншими, не корінними мовами, але Україна — це український етнос і мова — основа української державності.

Треба, щоб установи, чиновники, починаючи із Президента, активніше застосовували українську мову. І не тому, що так зобов'язує посада і вимагає закон, а тому, що їх внутрішня потреба і переважання», — ділиться міркуваннями Володимир Калашник і зазначає, що нині в Україні є всі умови для розвитку рідної мови. Головне, щоб не втручалися в цей природний процес відродження антиукраїнські сили.

Увага: фейки про штрафи і провокації!

Стверджувати, що на Харківщині виконання положень статті 30 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» в сфері обслуговування проходить без жодної задирки, звісно, було б необ'єктивно. Бо де-де, а на Слобожанщині ще чимало деструктивних сил, які стають упоперек дороги українізації суспільства. Якщо одні заявляють, що «принципіально» говоритимуть російською, бо так і хочеться, то інші цілеспрямовано і не безсусідської вказівки дискредитують процес упровадження положень закону про мову.

До служби уповноваженої із захисту державної мови, як розповіла «Урядовому кур'єру» працівниця секретаріату омбудсмена Тетяна Гайдар, надходить багато звернень і телефоном, і в електронному вигляді зокрема і з Харківської області. За її словами, люди нарікають, що з ними відмовляються спілкуватися українською, певні сили створюють прецеденти, провокації.

За інформацією омбудсмена Тараса Кремінія, розміщеною в Facebook, на початок лютого до уповноваженої із захисту державної мови надійшло 407 скарг і звернень. 15 із них — з Харківської області. Це, як на мене, має не засмучувасти, а навпаки. Люди не байдужі до реалізації мовного закону. Ім це болить, ім це потрібно. І свідчення такої небайдужості — не лише офіційні звернення до омбудсмена, а й численні обговорення та дискусії, що виникають просто на вулиці чи в транспорті.

«Представники уповноваженого передбачені, і вони запрацюють у регіонах, але їх ще немає. Ні уповноважений, ні його служба штрафів не накладає. Лякалки про штрафи — це розповсюджені фейки. Ніхто не штрафує громадян України», — пояснила працівниця секретаріату уповноваженого із захисту державної мови.

Цю історію переповів Тетяна Гайдар, запитуючи, чи й справді служба омбудсмена проводить такі перевірки. «Представники уповноваженого передбачені, і вони запрацюють у регіонах, але їх ще немає. Ні уповноважений, ні його служба штрафів не накладає. Лякалки про штрафи — це розповсюджені фейки. Ніхто не штрафує громадян України», — пояснила працівниця секретаріату уповноваженого із захисту державної мови.

То що ж це було? Но-вий різновид шахрайства чи цілеспрямована провокація, щоб викликати нездовolenня людей? На це запитання можуть відповісти лише правоохранці. Проте уповноважений із захисту державної мови Тарас Кремін в одному з інтерв'ю сказав, що певні персони вкладають кошти в цю кампанію, аби посіяти паніку і нездовolenня, поширювати перекручення розуміння закону.

Тетяна Гайдар наголосила, що коли люди отримують інформацію лише з певних каналів, друкованих ЗМІ, то повної картини знати не можуть. Треба вести роз'яснювальну, інформаційну роботу. Лише небайдужість суспільства, кожного громадянина України та свідома на полегливі політика держави спроможні втілити в життя положення законодавства про українську мову.

Харків'яни зробили заяву і розповсюдили мережею ролик про підтримку української мови як державної

СОЦІУМ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 лютого 2021 року «Про застосування секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Республіки Нікарагуа»

Відповідно до статті 107 Конституції України постановлюю:

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 лютого 2021 року «Про застосування секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Республіки Нікарагуа» (додається).

2. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

3. Цей Указ набирає чинності одночасно із затвердженням Верховною Радою України рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 лютого 2021 року «Про застосування секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Республіки Нікарагуа» у порядку, визначеному частиною другою статті 5 Закону України «Про санкції».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

М. Київ
1 лютого 2021 року
№ 41/2021

Введено в дію
Указом Президента України
від 1 лютого 2021 року № 41/2021

РИШЕННЯ

Ради національної безпеки і оборони України від 1 лютого 2021 року

Про застосування секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Республіки Нікарагуа

У з'язку з недружними діями Республіки Нікарагуа, які створюють реальні та потенційні загрози національному інтересам, національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України, порушуючи права і свободи людини і громадянині, інтереси суспільства та держави, усвідомлюючи потребу невідкладного та ефективного реагування на інші потенційні загрози національному інтересам та національній безпеці України, відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про санкції» Рада національної безпеки і оборони України ВИРИЩИЛА:

1. Підтримати пропозиції Кабінету Міністрів України (розворідження Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2020 року № 1271-р).

2. Застосувати строком на п'ять років такі секторальні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) до Республіки Нікарагуа:

1) обмеження торговельних операцій із товарами груп 08, 09 і 24 згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) у частині заборони експортно-імпортних операцій, операцій із переробки з підприємствами-резидентами;

2) повне припинення транзиту ресурсів, польотів та перевезень територією України;

3) запобігання виведенню капіталів з меж України;

4) зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань;

5) заборона видавати дозволів, ліцензій Національного банку України на здійснення інвестицій у Республіку Нікарагуа, розміщення валютних цінностей на рахунках і вкладах на території Республіки Нікарагуа;

6) припинення видачі дозволів, ліцензій на ввезення в Україну з Республіки Нікарагуа чи вивезення з України валютних цінностей та обмеження видачі готівки за плаќтними картками, емітованими резидентами Республіки Нікарагуа;

7) заборона здійснення Національним банком України реєстрації учасника міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є резидент Республіки Нікарагуа;

8) заборона передання технологій, прав на об'єкти права інтелектуальної власності.

3. Кабінету Міністрів України разом зі Службою зовнішньої розвідки України, Службою безпеки України, Національним банком України та іншими державними органами відповідно до компетенції забезпечити реалізацію і моніторинг ефективності секторальних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Республіки Нікарагуа, передбачених пунктом 2 цього рішення.

4. Міністерству закордонних справ України поінформувати компетентні органи Європейського Союзу, Сполучених Штатів Америки, Канади та інших держав про застосування санкцій.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України О. ДАНІЛОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 лютого 2021 р. № 85
Київ

Про внесення змін в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 209

Кабінет Міністрів України постановлює:

Внести зміни в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 209 «Про утворення Міжвідомчої робочої групи з питань розроблення проекту плану оборони України» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 23, ст. 894), вилучивши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 3 березня 2020 р. № 209
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 3 лютого 2021 р. № 85)

СКЛАД

Міжвідомчої робочої групи з питань розроблення проекту плану оборони України

Міністр оборони, голова Міжвідомчої робочої групи
Міністр внутрішніх справ, заступник голови Міжвідомчої робочої групи

Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, заступник голови Міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра оборони, заступник голови Міжвідомчої робочої групи
Міністр енергетики

Міністр інфраструктури

Міністр культури та інформаційної політики

Міністр юстиції

Перший заступник Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій

Перший заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості

Перший заступник Міністра закордонних справ

Перший заступник Міністра фінансів

Заступник Керівника Офісу Президента України (за згодою)

Перший заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)

Головнокомандувач Збройних Сил (за згодою)

Начальник Генерального штабу Збройних Сил (за згодою)

Командувач Національної гвардії (за згодою)

Голова Служби зовнішньої розвідки (за згодою)

Голова Держспеціз'язку

Начальник Управління державної охорони (за згодою)

Заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил (за згодою)

Заступник Голови Національної поліції (відповідно до розподілу обов'язків)

Заступник Голови Національного банку (за згодою)

Директор Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міноборони

Директор Департаменту охорони державного кордону Адміністрації Держприкордонслужби

Директор Департаменту організації заходів цивільного захисту ДСНС

Начальник Департаменту військової контррозвідки СБУ (за згодою)

Незалежні експерти (за згодою), представники установ (за згодою), заинтересованих центральних органів виконавчої влади, органів військового управління та органів управління інших утвореннях відповідно до законів військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів (за згодою), державних органів спеціального призначения з правоохоронними функціями (за згодою).

Коли Миколаїв стане екологічним містом?

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ. Південні України в умовах глобальних змін клімату потерпає від проблем із довкіллям

Заради прокладання тротуарної плитки у сквері зрубали дуби

Ольга ПОНОМАРЬОВА
для «Урядового кур'єра»

Брак у південному обласному центрі чітко визначені, продумані та прописані екологічної політики приводить до того, що проблеми довкілля та безпечної існування загострюються. Місцевість, яка мала б приваблювати туристів і радувати жителів, щороку потерпає від забруднення атмосферного повітря і водойм, знищення зелених насаджень, наявності підприємств зі шкідливим виробництвом, нестачі цивілізованого підходу до поводження з відходами. До всіх цих давніх проблем додаються нові, пов'язані із глобальними змінами клімату.

Слід збудувати об'їзну автомагістральну дорогу до Кобринського району, де розташовано кілька портів, і паралельно залишничну розв'язку. Окремо необхідно облаштувати майданчики для відстою велико-вантажного транспорту за межами Миколаєва. Лише тоді можна розвантажити місто від транзитного транспорту, отже, й поліпшити стан атмосферного повітря.

Чисте чи не чисте повітря?
Про брак екологічної політики та сучасного моніторингу довкілля заявляють екологи, науковці, громадські активісти, окрім депутатів Миколаївської міської ради. Одна з активісток назвала Миколаїв «бююгічною провінцією», маючи на увазі, що життя і стосунки з довкіллям перебувають в обласному центрі на провінційному рівні. Імовіль, і грубувато, зате чесно.

Чого вартий лише «Екологічний паспорт міста», який хоч і був чинним тірік у жовтні, його розробляли років з десять тому. Він не враховує змін, що відбуваються занадто швидко. Наприклад, у докуметі йдеться, що Миколаїв не належить до міст із високим рівнем забруднення атмосферного повітря. Місто насправді не потерпає від підприємств хімічної чи вугільної промисловості, бо їх немає. Проте крім 211 офіційно зареєстрованих стаціонарних екологічно небезпечних підприємств найбільшу загрозу створюють не вони, а транспорт, кількість якого невпинно зростає. Викиди в атмосферу із транспортних джерел утричі, а інколи і вчетверо перевищують обсяги викидів зі стаціонарних джерел.

За даними депутатів Миколаївської міської ради, які детально вивчали проблему забруднення повітря транзитного транспортом і певрейматаються питаннями довкілля, щодобі містом проходить 20—25 тисяч одиниць транспорту. Єдиний спосіб поліпшення стану повітря — виведення транзитного транспорту за межі міста. На жаль, досі ніхто цим всерйоз не переймається. Втім завдяки ініціативі депутатів і розумінню іноземних партнерів на рівні українського уряду було ухвалено масштабний проект будівництва мостового переходу через

річку Південний Буг. Інвестором виступає уряд Японії, і наступного року заплановано розпочати його спорудження.

Слід збудувати об'їзну автомагістральну дорогу до Кобринського району, де розташовано кілька портів, і паралельно залишничну розв'язку. Окремо необхідно облаштувати майданчики для відстою велико-вантажного транспорту за межами Миколаєва. Лише тоді можна розвантажити місто від транзитного транспорту, отже, й поліпшити стан атмосферного повітря.

Зберегти зелені насадження
Миколаївська громадська діячка еколог Антоніна Галкіна переконана, що принципова проблема міста — це збільшення транспортного потоку з катастрофічним зменшенням зелених насаджень.

«Я об'єднала б їх в одну проблему, — каже активістка. — За генпланом міста, об'їзну дорогу було передбачено ще на початку 2000-х. Чому ж досі її немає навіть у намирах, слід запитат

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про електронні комунікації

Цей Закон визначає правові та організаційні основи державної політики у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, а також права, обов'язки та відповідальність фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у відповідній діяльності або користуються електронними комунікаційними послугами.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Дія цього Закону поширюється на відносини у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра щодо надання та отримання електронних комунікаційних послуг, постачання та доступу до електронних комунікаційних мереж, забезпечення конкуренції на ринках електронних комунікацій, а також щодо користування радіочастотним спектром, ресурсами нумерації та захисту прав користувачів послуг.

2. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з:

— електронними комунікаційними мережами, що не мають взаємоз'єднання з електронними комунікаційними мережами загального користування (крім відносин у сфері радіочастотного спектра);

— регулюванням аудіовізуальної політики, аналізом змісту та редакуванням інформації, що передається за допомогою електронних комунікаційних мереж загального користування, надання споживачам програмних послуг;

— взаємоз'єднанням, розподілом ресурсів, маршрутизацією та транзитом трафіка у мережі Інтернет, що регламентуються документами міжнародних організацій, крім організацій, зареєстрованих на території держав, визнаних Верховною Радою України державами-агресорами.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) абонент — кінцевий користувач, який отримує електронні комунікаційні послуги на умовах договору, укладеного з постачальником електронних комунікаційних послуг;

2) абонентна плата — фіксований платіж, який може встановлювати постачальник електронних комунікаційних послуг для абонента за доступ на постійні основи до електронних комунікаційних послуг незалежно від факту їх отримання;

3) абонентська лінія електронної комунікаційної мережі (далі — абонентська лінія) — складова частина електронної комунікаційної мережі, що є єдину кінцеве (термінальне) обладнання з електронною комунікаційною мережею;

4) автоматизована інформаційна система управління радіочастотним спектром — система надання, збирання, накопичення, захисту, обліку, обробки та використання інформації, що дає змогу здійснювати заходи щодо радіочастотного планування, оцінки електромагнітної сумисності, здійснення присвоєння радіочастот та радіочастотного моніторингу;

5) адреса мережі Інтернет — визначений чинними в мережі Інтернет міжнародними стандартами символьний та/або цифровий ідентифікатор;

6) адресний простір мережі Інтернет — сукупність адрес мережі Інтернет;

7) безпека мереж і послуг — здатність електронних комунікаційних мереж і послуг протистояти діям, що становлять загрозу доступності, цілісності чи конфіденційності таких мереж і послуг, а також діям, що зберігаються, передаються чи обробляються, та пов'язаних з ними послуг, що надаються або доступ до яких здійснюються через електронні комунікаційні мережі чи послуги;

8) вартість пакета послуг — плата, що встановлюється за користування пакетом послуг протягом часу, визначеного тарифним планом, та може бути незалежна від фактичного обсягу споживання електронних комунікаційних послуг, визначеного пакетом послуг;

9) взаємоз'єднання мереж — тип доступу, що реалізується між постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг (операторами) шляхом фізичного та/або логічного з'єднання електронних комунікаційних мереж з метою забезпечення користувачу послуг одного постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг (оператора) підтримуваючи з'єзок з користувачем посług іншого постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг (оператора), або для забезпечення доступу до послуг, що надаються іншими суб'єктами господарювання, які мають доступ до відповідної мережі;

10) видлення смуги радіочастот — запис у Плані розподілу і користування радіочастотним спектром України визначені смуги радіочастот для користування однією або більше радіотехнологіями за певних умов, а також для встановлення категорії користувачів зазначених технологій;

11) виклик — процес з'єднання за допомогою електронної комунікаційної мереж, що дає змогу здійснення двосторонніх голосових електронних комунікацій;

12) вимірювання параметрів радіообладнання, випромінюваного пристрою, радіоелектронного засобу та випромінюваного пристроєм спеціального призначення — частина приймальних та/або наступних випробувань на місці експлуатації радіообладнання, випромінюваного пристроєм, радіоелектронного засобу та випромінюваного пристроєм спеціального призначення, під час проведення яких здійснюється експериментальне визначення відповідності їх параметрів розрахунку електромагнітної сумисності або присвоєнню радіочастотні;

13) випромінювальний пристрій — технічний пристрій, що випромінює електромагнітну енергію у навколошній простір, використовується для виробничих, наукових, медичних, військових, промислових, побутових потреб (крім потреб радіозв'язку) та який не є радіообладнанням;

14) високошвидкісна мережа — електронна комунікаційна мережа, здатна забезпечувати надання послуг широкосмугового доступу із швидкістю не менше за встановлену законодавством;

15) віртуальна електронна комунікаційна мережа — електронна комунікаційна мережа оператора, призначена для надання власних електронних комунікаційних послуг, що функціонує на умовах договору користування електронною комунікаційною мережею або й окремими складовими іншого оператора;

16) вторинний розподіл ресурсу нумерації — розподіл ресурсу нумерації постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг, що іншими постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг;

17) гармонізований радіочастотний спектр — смуги або номінальні радіочастот, технічні та експлуатаційні умови користування якими в Україні гармонізовані із вимогами, нормами і правилами Європейського Союзу щодо користування радіочастотним спектром;

18) географічний номер — номер з національного плану нумерації, частина цифрової структури якого містить географічну ознако, що використовується для маршурутизації викликів до фізичного розташування кінцевої точки мережі;

19) географічні межі ринку електронних комунікацій — територія або сукупність територій, на яких існує попlit і пропозиція на певний вид електронних комунікаційних послуг, умови конкуренції значкою мірою є однорідними та які можна вирізняти із суміжних територій, окрім складовими іншого оператора;

20) дані — інформація у формі, придатній для автоматизованої обробки її засобами;

21) дозвіл на користування ресурсом нумерації — право на користування, надане шляхом первинного розподілу національного ресурсу нумерації на певній території та/або в електронній комунікаційній мережі протягом визначеного строку;

22) домен — частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, що має унікальну назву (доменне ім'я), що її ідентифікує, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється;

23) доступ — надання відповідно до цього Закону права та можливості доступу до електронних комунікаційних мереж, інфраструктури, засобів та/або послуг іншим постачальникам електронних комунікаційних мереж та/або послуг, що надані на певній території та/або в електронній комунікаційній мережі;

24) електромагнітна сумисність — здатність радіообладнання, випромінюваного пристроями, радіоелектронними засобами та випромінювальних пристроями спеціального призначення, функціонувати одночасно, з обумовленою якістю в реальних умовах експлуатації і не створювати радіозавад іншому радіообладнанню, випромінюваному пристроям, радіоелектронним засобам та випромінювальним пристроям спеціального призначення;

25) електронна комунікаційна мережа — комплекс технічних засобів електронних комунікацій та споруд, призначених для надання електронних комунікаційних послуг;

26) електронна комунікаційна мережа загального користування — електронна комунікаційна мережа, доступ до якої відкритий для всіх кінцевих користувачів послуг;

27) електронна комунікаційна послуга — послуга, що полягає в прийманні та/або передачі інформації через електронні комунікаційні мережі, крім послуг з редакційним контролем змісту інформації, що передається за допомогою електронних комунікаційних мереж і послуг;

28) електронна комунікація (телекомунікація) — передавання та/або приймання інформації незалежно від її типу або виду у вигляді електромагнітних сигналів за допомогою технічних засобів електронних комунікацій;

29) ефективне користування радіочастотним спектром — стан користування радіочастотним спектром, що відповідає критеріям, встановленим відповідно до законодавства;

30) забезпечення електромагнітної сумисності — сукупність організаційно-технічних заходів, що проводяться з метою забезпечення сумисного користування радіообладнанням, випромінювальними пристроями, радіоелектронними засобами та випромінювальними пристроями спеціального призначення;

31) задіяння присвоєння радіочастоти — присвоєння радіочастоти для відповідного радіообладнання, випромінювального пристрою, радіоелектронного засобу та ви-

промінювального пристрою спеціального призначення, введеного в експлуатацію у визначеному законодавством порядку;

32) заплановане присвоєння радіочастоти — присвоєння радіочастоти для відповідного радіообладнання, випромінювального пристрою, радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою спеціального призначення, для якого процедура розрахунку електромагнітної сумисності виконана з позитивним результатом;

33) заявлене присвоєння радіочастоти — присвоєння радіочастоти для відповідного радіообладнання, випромінювального пристрою, радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою спеціального призначення, для якого розпочата процедура розрахунку електромагнітної сумисності;

34) з'єднання — встановлення зв'язку між кінцевим (термінальним) обладнанням для обміну інформацією;

35) зона нумерації — частина території, в межах якої ресурси нумерації фіксованого голосового з'єзку мають одинаковий код мереї і єдиний формат номерів, що визначаються національним планом нумерації;

36) інструментальна оцінка параметрів випромінювання — визначення з використанням засобів технічного контролю значень параметрів електромагнітних випромінювань, що створюються радіообладнанням, випромінювальними пристроями, радіоелектронними засобами та випромінювальними пристроями спеціального призначення;

37) інформація про місцезнаходження абонента, який здійснює виклик, — оброблені у мереї мобільного з'єзку дані, отримані від мереїв інфраструктури або мобільного кінцевого (термінального) обладнання, із зазначенням місцезнаходження мобільного кінцевого (термінального) обладнання (точки його підключення до мереї), а в мереї фіксованого з'єзку — даних про фізичну адресу кінцевого пункту мереї;

38) інфраструктура електронних комунікаційних мереж — технічні засоби та/або споруди електронних комунікаційних мереж (елементи інфраструктури електронних комунікаційних мереж);

39) кабельна каналізація електронних комунікаційних мереж — обладнання та споруди, призначенні для прокладання, монтажу та експлуатаційного обслуговування кабелів електронних комунікаційних мереж, що включають, зокрема, трубопроводи (канали кабельної каналізації), закладні та огловидні пристрії в колодязях, кабельних шахтах, шахтах, колекторах, мостах, естакадах, тунелях, будівлях, а також приміщення для вводу кабелів в розміщені лінійного обладнання;

40) канал кабельної каналізації електронних комунікаційних мереж — окремо відмінені місця обмеженої ємності інфраструктурі кабельної каналізації електронних комунікаційних мереж, призначені для прокладання кабелів електронних комунікацій;

41) кінцеве (термінальне) обладнання — обладнання, призначене для з'єднання з кінцевим пунктом електронної комунікаційної мережі з метою забезпечення доступу до електронних комунікаційних послуг;

42) кінцевий користувач послуг — користувач послуг, який не надає електронних комунікаційних послуг;

43) кінцевий пункт мережі — фізична точка, в якій кінцевому користувачу надається доступ до загальнодоступної електронної комунікаційної мережі, і яка у випадку мереж, що включають комутацію або маршрутизацію, визначається за певною мереєвальною адресою;

ДОКУМЕНТИ

Стаття 7. Повноваження Генерального штабу Збройних Сил України у сфері користування радіочастотним спектром

1. Генеральний штаб Збройних Сил України здійснює повноваження щодо регулювання у сфері користування радіочастотним спектром спеціальними користувачами.

2. Генеральний штаб Збройних Сил України:

1) бере участь у розробленні та погодженні плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні, плану конверсії радіочастотного спектра відповідно до цього Закону;

2) розробляє та подає на затвердження Кабінету Міністрів України пропозиції щодо порядку видачі дозволу на ввезення з-за кордону радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення і порядку ввезення з-за кордону, придбання, встановлення та експлуатації радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення;

3) визначає можливість застосування спеціальними користувачами конкретних типів радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій на території України та веде реєстр радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення;

4) здійснює присвоєння радіочастот та позивних сигналів для радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення, що використовуються спеціальними користувачами у смугах радіочастот спеціального та загально-го користування;

5) організовує виконання спеціальними користувачами заходів, передбачених планом конверсії радіочастотного спектра;

6) видає спеціальним користувачам дозволи на ввезення з-за кордону радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення;

7) здійснює заходи із забезпеченням електромагнітної сумісності та проводить розрахунок електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення;

8) визначає порядок та здійснює державний нагляд і радіочастотний моніторинг, щодо користування радіочастотним спектром спеціальними користувачами;

9) веде автоматизовану інформаційну систему управління радіочастотним спектром спеціального користування;

10) веде реєстр присвоєння радіочастот спеціальними користувачів та здійснює облік присвоєння радіочастот загальних користувачів у смугах радіочастот загального користування з метою виконання мобілізаційних планів;

11) бере участь у заходах міжнародного співробітництва щодо радіочастотного спектра в частині спеціальних користувачів;

12) розробляє та затверджує нормативно-правові акти (правила, положення, норми) щодо користування радіочастотним спектром спеціальними користувачами;

13) бере участь у підготовці проектів законів та інших нормативно-правових актів в частині користування радіочастотним спектром спеціальними користувачами;

14) затверджує плани науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт щодо розподілу, виділення і присвоєння радіочастот, їх міжнародно-правового захисту, забезпечення електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів, забезпечення функціонування системи радіочастотного моніторингу в частині спеціальних користувачів;

15) здійснює погодження присвоєння радіочастот розподільному загальних користувачів у випадках, передбачених цим Законом;

16) розробляє за участю відповідних органів державної влади та подає на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо порядку користування радіочастотним спектром в особливий період та в умовах надзвичайного або воєнного стану;

17) здійснює управління користуванням радіочастотним спектром спеціальними та загальними користувачами в особливий період та у умовах надзвичайного або воєнного стану порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

18) бере участь у роботі Міжнародного союзу електрозаводів та інших міжнародних організацій з питань, що належать до компетенції Генерального штабу Збройних Сил України, організовує в установленах порядку реалізацію їх рішень, бере участь у розробленні проектів відповідних міжнародних договорів України;

19) координує діяльність радіочастотних органів спеціальних користувачів радіочастотного спектра, визначає їх повноваження, права та обов'язки;

20) організовує радіоелектронний захист та радіочастотний моніторинг радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення.

Стаття 8. Електронна регуляторна платформа

1. Електронна регуляторна платформа є автоматизованою інформаційно-аналітичною системою регуляторного органу, що використовується для виконання ним повноважень, передбачених цим Законом, та надання адміністративних послуг в електронному вигляді, електронного обміну інформацією, документами та взаємодією з постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, постачальниками радіообладнання, користувачами радіочастотного спектра та ресурсів нумерації, користувачами послуг.

2. Електронна регуляторна платформа забезпечує доступ до:

- 1) реєстру постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг;
- 2) реєстру ліцензій на користування радіочастотним спектром;
- 3) реєстру присвоєнь радіочастот загальних користувачів;
- 4) реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації;
- 5) реєстру радіообладнання та випромінювальних пристрій;
- 6) бази даних перенесених номерів з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

7) географічної системи для географічних оглядів доступності на території України мереж широкосмугового доступу (фіксованого і мобільного) та універсальних електронних комунікаційних послуг.

3. Електронна регуляторна платформа забезпечує:

1) надання повідомлення про початок здійснення діяльності у сфері електронних комунікацій;

2) ведення зазначених у частині другій цієї статті реєстрів, баз даних та систем;

3) функціонування персональних кабінетів постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг, загальних користувачів радіочастотного спектра, постачальників радіообладнання;

4) подання документів для отримання ліцензії на користування радіочастотним спектром, дозволів на користування ресурсами нумерації та інших адміністративних послуг регуляторного органу, передбачених цим Законом;

5) подання передбаченої цим Законом регуляторної звітності та інформації;

6) контроль повного заповнення звітів, заяв та інших документів, необхідних для отримання адміністративних послуг регуляторного органу, передбачених цим Законом;

7) перегляд стану розгляду поданих документів;

8) доступ до відомостей та документів, визначених цим та іншими законами;

9) оприлюднення результатів надання адміністративних послуг;

10) формування та подання в електронній формі запитів про надання витягів;

11) перегляд, копіювання та роздрукування витягів із зазначених у пунктах 1-5 частині другої цієї статті реєстрів та інших документів відповідно до цього Закону;

12) можливість здійснення оплати за надання передбачених цим Законом адміністративних послуг з використанням платжних систем через мережу Інтернет;

13) доступ органів державної влади, постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачів радіочастотного спектра, користувачів ресурсів нумерації, користувачів послуг, постачальників радіообладнання, інших заинтересованих осіб до інформації, розміщеної на електронній регуляторній платформі в обсязах та порядку, передбачених законами України;

14) відображення в особистих кабінетах постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачів радіочастотного спектра, користувачів ресурсів нумерації строку дії дозвільних документів, автоматичне позначення реквізитів документа (кодове позначення або будь-який інший спосіб для привернення уваги) у разі наближення законодавчо встановленого строку для його повновення;

15) зберігання, обробка та забезпечення доступу через особистий кабінет до інформації та документів, поданих постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачами радіочастотного спектра, постачальниками радіообладнання до регуляторного органу через електронну регуляторну платформу;

16) проведення інших операцій, визначених цим Законом та положенням про електронну регуляторну платформу, що затверджується регуляторним органом.

4. Доступ до відомостей, що містяться на електронній регуляторній платформі, крім персональних даних та інформації з обмеженим доступом, здійснюється через мережу Інтернет, в бідкритим, безоплатним, щільводовим, доступним у форматі відкритих даних та має врахувати потреби осіб із порушенням зору. Суб'єкт, який подає право безоплатного доступу до неї в повному обсязі, у тому числі до інформації з обмеженим доступом.

На електронній регуляторній платформі забезпечується можливість пошуку, формування електронних витягів про постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг з урахуванням вимог законодавства у сфері захисту інформації та захисту персональних даних.

Регуляторний орган забезпечує консультивативну підтримку користувачів електронної регуляторної платформи протягом робочого тижня у робочий час.

5. Електронна регуляторна платформа є об'єктом права державної власності, державним інформаційним ресурсом.

Створення та функціонування електронної регуляторної платформи забезпечується регуляторним органом, який є її держателем. Регуляторний орган затверджує положення про електронну регуляторну платформу.

Під час створення електронної регуляторної платформи, зокрема її складових, забезпечуються сумісності та взаємодія з іншими інформаційними системами та мережами, які складають інформаційний ресурс держави.

Відомості, внесені до електронної регуляторної платформи, захищаються відповідно до вимог законів України у сфері захисту інформації.

6. Подання постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачами радіочастотного спектра, постачальниками радіообладнання відповідно до цього Закону повідомлень, заяв, звітів, інших документів та інформації до регуляторного органу та отримання від регуляторного органу рішень, ліцензій, дозволів, інших документів здійснюються через електронний кабінет на електронній регуляторній платформі із застосуванням засобів кваліфікованого електронного підпису.

У разі неможливості використання електронної регуляторної платформи (призупинення її роботи більш ніж на одну добу) надсилання документів може здійснюватися одним із способів, передбачених пунктами 2-4 частини цієї статті. При цьому встановлене законодавством чи регуляторним органом строки подання відповідних документів подовжуються на три робочі дні.

7. Подання кінцевими користувачами електронних комунікаційних мереж та послуг, постачальниками радіочастотного спектра та користувачами ресурсів нумерації, звернень, заяв, інших документів до регуляторного органу та отримання від регуляторного органу відповідної інформації відповідно до цього Закону.

8. Відповідно до цього Закону встановлені строки затвердження інформації, недостатньої для прийняття рішення про наявність чи відсутність зазначених вимог законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр, уповноважена посадова особа регуляторного органу повинна затвердити вимоги законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр.

9. Відповідно до цього Закону встановлені строки затвердження інформації, недостатньої для прийняття рішення про проведення позапланової перевірки постачальника електронних комунікаційних мереж та послуг.

10. Рішення регуляторного органу про проведення позапланової перевірки має прямівключно виключно в таких випадках:

1) надходження до регуляторного органу обґрунтованого звернення з додаванням підтвердженням документів чи їх копій (за наявності) від:

кінцевого користувача електронних комунікаційних мереж та послуг, користувача радіочастотного спектра, постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг про порушення прав чи законів інтересів, передбачених законодавством про електронні комунікації та/або радіочастотний спектр (крім питань, що належать до питань позасудового врегулювання спорів між постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, передбачених цим Законом);

правоохоронних органів (відповідно до їх компетенції) про порушення встановленого законодавством порядку марширувати трафіком міжособистицьким електронними комунікаційами та/або радіочастотним спектром (крім питань, що належать до питань позасудового врегулювання спорів між постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, передбачених цим Законом);

11) надання звітів, зокрема звітів про здійснення перевірки постачальника електронних комунікаційних мереж та послуг, користувача радіочастотного спектра в смугах радіочастот загального

ДОКУМЕНТИ

то та здоров'ю людей, не спричиняє небезпеку виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру, настання аварій, інших пошкоджень мереж електронних комунікацій, що можуть привести до зупинення надання послуг електронних комунікацій;

4) ознайомити з результатами державного нагляду (контролю) у строки, передбачені законом, керівника постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувача радіочастотного спектра — юридичної особи, її відокремленого підрозділу або уповноважену особу чи фізичну особу або уповноважену особу;

5) у межах своєї компетенції безоплатно надавати особі, стосовно якої здійснюється державний нагляд (контроль), консультаційну підтримку з питань здійснення державного нагляду (контролю);

6) дотримуватися ділової етики у взаємовідносинах із особами, стосовно яких здійснюється державний нагляд (контроль), утримуючись від необґрунтovаних висновків щодо відповідності поведінки суб'єктів господарювання вимогам законодавства, неправомірного та необґрунтованого застосування санкцій до суб'єктів господарювання;

7) не допускати здійснення заходів державного нагляду (контролю) та інших заходів, які не відповідають або не встановлені цим Законом.

3. Посадові особи регуляторного органу несуть відповідальність за незаконні рішення, діяльність щодо державного нагляду (контролю) відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності та інших законів».

4. Порядок здійснення державного нагляду (контролю) стосовно спеціальних користувачів радіочастотного спектра визначається Генеральним штабом Збройних Сил України.

Стаття 12. Права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання та користувачів радіочастотного спектра

1. Суб'єкт господарювання, що здійснює діяльність у сфері електронних комунікацій та/або радіочастотного спектра, користувач радіочастотного спектра під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) має право:

1) бути пoinформованим про свої права та обов'язки;

2) вимагати від уповноважених посадових осіб регуляторного органу додержання вимог законодавства;

3) перевіряти наявність в уповноважених посадових осіб регуляторного органу та осіб, зачленюх до проведення перевірки, службового посвідчення та посвідчення на проведення позапланової перевірки і одержувати копію посвідчення на проведення позапланової перевірки;

4) не допускати уповноважених посадових осіб регуляторного органу до здійснення державного нагляду (контролю), якщо:

а) уповноважена посадова особа регуляторного органу до початку перевірки не ознайомила суб'єкта господарювання з документами, передбаченими частиною своюю статті 10 цього Закону, та не надала їх копії, або якщо надані документи не відповідають вимогам цього Закону;

б) уповноважена посадова особа регуляторного органу не внесла запис про здійснення заходу державного нагляду (контролю) до журналу реєстрації заходів державного нагляду (контролю) (за наявності такого журналу у суб'єкта, що перевіряється);

в) тривалість позапланової перевірки перевищує строк, зазначений у документах, передбачених частиною сьомою статті 10 цього Закону;

г) уповноважені посадові особи регуляторного органу здійснюють повторну позапланову перевірку за тим самим фактом (фактами), що був (були) підставою для проведення позапланової перевірки, крім випадків, передбачених пунктами 5, 6, 10 частини восьмої статті 10 цього Закону;

5) бути присутнім під час здійснення таких заходів третіх осіб;

6) вимагати нерозголошенню інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною інформацією суб'єкта господарювання;

7) одержувати та ознайомлюватися з актами державного нагляду (контролю);

8) надавати регуляторному органу в письмовій формі свої пояснення, зауваження або заперечення до акта;

9) оскаржувати в установленому законом порядку неправомірні дії регуляторного органу та його посадових осіб;

10) отримувати консультивативну допомогу від регуляторного органу з метою запобігання порушенням під час здійснення заходів державного нагляду (контролю);

11) вести журнал реєстрації заходів державного нагляду (контролю) та вимагати від уповноважених посадових осіб регуляторного органу внесення до нього записів про здійснення таких заходів до початку їх проведення;

12) вимагати припинення здійснення заходу державного нагляду (контролю) в разі:

а) перевищення уповноваженою посадовою особою регуляторного органу визначеного цим Законом максимального строку здійснення такого заходу;

б) з'ясування уповноваженими посадовими особами регуляторного органу під час проведення позапланової перевірки питань, інших ніж ті, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення такого заходу;

13) фіксувати процес здійснення заходу чи кожної окремої дії засобами аудіо- та відеотехніки.

2. Суб'єкт господарювання, що здійснює діяльність у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, користувач радіочастотного спектра під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) з умови дотримання ними порядку здійснення цього Закону;

1) допускати уповноважені посадові осіб регуляторного органу до здійснення заходів державного нагляду (контролю) за умову відокремленого підрозділу, передбаченого цим Законом;

2) виконувати вимоги регуляторного органу, його уповноважених посадових осіб щодо усунення виявлених порушень вимог законодавства;

3) надавати документи, пояснення, довідки, відомості, матеріали з питань, що виникають під час здійснення державного нагляду (контролю), відповідно до закону, у тому числі інформацію щодо тактико-технічних характеристик, застосування, розміщення, підставою для здійснення такого заходу;

4) одержувати примірник акта та/або припису, розпорядження регуляторного органу, його уповноважених посадових осіб за результатами здійсненого позапланового заходу державного нагляду (контролю).

Стаття 13. Розпорядчі документи регуляторного органу та його уповноважених посадових осіб щодо державного нагляду (контролю)

1. Для здійснення позапланової перевірки регуляторний орган приймає рішення, що має містити інформацію відповідно до частини сьомої статті 10 цього Закону.

2. На підставі рішення оформлюється посвідчення на проведення позапланової перевірки, яке підписується уповноваженою регуляторним органом посадовою особою із зазначенням прізвища, імені та по батькові (за наявності) і заасвідчується печаткою (за наявності).

3. У посвідченні на проведення позапланової перевірки зазначаються:

1) найменування постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувача радіочастотного спектра та/або його відокремленого підрозділу або прізвище ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, щодо діяльності яких здійснюється захід;

2) місце знаходження постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувача радіочастотного спектра та/або його відокремленого підрозділу, щодо діяльності яких проводиться перевірка;

3) номер і дата рішення, на виконання якого проводиться перевірка;

4) перелік посадових осіб, які беруть участь у проведенні перевірки, із зазначенням їх посади, прізвища, імені та по батькові (за наявності);

5) дата початку та дата закінчення перевірки;

6) підстави для проведення перевірки;

7) предмет проведення перевірки.

4. Пояснення є чинним лише протягом зазначеного в ньому строку проведення позапланової перевірки.

5. Перед початком проведення позапланової перевірки уповноважені посадові особи регуляторного органу зобов'язані пред'явити керівнику постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувача радіочастотного спектра — юридичної особи, її відокремленого підрозділу або уповноваженій ним особі (фізичної особі — підприємцю) посвідчення та службове посвідчення, що засвідчує уповноважену особу регуляторного органу, і надати її суб'єкту господарювання, що здійснює діяльність у сфері електронних комунікацій та радіочастотного спектра (користувачу радіочастотного спектра), копію посвідчення, ознайомити з підставою для проведення позапланової перевірки.

Уповноважені посадова особа регуляторного органу без посвідчення на проведення позапланової перевірки та службового посвідчення не має права здійснювати державний нагляд (контроль).

6. За результатами проведення позапланової перевірки уповноважені посадові особи регуляторного органу складає акт за формулою, затвердженою регуляторним органом.

7. Уповноважена посадова особа регуляторного органу назначає в акті стан виконання вимог законодавства постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувачем радіочастотного спектра), а в разі невиконання — детальніший опис виявленого порушення з посиланням на відповідну вимогу законодавства.

В останній день перевірки два примірники акта підписуються посадовими особами регуляторного органу, які здійснюють захід, та постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувачем радіочастотного спектра) або уповноваженою ним особою, якою інше не встановлено законом.

Якщо постачальник електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувач радіочастотного спектра) не погоджується з актом, він підписує акт із зауваженнями, які є невід'ємною частиною акта перевірки. Зауваження можуть бути подані не пізніше трьох робочих днів з моменту підписання акта.

У разі відмови постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувача радіочастотного спектра) підписати акт уповноважена посадова особа регуляторного органу вносить до такого акта відповідний запис.

Один примірник акта видается постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувачу радіочастотного спектра), який перевіряється, інший зберігається в регуляторному органі.

8. З метою вживання заходів щодо усунення виявлених під час проведення позапланової перевірки порушення вимог законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр на підставі акта перевірки складається припис або розпорядження про усунення виявлених порушення за формулою, затвердженою регуляторним органом.

Посадова особа регуляторного органу має приняти рішення про внесення припису про усунення виявлених порушень протягом 15 робочих днів з дня складення припису.

9. Припис — обов'язкова для виконання у визначені строки письмова вимога уповноваженої посадової особи регуляторного органу постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувачу радіочастотного спектра), який перевіряється, інший зберігається в регуляторному органі.

10. Метою припису є застосування адміністративно-господарських санкцій щодо суб'єкта господарювання. Припис видается та підписується посадовою особою органу державного нагляду (контролю), яка проводила перевірку. Припис не пізніше трьох робочих днів з дня складення припису надається постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг (користувачу радіочастотного спектра) чи уповноваженій особі для виконання.

11. Під час перевірки порушення вимог законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр складається припис щодо усунення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

12. Розпорядження регуляторного органу — обов'язкове для виконання у визначені строки.

13. Розпорядження регуляторного органу про усунення виявлених порушень вимагається виконанням відповідної рішення про внесення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

14. Розпорядження регуляторного органу про усунення виявлених порушень вимагається виконанням відповідної рішення про внесення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

15. Розпорядження регуляторного органу про усунення виявлених порушень вимагається виконанням відповідної рішення про внесення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

16. Розпорядження регуляторного органу про усунення виявлених порушень вимагається виконанням відповідної рішення про внесення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

17. Розпорядження регуляторного органу про усунення виявлених порушень вимагається виконанням відповідної рішення про внесення виявлених порушень за формулою, затвердженою регуляторним органом.

ДОКУМЕНТИ

9) дотримуватися технічних регламентів та технічних вимог (технічних специфікацій) відповідно до закону;

10) надавати доступ до своїх електронних комунікаційних мереж уповноваженим законом органам державної влади (їх посадовим особам) для правомірного зняття інформації в електронних комунікаційних мережах у випадках та порядку, встановлених законом;

11) забезпечувати відповідно до закону передачу оповіщення про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій, надзвичайного та воєнного стану від органів державної влади до населення;

12) забезпечувати відповідно до закону зв'язок користувачів із службами екстреної допомоги та зв'язок між екстреними службами та органами державної влади, органами місцевого самоврядування під час надзвичайних ситуацій;

13) на підставі рішення суду обмежувати доступ своїх абонентів до ресурсів, через які здійснюється розповсюдження дитячої порнографії.

4. Частина третьа цієї статті містить виключний перелік умов загальної авторизації. Умови загальної авторизації згідно з законодавством не включають зобов'язання, що застосовуються до постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг в інших сферах.

5. До прав користування радіочастотним спектром або ресурсами нумерації застосовуються лише умови загальної авторизації, пов'язані з цими правами, зазначені у статтях 47 і 79 цього Закону, відповідно.

6. Умови та процедури загальної авторизації можуть бути змінені лише в об'єктивно обґрунтованіх випадках, пропорційно та з урахуванням завдань, передбачених статтею 4 цього Закону.

Стаття 19. Права постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг

1. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг мають право:

1) постачання електронних комунікаційних послуг та/або доступ до мереж відповідно до цього Закону;

2) отримання доступу до земельних ділянок та інфраструктури для розгортання (створення) та експлуатації електронних комунікаційних мереж, а також планування та розвиток власних електронних комунікаційних мереж відповідно до вимог, визначених Земельним кодексом України та іншими законами України;

3) отримання та використання відповідно до цього Закону радіочастотного спектра для надання електронних комунікаційних послуг та доступу до електронних комунікаційних мереж;

4) отримання та використання відповідно до цього Закону ресурсів нумерації з національного плану нумерації для надання електронних комунікаційних послуг та/або доступу до мереж;

5) постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які надають послуги користувачам, мають право на:

а) ведення перевізорів щодо взаємоз'єднання мереж з іншими постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг та, якщо це відповідає законодавству, — отримання доступу та/або взаємоз'єднання своїх електронних комунікаційних мереж з електронними комунікаційними мережами інших постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг;

б) призначення у випадках та порядку, встановлених цим Законом, для надання універсальнії послуги (послуг) на певних територіях, призначених для забезпечення доступом до універсальних послуг та на отримання компенсації збитків (витрат), у разі їх наявності, від розгортання мереж для забезпечення такого доступу;

в) встановлення індивідуальних тарифічних планів при укладенні договору про надання електронних комунікаційних послуг з кінцевими користувачами — юридичними особами та/або фізичними особами — підприємцями;

г) об'єднання електронних комунікаційних послуг у тарифні плани та пакети послуг;

7) спільнє використання інфраструктури електронних комунікаційних мереж та її елементів на договірних засадах відповідно до цього Закону;

8) установлення технічних засобів електронних комунікацій у приміщеннях, що належать їм на належних правових підставах, з дозволу власника приміщення та розміщення на елементах інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту та електроенергетики технічних засобів електронних комунікацій на договірних засадах у порядку, встановленому законодавством;

9) припинення діяльності у сфері електронних комунікацій або часткове припинення діяльності з надання електронних комунікаційних послуг або певного їх виду або на певній території, відповідно до цього Закону;

10) інші права, встановлені цим Законом.

2. Права власності та право на технічне обслуговування і експлуатацію електронних комунікаційних мереж може належати будь-якій фізичній особі — підприємці або юридичні особи, незалежно від форм власності, які єрезидентами України.

Надання електронних комунікаційних мереж та послуг на території України є виключним правом юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, зареєстрованих відповідно до законодавства (резиденти України).

3. З метою захисту національних інтересів та національної безпеки України в інформаційній сфері структура власності юридичних осіб — постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути:

юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства;

фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи;

політичних партій, профспілкових, релігійних організацій та юридичних осіб, які вони заснували;

громадян, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недіздатними;

б) кінцевим бенефіціарним власником (кінцевими бенефіціарними власниками) юридичних осіб — постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

4. З метою попілшення якості електронних комунікаційних послуг постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг із зачлененням інших засідів земельних ділянок та/або посуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути:

юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства;

фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи;

політичних партій, профспілкових, релігійних організацій та юридичних осіб, які вони заснували;

громадян, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недіздатними;

б) кінцевим бенефіціарним власником (кінцевими бенефіціарними власниками) юридичних осіб — постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

5. З метою попілшення якості електронних комунікаційних послуг постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг із зачлененням інших засідів земельних ділянок та/або посуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути:

юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства;

фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи;

політичних партій, профспілкових, релігійних організацій та юридичних осіб, які вони заснували;

громадян, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недіздатними;

б) кінцевим бенефіціарним власником (кінцевими бенефіціарними власниками) юридичних осіб — постачальників електронних комунікаційних мереж та/або посуг, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

6. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

7. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

8. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

9. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

10. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

11. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

12. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

13. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

14. Операціонні засоби та обладнання, якими використовуються в електронних комунікаційних мережах та/або послугах, які здійснюють діяльність з надання посуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного телебачення та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадянин України).

ДОКУМЕНТИ

на органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними особами, утвореними такими органами.

10. Порядок введення в експлуатацію технічних засобів електронних комунікацій, споруд електронних комунікаційних мереж, розміщених на елементах інфраструктури відповідного об'єкта будівництва, транспорту, електроенергетики, кабельної каналізації електрозв'язку, будинкової розподільної мережі, об'єктах фізичної інфраструктури електронних комунікацій визначається оператором або уповноваженими ними особами.

11. Забудовники зобов'язані обладнати нові об'єкти житлово-побутового, культурного, лікувального та іншого призначення всіх форм власності мережами і пристроями для організації надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі в багатоквартирних будинках, — до кожної квартири.

12. Оператор має право за власний рахунок розгорнути свою мережу до точки доступу до внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури. У разі відсутності в будівлі внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури для розгортання мережі, у тому числі високошвидкісної, оператор, постачальник електронних комунікаційних мереж має право довести свою мережу до пріміщення абонента за наявності згоди абонента та за умови скорочення до мінімуму впливу на приватну власність третіх осіб.

13. Розгортання (створення), реконструкція і модернізація електронних комунікаційних мереж мають забезпечувати дотримання показників якості послуг електронних комунікацій, встановлених законодавством.

Стаття 26. Спільне розташування і використання елементів інфраструктури електронних комунікаційних мереж

1. Оператор має право пропонувати іншим операторам, постачальникам електронних комунікаційних мереж доступ до фізичної інфраструктури своєї електронної комунікаційної мережі, спільне встановлення та/або використання елементів мережі та інфраструктури з метою розміщення елементів їх електронних комунікаційних мереж.

2. Технічні, організаційні та фінансові умови доступу та спільному розташування і використання елементів мереж та/або фізичної інфраструктури для розгортання (створення) електронних комунікаційних мереж визначаються відповідно до законодавства на договірних засадах, крім випадків, встановлених частиною третьою цієї статті та статтею 27 цього Закону.

3. Якщо оператор відповідно до закону отримав право встановлювати об'єкти фізичної інфраструктури електронних комунікацій, використовуючи державну, комунальну або приватну власність, регуляторний орган з метою захисту навколошного природного середовища, охорони здоров'я, громадської безпеки або виконання цілей планування територій може прийняти згідно із затвердженним порядком та після консультацій відповідно до статті 22 цього Закону такі рішення:

1) про зобов'язання здійснення спільного розміщення та/або спільного використання встановлених з використанням таких прав елементів електронної комунікаційної мереж та фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

2) про заходи з координації робіт, пов'язаних із розгортанням елементів мереж електронних комунікацій на відповідних територіях, згідно з цією частиною.

Рішення регуляторного органу, передбачені цією частиною, приймаються відповідно до законодавства на підставі звернення зацікавленого оператора, постачальника електронних комунікаційних мереж після проведення консультацій та з урахуванням принципів об'єктивності, прозорості, недискримінації та проприйності.

4. У випадках, передбачених частиною третьою цієї статті, регуляторний орган здійснює встановленому порядку такі заходи:

1) координація процесу спільногорозташування і використання елементів мереж та пов'язаних з ними об'єктами операторами, постачальниками електронних комунікаційних мереж;

2) забезпечення створення і функціонування із застосуванням електронної регуляторної платформи єдиного інформаційного пункту з питань спільногорозташування і використання елементів електронних комунікаційних мереж та їх фізичної інфраструктури;

3) встановлення методики розподілу витрат, пов'язаних із спільним користуванням об'єктами та координацією робіт з розгортання (створення) електронних комунікаційних мереж.

Стаття 27. Особливості доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікаційних мереж для розгортання високошвидкісних мереж

1. Оператор зобов'язаний в установленому регуляторним органом порядку задовільнити обґрутовані письмові запити інших операторів на надання доступу до елементів фізичної інфраструктури своєї електронної комунікаційної мереж з метою розміщення елементів високошвидкісних мереж.

Доступ до фізичної інфраструктури електронних комунікацій має надаватися на спрavedливих та обґрутованих умовах, у тому числі що плати за доступ.

2. Регуляторний орган затверджує порядок надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій для розгортання високошвидкісних мереж, який повинен зокрема:

1) вимоги до оформлення запиту на надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

2) вимоги та строки для надання відповіді на запит на надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

3) критерії наявності чи відсутності підстав для відмови в доступі до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, у тому числі що придатності фізичної інфраструктури для розміщення високошвидкісних мереж;

4) строки розроблення, видачі та дії технічних умов з доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

5) порядок та строки розроблення і погодження проектної документації з доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

6) порядок та строки укладення договору з доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

7) методику визначення плати за доступ до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

8) порядок та умови припинення користування елементами інфраструктури об'єкта доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій;

9) порядок розміщення інформації, передбаченої статтями 28, 30 цього Закону, в єдиному пункті доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій на електронній регуляторальній платформі.

У разі отримання запиту про надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, оформленого з порушенням законодавства, оператор повинен розглянути запит та надати відповідь у строк, що не перевищує двох місяців з дати його отримання.

4. Оператор має право відмовити у доступі до фізичної інфраструктури своєї мережі, в тому числі у видачі технічних умов, погодженні проекту технічної документації, та інших підстав:

1) фізична інфраструктура, доступ до якої запитується, технічно не придатна для розміщення елементів високошвидкісних мереж;

2) відсутністю місця для розміщення елементів високошвидкісної мереж з урахуванням запланованих потреб оператора, постачальника електронних комунікаційних мереж, які він повинен обґрутувати;

3) документально підтвердженою компетентними органами загрози громадській безпеці та здоров'я населення у разі надання доступу, що запитується;

4) документально підтвердженою загрозою цілісності і безпеки мереж електронних комунікацій, об'єктів критичної інформаційної інфраструктури;

5) наявності ризику суттєвих перешкод для запланованого оператором надання електронних комунікаційних послуг, а також послуг, що надаються з використанням фізичної інфраструктури, доступ до якої запитується, ризику суттєвого зниження якості таких послуг;

6) наявності інших засобів фізичного доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, придатних для розміщення елементів високошвидкісних мереж, за умови надання такого доступу на спрavedливих та обґрутованих умовах.

Відмова в наданні доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій повинна містити підстави та обґрутування причин відмови.

Забороняється відмова у наданні доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, передбаченого частиною першою цієї статті, з інших підстав, ніж визначені цією частиною.

5. У разі відмови у наданні доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій або ненадання відповіді протягом двох місяців з дати отримання запиту на доступ, але недосягненням згоди умов доступу, в тому числі що ціни, будь-яка із сторін має право звернутися до регуляторного органу щодо позасудового врегулювання спору відповідно до цього Закону.

Рішення регуляторного органу з врегулювання спору щодо ціни доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій має враховувати:

задання, визначені статтею 4 цього Закону;

необхідності відшкодування витрат оператора на надання доступу до його інфраструктури;

вплив запитуваного доступу на бізнес-плані оператора, в тому числі інвестиції у фізичну інфраструктуру для високошвидкісних мереж.

Стаття 28. Прозорість інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікаційних мереж для розгортання високошвидкісних мереж

1. З метою подання запиту на доступ до фізичної інфраструктури електронних комунікацій відповідно до статті 27 цього Закону оператор має право на отримання інформації про існуючу фізичну інфраструктуру, в тому числі інших операторів — відомості щодо наявності існуючої фізичної інфраструктури в конкретній географічній точці території (розташування і прокладення існуючої фізичної інфраструктури) з

рівнем деталізації та у порядку, визначених регуляторним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, Генеральним штабом Збройних Сил України та Службою безпеки України.

2. Оператори мають право розміщувати передбачену частиною першою цієї статті інформацію в єдиній точці доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій.

3. Доступ до зазначененої у частині першої цієї статті інформації надається шляхом:

1) оприлюднення її в електронній формі через єдину точку доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій на електронній регуляторній платформі;

2) наданням володільцем інфраструктури на письмовий запит оператора інформації, відсутньої в єдиній точці доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій. У такому запиті має назначатися конкретна географічна точка території, на якій планується розгортання високошвидкісних мереж.

3. Термін надання інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій становить 30 календарних днів з моменту надходження запиту.

5. Оператор за відсутності підстав для відмови в доступі, передбачених частиною четвертою статті 27 цього Закону, зобов'язаний задоволити обґрутованим високошвидкісним мережам.

У такому запиті мають назначатися конкретні складові фізичної інфраструктури

щодо розміщення елементів мереж високої пропускної здатності.

Запит має бути задоволений протягом одного місяця з дати його отримання на основі пропорційних, недискримінаційних і прозорих умов та з урахуванням обмежень щодо доступу до інформації, передбачених частиною четвертою цієї статті.

6. У разі виникнення спору щодо передбачених частиною цією статтею прав та зобов'язань кожної з сторін має право звернутися до регуляторного органу щодо позасудового врегулювання спору відповідно до цього Закону. Регуляторний орган повинен вирішити такий спір протягом двох місяців.

7. Оператори, які отримали доступ до інформації відповідно до цієї статті, повинні забезпечити захист інформації з обмеженням доступу.

Стаття 29. Взаємодія операторів при розгортанні фізичної інфраструктури високошвидкісних електронних комунікаційних мереж

1. Кожен оператор має право на проведення переговорів з іншими операторами щодо укладення договорів про взаємодію з розгортанням фізичної інфраструктури з метою розміщення елементів високошвидкісних мереж. Такі переговори та діяльність не є предметом об'єктування Антимонопольним комітетом України.

2. Оператор за відсутності підстав для відмови в доступі, передбачені частиною четвертою статті 27 цього Закону, зобов'язаний задоволити обґрутованим високошвидкісним мережам.

У такому запиті мають назначатися конкретні складові фізичної інфраструктури

щодо розміщення елементів мереж високої пропускної здатності.

Запит має бути задоволений протягом одного місяця

ДОКУМЕНТИ

доступу, будь-яка із сторін має право звернутися до регуляторного органу щодо по-
засудового врегулювання спору.

Стаття 35. Повноваження регуляторного органу щодо доступу

1. Регуляторний орган має право за заявою будь-якої із сторін приняти, за на-
явності підстав, рішення, передбачені цією статтею, щодо забезпечення доступу. Рі-
шення приймається із застосуванням механізму позасудового врегулювання спорів.
2. У разі якщо безпосередні звязки між кінцевими користувачами передбачає під-
загрозою через відсутність сумісності відповідних електронних комунікаційних по-
слуг, регуляторний орган має право приняти рішення щодо зобов'язання постачальників послуг міжсуб'єктивних електронних комунікацій з використанням нумера-
ції, що забезпечить сумісність певних електронних комунікаційних послуг, що нада-
ються ними. Таке зобов'язання застосовується в обсязі, необхідному для забезпе-
чення звязку між кінцевими користувачами.

3. Регуляторний орган за обґрунтованим запитом приймає рішення щодо накла-
дення на оператора зобов'язання з надання доступу до кабелів та пов'язаних з ними
об'єктами у будівлях або до точок доступу будинкової розподільної мережі (що зна-
ходиться у їх володінні), що визначена регуляторним органом як найближча до кін-
цевих користувачів з датною розмістити достатньо кількість підключень кінцевих ко-
ристувачів, щоб бути економічно вигідною для підключення (що знаходиться у ѹго-
володінні). Таке зобов'язання, а також зобов'язання з фізичного або віртуального
доступу може бути накладене за рішенням регуляторного органу у разі, якщо дублю-
вання відповідних елементів мереж електронних комунікацій є економічно неефек-
тивним або фізично неможливим.

Накладене регуляторним органом зобов'язання може включати умови доступу до таких елементів мереж і пов'язаних з ними засобів та послуг щодо: прозорості, не-
дискримінації, розподілу витрат на доступ та, за необхідності, їх коригування.

При прийнятті такого рішення регуляторним органом повинні враховуватися та-
кої зобов'язання, накладені за результатами аналізу відповідного ринку.

Враховуючи технічні або економічні фактори, регуляторний орган, за необхіднос-
ті, приймає рішення про накладення зобов'язання з доступу.

Зобов'язання, передбачені цією частиною, не накладаються у разі, якщо регуля-
торний орган встановив, що:

1) постачальник виключно оптових електронних комунікаційних послуг забезпечує альтернативні шляхи доступу до кінцевих користувачів, у тому числі шляхом на-
дання доступу до мереж високої чи надвищої пропускної здатності будь-яким по-
стачальникам мереж та/або послуг електронних комунікацій на справедливих, недис-
кримінаційних та розуміних умовах. Виключення, передбачені цим пунктом, не поширяються на мережі, створення яких фінансується за кошти державного бюджету;

2) накладення зобов'язань ставить під загрозу економічну чи фінансову здатність до розгортання нової мережі.

Зазначені у пунктах 1 і 2 цього абзацу підстави застосовуються постачальниками електронних комунікаційних мереж також як підстава для відмови у наданні перед-
баченого цією частиною доступу.

3) метою застосування цієї частини регуляторний орган встановлює критерії для визначення:

1) першої точки доступу будинкової розподільної мережі;

2) точок доступу будинкової розподільної мережі, що виходить за межі першої точки концентрації або розподілу, здатної розмістити достатньо кількість з'єднань кінцевих користувачів, що дає змогу ефективному постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг подолати визначені значні бар'єри для впровадження;

3) розгортання електронних комунікаційних мереж, що вважаються новими;

4) економічних або фізичних бар'єрів, що для дублювання мереж є високими і непередбачими.

4. У разі економічної недоцільноті розгортання фізичної інфраструктури електронних комунікацій регуляторний орган приймає рішення про накладення на постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг зобов'язання щодо спільного використання фізичної інфраструктури або зобов'язання укладати договори про національний роумінг, у разі якщо це необхідно для надання на відповідній території електронних комунікаційних послуг з використанням радіочастотного спектра відповідно до цього Закону.

У разі якщо заходи, передбачені цією частиною, є недостатніми для забезпечення надання електронних комунікаційних послуг, регуляторний орган може приняти рі-
шення про накладення зобов'язань з доступу до активної інфраструктури.

При накладенні таких зобов'язань з доступу до пасивної чи активної інфраструк-
тури регуляторний орган має враховувати:

1) необхідність забезпечення послугами кінцевих користувачів на всій території України, уздовж основних транспортних шляхів та на певних територіях, а також сут-
тевого збільшення вибору і підвищення якості електронних комунікаційних послуг
для кінцевих користувачів поспіль;

2) забезпечення ефективного використання радіочастотного спектра;

3) технічну можливість спільного використання та пов'язані з ним умов;

4) стан конкуренції щодо інфраструктури та послуг електронних комунікацій;

5) технологічні інновації;

6) необхідність підтримки зацікавленості постачальника електронних комунікацій-
них мереж та/або послуг, на якого покладаються зобов'язання щодо розгортання ме-
реж та інфраструктури електронних комунікацій.

У разі розгляду за зверненням однієї із сторін спору щодо зобов'язань, передбачених частинами третьою та четвертою цієї статті, регуляторний орган має право на-
класти на сторону, на користь якої прийнято рішення, зобов'язання з надання спіль-
ного користування радіочастотним спектром володільцю інфраструктури на відпо-
відній території.

5. Зобов'язання за умови, встановлені відповідно до цієї статті, повинні бути об'єктивними, прозорими, пропорційними, недискримінаційними та накладатися після проведення консультацій з учасниками ринку відповідно до та урахуванням за-
дань, визначених статтею 4 цього Закону.

6. Регуляторний орган повинен оцінювати результати накладених відповідно до цієї статті зобов'язань не рідше одного разу на п'ять років після прийняття відпо-
відного рішення та приймати, за необхідності, рішення щодо їх зміни чи скасування, враховуючи зміни, що відбуваються на ринку електронних комунікацій.

Розділ VII.

ТЕХНІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ КОМУНІКАЦІЙ

Стаття 36. Умови застосування технічних засобів електронних комунікацій та кін-
цевого (термінального) обладнання

1. Умовами застосування технічних засобів електронних комунікацій та кінцевого (термінального) обладнання в електронних комунікаційних мережах є їх відповід-
ність технічним вимогам та/або технічним регламентам. Технічні засоби електронних комунікацій та кінцеве (термінальне) обладнання повинні мати виданий у встановленому законодавством порядком документ про відповідність.

2. Регуляторний орган повинен оцінювати результати накладених відповідно до цієї статті зобов'язань не рідше одного разу на п'ять років після прийняття відпо-
відного рішення та приймати, за необхідності, рішення щодо їх зміни чи скасування, враховуючи зміни, що відбуваються на ринку електронних комунікацій.

Стаття 37. Стандартизація у сferах електронних комунікацій та радіочастотно-

го спектра

1. Стандартизація у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра здійснюється відповідно до Закону України «Про стандартизацію з урахуванням вимог рекомендацій Міжнародного союзу електрозв'язку».

2. У сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра застосовуються нормативні документи Міжнародного союзу електрозв'язку (МСЕ), а також доку-
менти Європейської конференції адміністрацій пошти та телекомунікацій (СЕПТ), Європейської комісії з комунікацій (ЕСС), Європейського інституту телекомунікаційних стандартів (ETSI) шляхом посилання на них у нормативно-правових актах.

3. Рекомендації Міжнародного союзу електрозв'язку та стандарти Європейсько-
го інституту телекомунікаційних стандартів та міжнародних організацій зі стандартиза-
цією є основою для заочення гармонізації електронних комунікацій та користуван-
ня радіочастотним спектром.

Стаття 38. Метрологічна діяльність та обліково-звітний час у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра

1. Метрологічна діяльність у сferах електронних комунікацій та радіочастотно-
го спектра здійснюється відповідно до Закону України Про метрологію та метрологіч-

ічну діяльність.

2. При здійсненні діяльності у сferі електронних комунікацій застосовується єди-
ний обліково-звітний час — ківшевий.

3. У міжнародних електронних комунікаціях обліково-звітний час визначається міжнародними договорами України.

Розділ VIII.

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ У СFERІ РАДІОЧАСТОТНОГО СПЕКТРА

Стаття 39. Загальні засади управління радіочастотним спектром

1. Основними принципами управління радіочастотним спектром є:

1) відкритість, об'єктивність, недискримінаційність і прозорість умов та процедур

планування, виділення, розподілу та користування радіочастотним спектром;

2) зближення розподілу смуг, номіналів радіочастот і умов користування ними в Україні з міжнародним розподілом смуг, номіналів радіочастот, визначенім для першого регіону Міжнародного союзу електрозв'язку та Європейської конференції адміністрацій пошти та телекомунікацій;

3) заохочення конкуренції на основі збалансування інтересів держави, суспільства, користувачів радіочастотного спектра та користувачів електронних комунікаційних послуг;

4) забезпечення рівності законних прав та інтересів усіх фізичних і юридичних осіб, які користуються або мають намір користуватися радіочастотним спектром;

5) можливість передачі прав на користування радіочастотним спектром між по-
стачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг;

6) технологічна нейтральність щодо користування певними смугами радіочастот відповідно до законодавства;

7) забезпечення електромагнітної сумісності;

8) дотримання встановлених критеріїв ефективності користування радіочастотним спектром;

9) сприяння свободі вираження та переконань, включаючи свободу думки, отри-
мання та розповсюдження інформації, плюралізм засобів масової інформації;

10) врахування суспільних інтересів, у тому числі щодо національної оборони і
безпеки держави, громадської безпеки і правопорядку.

2. Потреби всіх користувачів радіочастотного спектра забезпечуються внесенням

відповідних записів до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні.

3. Критерії та показники ефективності користування радіочастотним спектром ви-
значаються центральним органом виконавчої влади у сferах електронних комунікацій

4. Дотримання засобів міжнародного обмежувального технічного вимог щодо певної

смуги радіочастот у межах по-одиній радіослужби, гармонізованим відповідно до між-
народних договірів.

5. Міжнародна координація з іншими країнами присвоєні радіочастот здійснюються

регуляторним органом або Генеральним штабом Збройних Сил України із за-
лученням державного підприємства, що знаходитьться в сфері управління радіочастот-

ним спектром.

6. Захист інтересів держави при користуванні радіочастотним спектром на міжна-
родному рів

ДОКУМЕНТИ

2. Технічні принципи користування радіочастотним спектром визначаються у плані розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні з урахуванням особливостей відповідного радіочастотного спектра та необхідності забезпечення:

- 1) захисту від радіозавад та їх мінімізації;
- 2) створення належних умов для спільногого використання радіочастотного спектра, за необхідності;
- 3) параметрів якості електронних комунікаційних послуг;
- 4) визначеніх законом цілей суспільного інтересу;
- 5) ефективного використання радіочастотного спектра.

Права на користування радіочастотним спектром на індивідуальних засадах надаються для забезпечення одного чи декількох визначених пунктами 1-5 цієї частини завдань та з урахуванням попиту на відповідні смуги радіочастот.

В інших випадках встановлюється користування радіочастотним спектром на засадах загальної авторизації.

З метою спільногого користування радіочастотним спектром регуляторний орган відповідно до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні визначає умови для спільногого користування, які мають сприяти ефективному використанню радіочастотного спектра, конкурентні та інноваційм.

3. Користування радіочастотним спектром здійснюється:

- 1) суб'єктами господарювання для організації надання електронних комунікаційних послуг на підставі:
- 2) ліцензій на користування радіочастотним спектром у ліцензованому діапазоні радіочастот;
- 3) загальній авторизації в неліцензованому діапазоні радіочастот;

в) ліцензій на мовлення, виданих Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення (для організації розповсюдження телерадіопрограм у радіомовній службі радіозв'язку);

2) суб'єктами господарювання та громадянами для технологічних, особистих та інших потреб, які не пов'язані з наданням електронних комунікаційних послуг, на підставі присвоєння радіочастот або на засадах загальної авторизації;

3) технологічними користувачами на підставі ліцензій у ліцензованому діапазоні радіочастот для технологічних потреб, які не пов'язані з наданням електронних комунікаційних послуг;

4) експлуатуючими організаціями для суднових станцій та радіообладнання для організації надання послуг електронних комунікацій на борту повітряних і морських суден — на підставі гармонізованих та національних експлуатаційних документів, виданих у порядку та за формою, встановленими регуляторним органом;

5) радіоаматорами, що в установленому порядку підтвердили свою технічну та експлуатаційну компетенцію, а також громадськими організаціями радіоаматорів, радіогуртками — відповідно до Регламенту аматорського радіозв'язку України та на підставі гармонізованих та національних експлуатаційних документів, виданих у порядку та за формую, встановленими регуляторним органом.

4. Експлуатація радіообладнання здійснюється відповідно до заявленого зареєстрованого присвоєння радіочастот або на підставі порядку, норм та умов користування радіочастотним спектром, визначеніми регуляторним органом для реалізації застажальної авторизації.

5. Регламент аматорського радіозв'язку України розробляється затверджує регуляторний орган після проведення консультацій з громадськими організаціями радіоаматорів України.

6. Порядок користування радіочастотним спектром для потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні та військових формувань іноземних держав, які тимчасово перебувають на території України, а також для потреб іноземних юридичних осіб під час здійснення ними вісімивічних спортивних, культурних та інших заходів в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням регуляторного органу з урахуванням положень міжнародних договорів.

7. Користування радіочастотним спектром загального користування загальними користувачами здійснюється на платній основі.

Ставки рентної плати за користування радіочастотним спектром розраховуються за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Порядок нарахування та сплати рентної плати за користування радіочастотним спектром визначаються Порядком кодексом України.

Стаття 47. Умови, що застосовуються до прав користування радіочастотним спектром

1. Користувачі радіочастотного спектра зобов'язані дотримуватися таких умов загальної авторизації щодо користування радіочастотним спектром:

1) вимог до надання електронних комунікаційних послуг щодо території покриття якості електронних комунікаційних послуг;

2) у випадках, передбачених частиною другою статті 41 цього Закону, вимог щодо застосування певних радіотехнологій, визначених у плані розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні;

3) вимог щодо ефективного використання радіочастотного спектра;

4) технічних та експлуатаційних умов відповідно до присвоєння радіочастот, необхідних для уникнення радіозавад та дотримання вимог законодавства щодо захисту населення від впливу електромагнітних випромінювань радіообладнання;

5) встановленого максимального строку надання прав користування радіочастотним спектром відповідно до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні (з урахуванням змін до нього) та статті 50, 51 цього Закону;

6) умов передачі або надання в користування індивідуальних прав користування радіочастотним спектром за ініціативою користувача радіочастот відповідно до статті 52 цього Закону;

7) вимог щодо своєчасної та в повному обсязі сплати рентної плати за користування радіочастотами відповідно до Податкового кодексу України, а також у встановленому регуляторним органом порядку плати за радіочастотний моніторинг у смугах радіочастот загального користування;

8) зобов'язань, взятих під час отримання ліцензії на користування радіочастотним спектром чи продовження строку її дії, що визначаються в умовах ліцензії відповідно до статті 49 цього Закону;

9) вимог щодо здійснення у передбачених цим Законом випадках та порядку спільногого користування чи обміну радіочастотним спектром або надання доступу до радіочастотного спектра для інших користувачів радіочастотного спектра на певних територіях або на території всієї країни;

10) вимог міжнародних договорів України з питань користування радіочастотним спектром;

11) умов щодо експериментального користування смугами радіочастот відповідно до статті 72 цього Закону;

12) вимог щодо отримання у передбачених цим Законом випадках ліцензій, довілові (для спеціальних користувачів), присвоєння радіочастот, необхідних для користування радіочастотним спектром та частотно-орбітальним ресурсом України;

13) умов, визначених у ліцензіях на користування радіочастотним спектром;

14) вимог щодо забезпечення роботи власного радіообладнання з дотриманням встановлених відповідно до цього Закону умов;

15) вимог цього Закону щодо встановлення та експлуатації радіообладнання, а також щодо зупинення або тимчасового припинення його експлуатації у разі отримання повідомлення про створення радіозавад іншому радіообладнанню чи радіовідповідальним засобам або випромінювальним пристроям спеціального призначения;

16) вимог щодо повідомлення у встановленому порядку регуляторного органу (для загальних користувачів) або Генерального штабу Збройних Сил України (для спеціальних користувачів) про тимчасове припинення користування радіочастотним спектром на строк понад три місяці з відновленням користування радіочастотним спектром;

17) вимог щодо дотримання прав спеціальних користувачів радіочастотного спектра, які забезпечують безпеку і обороноздатність держави;

18) вимог щодо надання регуляторному органу у встановленому порядку інформації про початок користування та повного освоєння радіочастотного спектра за відповідною ліцензією;

19) вимог щодо направлення регуляторному органу повідомлення щодо наміру про спільне користування радіочастотним спектром (користування яким здійснюється на підставі ліцензії) до початку такого користування;

20) критерії щодо початку користування та повного освоєння радіочастотним спектром мереж чи поступу електронних комунікацій, досягнення яких є необхідним для того, щоб радіочастотний спектр вважався освоєним, встановлених регуляторним органом залежно від радіотехнології;

21) інших вимог щодо користування радіочастотним спектром, визначених цим Законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

Стаття 48. Отримання ліцензії на користування радіочастотним спектром

Суб'єкт господарювання, який подав повідомлення про початок здійснення діяльності у сфері електронних комунікацій відповідно до статті 16 цього Закону та має намір здійснювати таку діяльність з використанням радіочастотного спектра на засадах індивідуальних прав, звертається до регуляторного органу із заявою про видачу ліцензії на користування радіочастотним спектром.

2. Для отримання ліцензії суб'єкт господарювання подає до регуляторного органу відповідну заяву.

Заява подається шляхом заповнення встановленої регуляторним органом форми в електронному кабінеті на електронній регуляторній платформі із застосуванням залишкового кваліфікованого електронного підпису.

Заява повинна містити таку інформацію:

1) повне найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи — підприємця;

2) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України — для юридичної особи, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, або номер документа (паспорта) (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від при-

йняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті про право здійснення плащежі за серію та номером паспорта або номером документа (паспорта) — для фізичних осіб — підприємця;

3) відомості про радіочастотний спектр, необхідний для здійснення діяльності у сфері електронних комунікацій;

4) відомості щодо типу радіомереж чи радіотехнології, що плануються використовуватися, — для смуг, щодо яких планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні передбачені обмеження відповідно до частини другої статті 41 цього Закону;

5) територію, в межах якої планується користування радіочастотами;

6) строк, протягом якого планується користування радіочастотами;

7) план освоєння радіочастот із зазначеннями строків початку та повного освоєння замовлених смуг радіочастот, а також строків задіяния щодо кожного регіону території, на якій планується користування радіочастотами.

При формуванні електронної форми заяви (згідно з пунктами 1 і 2 абзацу першого цієї частини) використовуються дані з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань шляхом автоматизованого обміну інформацією.

При формуванні електронної форми заяви (згідно з пунктами 3 та 4 абзацу першого цієї частини) використовуються дані з Единого державного реєстру та повідомленням про не можливість продовження дії ліцензії не пізніше ніж за два роки до її закінчення;

5) Регуляторний орган на електронній платформі розміщує ліцензію, що надається відповідно до першого цієї частини;

6) Регуляторний орган на електронній платформі розміщує ліцензію, що надається відповідно до другого цієї частини;

7) Регуляторний орган на електронній платформі розміщує ліцензію, що надається відповідно до третього цієї частини;

8) Регуляторний орган на електронній платформі розміщує ліцензію, що надається відповідно до четвертого цієї частини;

9) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до п'ятого цієї частини;

10) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до шостого цієї частини;

11) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до сьомого цієї частини;

12) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до восьмого цієї частини;

13) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до дев'ятого цієї частини;

14) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до десятого цієї частини;

15) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до одинадцятого цієї частини;

16) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до дванадцятого цієї частини;

17) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до тринадцятого цієї частини;

18) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається відповідно до чотирнадцятого цієї частини;

19) Регуляторний орган на електронній платформі розмішує ліцензію, що надається в

ДОКУМЕНТИ

На підставі рішення про надання в користування індивідуальних прав користування радіочастотним спектром (його частиною) регуляторний орган вносить до ліцензійного реєстру відповідний запис.

7. За переформленням як видачу ліцензії на користування радіочастотним спектром відповідно до цієї статті вноситься плата в розмірі, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, який не повинен перевищувати адміністративні витрати на надання відповідних адміністративних послуг.

Рішення регуляторного органу про переформлення та видачу ліцензії на користування радіочастотним спектром повинні містити реквізити та іншу інформацію, необхідну для внесення плати за надання таких адміністративних послуг.

8. Користування радіочастотним спектром на підставах, передбачених цією статтею, здійснюється у межах строків та інших вимог, передбачених ліцензією, та з дотриманням умов відповідної ліцензії і статті 49 цього Закону.

Стаття 53. Переформлення ліцензії на користування радіочастотним спектром та внесення змін до реєстру ліцензій

1. Підставами для внесення змін до реєстру ліцензій щодо прав на користування радіочастотним спектром є:

1) зміна найменування юридичної особи або прізвища та ім'я, по батькові (за наявності фізичної особи — підприємця);

2) зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — підприємця;

3) реорганізація юридичної особи — суб'єкта господарювання шляхом зміни організаційно-правової форми (перетворення).

Внесення змін до реєстру ліцензії здійснюється уповноваженими посадовими особами регуляторного органу безоплатно на підставі відповідних змін в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань із застосуванням автоматизованого обміну даними.

Переформлення ліцензії на користування радіочастотним спектром у таких випадках не потребує подання користувачем такого спектра заяви чи інших документів.

2. Переформлення ліцензії на користування радіочастотним спектром здійснюється регуляторним органом на підставі заяв користувачів радіочастотного спектра у разі:

1) припинення користування частиною радіочастотного спектра відповідно до статтей 52, 54, 55, 56 цього Закону;

2) реорганізація юридичної особи — користувача радіочастотного спектра. У такому випадку ліцензії переформлюється на правонаступника або на юридичну особу, якій передається права користування радіочастотним спектром відповідно до розподільчого балансу;

3) за заявкою власника ліцензії про зменшення смуги радіочастот;

4) за заявкою власника ліцензії про зменшення кількості регіонів, де він користується визначеними смугами радіочастот.

У випадках, передбачених пунктом 2 цієї статті, користувач радіочастотного спектра має подати до регуляторного органу заяву про переформлення ліцензії у строк, що не перевищує 30 робочих днів з моменту виникнення підстав для переформлення. Заява подається через електронну регуляторну платформу за формою, встановленою регуляторним органом.

За переформленням ліцензії на користування радіочастотним спектром вноситься плата в розмірі, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, який не може перевищувати адміністративні витрати на надання відповідних адміністративних послуг.

3. Приняття рішення щодо переформлення ліцензії згідно з пунктом 1 частини другої цієї статті здійснюється із застосуванням підстав, передбачених статтями 52, 54, 55, 56 цього Закону.

Регуляторний орган відмовляє у переформленні ліцензії згідно з пунктом 2 частини другої цієї статті у разі наявності доказів, що постачальник електронних комунікаційних мереж та/або посуг, на якого планується переформити ліцензію, підпадає під підстави, передбачені частиною діяльності та ім'ям статті 48 цього Закону.

Непереформлена в установлений строк на підставах, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті, ліцензія є недійсною.

4. Регуляторний орган протягом 10 робочих днів з дати реєстрації заяви про переформлення ліцензії (крім випадків, передбачених пунктом 1 частини другої цієї статті) зобов'язаний приняти рішення про переформлення ліцензії та у разі відсутності підстав для відмови у переформленні ліцензії за наявності документів, що підтверджують оплату за переформлення ліцензії, здійснити переформлення ліцензії.

Рішення регуляторного органу про переформлення ліцензії на користування радіочастотним спектром повинні містити реквізити та іншу інформацію, необхідну для внесення плати за надання таких адміністративних послуг.

Переформлення ліцензії здійснюється шляхом внесення відповідного запису до ліцензійного реєстру.

Рішення про переформлення ліцензії набирає чинності з дня внесення запису про нього до ліцензійного реєстру.

5. При переформленні ліцензії на користування радіочастотним спектром строк її дії та інші параметри, у тому числі умов ліцензії, залишаються незмінними.

6. Одночасно з внесенням змін до ліцензійного реєстру регуляторний орган надсилає відповідне повідомлення користувачу через його кабінет на електронній регуляторній платформі.

Стаття 54. Анулювання ліцензії на користування радіочастотним спектром

1. Анулювання ліцензії на користування радіочастотним спектром здійснюється на підставі рішення регуляторного органу шляхом позбавлення користувача радіочастотного спектра індивідуальних прав на користування радіочастотним спектром чи його частиною, про що робиться запис у ліцензійному реєстри.

2. Підставами для анулювання ліцензії є:

1) заявка користувача радіочастотного спектра про анулювання своєї ліцензії;

2) акт про встановлення факту незаконної передачі або надання в користування індивідуальних прав користування радіочастотним спектром іншої юридичної або фізичної особи (з порушенням статті 52 цього Закону);

3) акт про повторну невмітовану відмову користувача радіочастотного спектра про проведені перевірки регуляторним органом щодо дотримання законодавства з питань використання радіочастотного спектра.

Невмітovanою відмовою у проведенні перевірки вважається недопуск уповноважених посадових осіб регуляторного органу до здійснення перевірки за відсутності передбачених для відмови законом підстав (зокрема, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки на письмову вимогу посадових осіб регуляторного органу, відмова в іх доступі до місць розташування радіообладнання або відсутність без поважних причин протягом усного строку перевірки за місцезнаходженням та/або фактичним місцезнаходженням користувача радіочастотного спектра або особи, уповноваженої представляти його інтереси на час проведення перевірки);

4) акт про повторне порушення користувачем радіочастотного спектра умов ліцензії та/або інших обов'язків, передбачених статтею 49 цього Закону. Повторним вважається вчинення протягом одного року з дати видання регуляторним органом розпорядження про усунення порушення нового порушення хоча б однієї з вимог, що джайдавалося таке розпорядження;

5) наявність у єдиному державному реєстри юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію приєднання юридичної особи (державну реєстрацію приєднення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця), крім випадків переформлення ліцензії у зв'язку з реорганізацією;

6) нотаріально засвідчена копія свідоцтва про смерть фізичної особи — суб'єкта господарювання;

7) несплатя або сплата не в повному обсязі рентної плати до Державного бюджету України протягом трьох і більше місяців відповідно до наданої контролюючим органом інформації в порядку, передбаченому спільним нормативно-правовим актом регуляторного органу та контролюючим органом;

8) користувач радіочастотного спектра з власною вині.

а) не розпочав своєчасно використання радіочастотним спектром, зазначеним у ліцензії, та/або не освоїв його на території, та/або в строки, визначені у законодавстві;

б) припинив використання радіочастотним спектром, визначенім у ліцензії, на строк після однієї роки;

9) радіочастотний спектр, визначений у ліцензії, використовується не в повному обсязі. У такому випадку ліцензія за заявкою власника ліцензії може бути переформлена на радіочастотний спектр, що фактично використовується. Регуляторний орган встановлює критерії для використання в повному обсязі радіочастотного спектра та

10) акт про невиконання вимог розпорядження регуляторного органу;

11) у разі необхідності зміни радиочастоти чи категорії користувачів радіочастот для подальшого використання певної смуги (смуг) радіочастот (конверсії) відповідно до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні — в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону;

12) у разі застосування у встановленому законом порядку санкцій, передбаченої пунктом 6 частини першої статті 4 Закону України Про санкції.

3. У разі анулювання ліцензії плати, внесена за видачу ліцензії, не повертається.

4. Розгляд питань про анулювання ліцензії, крім випадків, передбачених пункта 1, 5, 6 частини першої цієї статті, здійснюється з обов'язковим попереднім запрошенням ліцензіата або його представників.

5. Регуляторний орган має розглянути питання про анулювання ліцензії та прийняти рішення протягом 20 робочих днів з дати виявлення підстав для анулювання ліцензії. У разі підтвердження виявлених підстав регуляторний орган приймає рішення про анулювання ліцензії. Рішення за результатами розгляду питання про анулювання ліцензії надсилається до електронного кабінету ліцензіату із зазначенням підстав для анулювання ліцензії не пізніше трьох робочих днів з дати прийняття рішення.

6. Рішення про анулювання ліцензії набирає чинності через 10 днів з моменту його прийняття, а у випадках, передбачених пунктами 5, 6, 7 частини першої цієї статті, — з моменту прийняття відповідного рішення.

Рішення про анулювання ліцензії може бути оскаржено у судовому порядку.

На час судового розгляду дія рішення про анулювання ліцензії призупиняється до дати набрання законної сили відповідним рішенням суду.

7. З метою захисту інтересів кінцевих користувачів та надання їм часу для змінення послуг у іншого постачальника електронних комунікаційних послуг рішення національного регулятора про анулювання ліцензії, крім випадків, передбачених пунктами 5, 6, 7 частини першої цієї статті, підлягає виконанню через три місяці після

8. Протягом одного робочого дня з моменту прийняття рішення про анулювання ліцензії на користування радіочастотним спектром регуляторний орган:

1) у разі часткового вилучення прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить відповідні зміни до ліцензійного реєстру;

2) у разі вилучення в повному обсязі прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

3) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

4) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

5) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

6) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

7) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

8) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцензії;

9) у разі вилучення в поєднанні з частковим вилученням прав користування радіочастотним спектром, передбачених відповідною ліцензією, вносить зміни до ліцензійного реєстру про анулювання ліцен

ДОКУМЕНТИ

1) який відповідає кваліфікаційним вимогам до учасників, зазначенним у конкурсній документації;

2) пропозиції якого знаходиться на першому місці у списку оцінки (ранжування) пропозицій відповідно до заявлених регуляторним органом критеріїв.

5. У разі вибуття зазначеного в частині першій цієї статті переможця з числа учасників аукціону або конкурсу перемоючим стає учасник, пропозиція якого займає наступне місце у списку, передбаченому пунктом 2 частини четвертої цієї статті.

6. Розмір плати за ліцензію, отриману на умовах конкурсу, та початковий (мінімальний) розмір плати за ліцензію, отриману на умовах аукціону, встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданним регуляторного органу.

7. Результати аукціону або конкурсу оголошуються в прямішенні регуляторного органу і оприлюднюються на електронній регуляторній платформі як список результатів учасників, які виконали умови участі та відповідають кваліфікаційним вимогам до учасників, зазначенним у конкурсній документації, і ранжуються за низхідною кількістю отриманих балів (для учасників конкурсу) або запропонованою сумою коштів (для учасників аукціону). Якщо предметом аукціону або конкурсу були різні смуги радіочастот, регуляторний орган складає окремі списки результатів для кожної смуги радіочастот.

8. Рішення про результати аукціону або конкурсу не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня їх проведення оформлюється протоколом засідання регуляторного органу і оприлюднюється на електронній регуляторній платформі.

9. Повідомлення про прийняття рішення за результатами аукціону або конкурсу надсилається (видається) заявнику в письмовій формі та через електронний кабінет протягом трьох робочих днів з дня його оформлення.

10. У разі скасування судом результатів аукціону або конкурсу регуляторний орган вживав заходів з метою усунення порушень, що стали підставою для їх скасування, зокрема що:

1) умови участі в аукціоні або конкурсі, вимог до форми пропозиції, критеріїв оцінки пропозиції, зазначених в оголошенні та в конкурсній документації;

2) пропозицій, наданих учасниками до скасування результатів аукціону або конкурсу;

11. Скасування судом результатів аукціону або конкурсу є підставою для проведення нового конкурсу або аукціону з видачі ліцензій на відповідні смуги радіочастот.

Суб'єктом, обраним за результатами нового аукціону або конкурсу, у випадку, передбаченому частинкою п'ятою цієї статті, не може бути суб'єкт, який обраний до скасування проведення аукціону або конкурсу і подав заяву про відмову в отриманні ліцензії.

12. Регуляторний орган самостійно скасовує рішення про проведення аукціону або конкурсу у разі, якщо:

1) жоден з учасників не відповідає кваліфікаційним вимогам до учасників, зазначених в конкурсній документації;

2) жоден суб'єкт не взяв участі в аукціоні або конкурсі протягом строку, зазначеного в конкурсній документації. У разі проведення аукціону або конкурсу щодо декількох лицензій скасовується тільки конкурс або аукціон щодо отримання ліцензії на користування смугою радіочастот, для якої не має жодного участника.

Інформація щодо зазначених у цій частині питань має бути оприлюднена на електронній регуляторній платформі.

Стаття 62. Особливості користування радіочастотним спектром для потреб телебачення і радіомовлення

1. Порядок користування радіочастотним спектром для потреб телебачення і радіомовлення визначається цим Законом, законами України «Про телебачення і радіомовлення», «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

2. Строк дії ліцензії (продовження строку її), виданої Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення, не може перевищувати строк закінчення застосування відповідної радіотехнології, визначеного планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні.

3. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення замовляє в державному підприємстві, що знаходитьться у сфері управління регуляторного органу, розрізнення розрахунків електромагнітної сумісності радіообладнання мовлення, багатоканальної телемережі.

4. Присвоєння радіочастоти радіообладнанню у смугах радіочастот, виділених для телерадіомовлення, здійснюється з урахуванням ліцензії на мовлення (програми послуги) та особливостей, визначених планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні. Порядок введення в експлуатацію радіообладнання мовлення та здійснення для них присвоєння радіочастоти визначається цим Законом.

5. Припинення використання радіообладнання мовлення здійснюється виключно на підставі анулювання відповідної ліцензії на мовлення або анулювання присвоєння радіочастоти. Анулювання присвоєння радіочастоти для радіообладнання мовлення здійснюється у випадках та в порядку, визначених цим Законом.

Стаття 63. Особливості користування радіочастотним спектром певними категоріями загальних користувачів радіочастотного спектра

1. Користування радіочастотним спектром з судовими станціями, космічними системами та літальними апаратами, включаючи відповідні засоби наземної інфраструктури, здійснюється відповідно до законодавства України та Регламенту радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку з міжнародними договорів з урахуванням відповідних рекомендацій Європейської конференції адміністрацій пошт та телекомунікацій за участю відповідних органів виконавчої влади.

2. Порядок користування радіочастотним спектром для потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні та військових формувань іноземних держав, що тимчасово перебувають на території України, визначається Кабінетом Міністрів України за поданням регуляторного органу за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, Генеральним штабом Збройних Сил України з урахуванням положень міжнародних договорів та цього Закону.

3. Користування радіочастотним спектром радіоаматорами здійснюється відповідно до Регламенту аматорського радіозв'язку України, що затверджується регуляторним органом за погодженням з Генеральним штабом Збройних Сил України, з урахуванням рекомендацій громадських об'єднань радіоаматорів України та відповідних міжнародних організацій.

4. Порядок оформлення експлуатаційних документів, пов'язаних з користуванням радіочастотним спектром, на судових станціях та радіоаматорами для їх дії на території України і за їх межами встановлюються регуляторним органом відповідно до норм міжнародного та національного законодавства.

Розділ X.

РАДІОБЛАДНАННЯ, ВИПРОМІНЮВАЛЬНИЙ ПРИСТРОЇ ТА ПРИСВОЄННЯ РАДІОЧАСТОТ

Стаття 64. Введення радіообладнання та випромінювальних пристрій в обіг на території України

1. Умовами введення радіообладнання та випромінювальних пристрій в обіг на території України є їх відповідність технічним регламентам.

Виробники до введення в обіг радіообладнання та випромінювальних пристрій (продукції) повинні подати до регуляторного органу повідомлення про типи радіообладнання та випромінювальних пристрій, що мають низький рівень відповідності суттєвим вимогам, для реєстрації їх в реєстрі радіообладнання та випромінювальних пристрій. Види радіообладнання та випромінювальних пристрій, що підлягають реєстрації, форма повідомлення та елементи технічної документації, що необхідно надати, визначає регуляторний орган.

Регуляторний орган надає кожному зареєстрованому типу радіообладнання або випромінювального пристрію реєстраційний номер, який виробник повинен нанести на радіообладнання або випромінювальний пристрій поряд з із знаком відповідності та підтвердженням відповідності технічним регламентам.

2. Обов'язки виробників, імпортерів та інших суб'єктів господарювання під час постачання радіообладнання та випромінювальних пристрій на території України і введення їх в обіг визначаються технічним регламентом радіообладнання.

До окремих робіт з оцінкою відповідності видів радіообладнання та випромінювальних пристрій, що підлягають реєстрації, виробникові залучаються, у визначеному технічним регламентом порядку, призначенні організації з оцінкою відповідності, передплікату яких погоджується регуляторним органом у встановленому ним порядку.

Виробник повинен гарантювати, що радіообладнання та випромінювальний пристрій розроблені таким чином, що вони можуть експлуатуватися на території України за призначений, не порушуючи встановлені умови та правила користування радіочастотним спектром. Для цього виробник отримує у встановленому регуляторним органом порядку рішення про можливість або неможливість застосування нового типу радіообладнання або випромінювального пристрію на території України загальними користувачами, що відповідно підтверджено розгортаєм Генерального штабу Збройних Сил України про належність радіоелектронного засобу або випромінювального пристрію специальному призначенню, не дотримуючись додаткових вимог законодавства.

3. Використання радіообладнання та випромінювальних пристрій, що можуть застосовуватися у смугах радіочастот загальними користувачами, здійснюється відповідно до умов, визначених у реєстрі радіообладнання та випромінювальних пристрій.

4. Випуск у відповідний мітний території України радіообладнання та випромінювальних пристрій, що мають низький рівень відповідності суттєвим вимогам технічного регламенту радіообладнання та випромінювального пристрію, відповідно до яких визначається регулятор-

ний орган, здійснюється органами доходів і зборів за умови наявності їх типу в регістри радіообладнання та випромінювальних пристрій, а радіообладнання та випромінювальних пристрій, експлуатація яких передбачається загальними користувачами радіочастотного ресурсу, — за умови відсутності такого типу радіообладнання чи випромінювальних пристрій у відповідному переліку заборонених до застосування та ввезення на територію України та/або відповідно до спеціального порядку оформлення реєстру радіообладнання та випромінювальних пристрій.

Кожна одиниця радіообладнання або випромінювального пристрію (продукції) має супроводжуватися декларацією або спрощеною декларацією про відповідність технічним регламентам.

Регуляторний орган протягом трьох робочих днів після прийняття відповідного рішення забезпечує занаваження в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису уповноваженою ним посадовою особою за Единим державним інформаційним веб-порталом Єдине вікно для міжнародної торгівлі відповідно до Мінного кодексу України необхідних відомостей, що підтверджують дотримання або недотримання встановлених обмежень щодо переміщення через митний кордон України радіообладнання та випромінювальних пристрій, експлуатація яких передбачається загальними користувачами радіочастотного спектру.

Стаття 65. Умови застосування радіообладнання на території України

1. Визначення можливості застосування радіообладнання та випромінювальних пристрій на території України здійснюється з урахуванням таких основних принципів:

1) застосування радіообладнання для провадження радіотехнологій відповідно до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні;

2) забезпечення електромагнітної сумісності.

2. Для отримання рішення про можливість застосування нового типу радіообладнання або випромінювального пристрію на території України загальними користувачами відповідно до його уповноважений представник в Україні подає такі документи:

1) заяву щодо визначення можливості застосування конкретного типу радіообладнання та випромінювальних пристрій за встановленою регуляторним органом формою;

2) картку тактико-технічних даних радіообладнання чи випромінювального пристрію установленої регуляторним органом форми;

3) додаткову інформацію (за бажанням).

3. Заява залишається без розгляду, якщо:

1) документи подані з порушенням вимог частини другої цієї статті;

2) радіотехнологія, для якої заявлено радіообладнання, не визначена у плані розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні;

3) строк застосування радіотехнології, для якої заявлено радіообладнання чи випромінювальний пристрій, згідно з планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні заходиться менше ніж за один рік з дня реєстрації заяви.

У цьому разі регуляторний орган надсилає на адресу заявника повідомлення із зазначенням підстав вважати заяву неподана. У разі усунення причин вважати заяву неподана заявник має право повторно звернутися до регуляторного органу з оформленою належним чином заявою.

4. Регуляторний орган у десятиденний строк з дня реєстрації заяви надсилає по телеграфу з підставою докладного підприємства, що входить до сферу управління національного регулятора, для проведення технічної експертизи з питань попередньої оцінки можливості виконання умов е

ДОКУМЕНТИ

місності між радіообладнанням або радіоелектронними засобами загальних і спеціальних користувачів та відповідно до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні.

Необхідність здійснення міжнародної координації, заялення і реєстрації присвоєння радіочастот визначається відповідно до Регламенту радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку та міжнародних договірів з урахуванням відповідних рекомендацій Європейської конференції адміністрації пошт та телекомуникацій на етапі виконання розрахунку електромагнітної сумісності.

3. Форма замовлення для виконання та надання розрахунку електромагнітної сумісності та форма розрахунку електромагнітної сумісності для радіообладнання загальних користувачів встановлюються регуляторним органом, а для радіоелектронних засобів спеціальних користувачів — Генеральним штабом Збройних Сил України.

4. Розрахунок електромагнітної сумісності визначається теоретичні результати оцінки (розрахунку) можливості забезпечення електромагнітної сумісності між раніше заявленими, запланованими та вже задіяними присвоєннями радіочастот для радіообладнання, включаючи перелік заходів, необхідних для підтвердження виконання умов забезпечення електромагнітної сумісності запланованого радіообладнання на місці його експлуатації.

Залежно від результатів розрахунку електромагнітної сумісності визначається необхідність проведення одного чи кількох таких заходів:

- 1) первинний технічний контроль та/або натурні випробування;
- 2) тестові випробування;
- 3) тестове включення.

5. Розрахунок електромагнітної сумісності не виконується у разі, якщо:

1) замовлення на виконання розрахунку електромагнітної сумісності подано (підписано) особою, яка не має на це повноважень;

2) радіообладнання не включено до реєстру радіообладнання та випромінювальних пристрій;

3) строк дії особливості застосування радіотехнології, який визначено планом розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні, чи умови експлуатації радіообладнання не дають змоги здійснити присвоєння радіочастот;

4) у замовленні відсутні параметри та характеристики, необхідні для виконання розрахунку електромагнітної сумісності.

У разі наявності однієї або кількох підстав, зазначених у пунктах 1–4 цієї частини, якщо подано документи не в повному обсязі або вони оформлені з недотриманням встановленого порядку, протягом 5 днів з дня реєстрації замовлення заяник інформується через електронний кабінет на електронній регуляторній платформі.

У разі усунення причин, що стали підставою для невиконання розрахунку електромагнітної сумісності, суб'єкт звернення може повторно подати замовлення.

6. Срок надання замовнику розрахунку електромагнітної сумісності не повинен перевищувати 10 робочих днів з дня реєстрації замовлення, поданого в електронній формі.

У разі надходження замовлення в письмовій формі строк надання замовнику розрахунку електромагнітної сумісності не може перевищувати 20 календарних днів з дня реєстрації замовлення.

Ці строки встановлено без урахування строків погодження з Генеральним штабом Збройних Сил України та міжнародної координації, заялення і реєстрації присвоєння радіочастот.

7. У разі необхідності погодження присвоєння радіочастоти з Генеральним штабом Збройних Сил України строк надання розрахунку електромагнітної сумісності не може перевищувати 50 календарних днів. У разі необхідності міжнародної координації строк надання розрахунку електромагнітної сумісності продовжується на строк, визначений Регламентом радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку або відповідними міжнародними договірами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

8. Результати, зазначені в розрахунку електромагнітної сумісності, можуть бути позитивними або негативними.

До позитивних результатів розрахунків електромагнітної сумісності належать:

- 1) позитивні без обмежень;
- 2) позитивні, за умови позитивних результатів натурних випробувань, тестових випробувань, тестових включені на місці експлуатації;

3) позитивні з особливими умовами, що враховують результати погодження Генеральним штабом Збройних Сил України та здійснення міжнародної координації, заялення і реєстрації використання радіочастот;

4) позитивні на обмежений строк.

Результати розрахунків електромагнітної сумісності вважаються негативними у разі:

1) невиконання умов електромагнітної сумісності між задіяними, запланованими або заявленими присвоєннями радіочастот;

2) негативних результатів погодження, передбаченою частиною сьомою цієї статті;

3) негативних результатів міжнародної координації.

9. У разі позитивного результату розрахунку електромагнітної сумісності в реєстри присвоєння радіочастот загальних користувачів змінюється статус заявленого присвоєння радіочастоти на заплановане присвоєння радіочастоти.

У разі негативного результату розрахунку електромагнітної сумісності запис про заявлене присвоєння радіочастоти вилучається з реєстру присвоєння радіочастот загальних користувачів.

10. Строк дії розрахунку електромагнітної сумісності становить шість місяців, крім розрахунків для радіоелектронних засобів мовлення, для яких встановлюється строк дії 12 місяців.

Строк дії розрахунку електромагнітної сумісності може бути продовжено за зверненням заявника, але не більше ніж на шість місяців.

11. У разі якщо протягом зазначеного строку не здійснено присвоєння радіочастоти, запис про заплановане присвоєння радіочастоти набуває статусу нездайдного присвоєння радіочастоти.

12. Розрахунок електромагнітної сумісності є дійсним протягом усього строку дії здійсненого присвоєння радіочастоти для відповідного радіообладнання.

13. Суб'єкт звернення може ініціювати внесення змін до діючого позитивного розрахунку електромагнітної сумісності, що не стосується модифікації технічних параметрів радіообладнання.

Модифікація технічних параметрів та умов розрахунку електромагнітної сумісності здійснюється в порядку, визначеному для отримання нового розрахунку електромагнітної сумісності.

14. Внесення змін у випадках:

зміни найменування юридичної особи або прізвища, імені, по батькові фізичної особи — володільця радіообладнання;

зміни місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — володільця радіообладнання, якщо їх діяльність не передбачає наявності ліцензії на користування частотами;

зміни організаційно-правової форми шляхом перетворення, —

здійснюється на підставі відповідних змін в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань із застосуванням автоматизованого обміну даними. Зміни, обумовлені відповідними змінами в реєстрі ліцензій, вносяться без заяви користувача радіочастотним спектром одночасно із внесенням відповідних змін до реєстру ліцензій.

15. Для присвоєння радіочастот, на якій отримано позитивні розрахунки електромагнітної сумісності, заявник може самостійно проводити первинний технічний контроль запланованого радіообладнання на місці експлуатації на його відповідність розрахунку електромагнітної сумісності.

У разі якщо в запланованому частотному присвоєнні зазначено про необхідність проведення натурних випробувань, державне підприємство бере участь у проведенні первинного технічного контролю та натурних випробувань.

Порядок проведення первинного технічного контролю та/або натурних випробувань встановленого радіоелектронного засобу або випромінювального пристроя специальним користувачем на місці експлуатації із зачлененням засобів радіочастотного моніторингу спеціальних користувачів визначає Генеральний штаб Збройних Сил України на погодженням з регуляторним органом.

Стаття 70. Анулювання присвоєння радіочастот

1. Анулювання присвоєння радіочастот здійснюється шляхом внесення відповідного до реєстру присвоєння радіочастот.

2. Підставами для анулювання присвоєння радіочастот є:

1) анулювання ліцензії на користування радіочастотним спектром;

2) анулювання ліцензії на мовлення або відповідного подання Національної ради України з питання телебачення і радіомовлення, які відповідають змісезнаходженням та діяльністю радіочастотного спектру;

3) акт про невиконання вимог розпорядження регуляторного органу про усунення порушень умов, зазначених у радіочастотному присвоєнні, чи умов, що застосовуються до прав користування радіочастотним спектром відповідно до цього Закону, у тому числі неусунення радіозавад;

4) акт про повторну немовітковану відмову користувача радіочастотного спектра у проведенні перевірки регуляторним органом щодо дотримання законодавства з питань користування радіочастотного спектра.

Невідмовитвою відмовкою у проведенні перевірки вважається недопуск уповноважених посадових осіб регуляторного органу до здійснення перевірки за відсутності передбачених для відмови законом пістав (зокрема, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки на письмову вимогу посадових осіб регуляторного органу, відмова в їх доступі до місць розташування радіообладнання, відсутність без поважних причин протягом усього строку перевірки за місцезнаходженням та/або фактичним місцезнаходженням користувача радіочастотного спектра або особи, уповноваженої представляти його інтереси на час проведення перевірки);

5) внесення змін до плану розподілу і користування радіочастотним спектром в Україні, що унеможлинюють подальше використання присвоєних радіочастот, за умови направлення регуляторним органом письмового попередження такому користувачу радіочастот не менше ніж за один рік;

6) заявка користувача радіочастотного спектра про анулювання присвоєння радіочастот;

7) наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відсутністю дії державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, крім випадків внесення змін до радіочастотного спектра;

8) нотаріально заświadczenie колівства про смерть фізичної особи — користувача радіочастотного спектра.

3. У випадках, передбачених пунктами 3–5 частини другої цієї статті, анулювання присвоєння радіочастот здійснюється на підставі рішення регуляторного органу. Розгляд таких питань здійснюється із запрошенням користувача радіочастотного спектра, що виникається для забезпечення безпеки людського життя, безпеки польотів у повітряному просторі України, безпеки держави, громадської безпеки, роботи аварійно-рятівальних служб, урядового зв'язку та державної охорони відповідно до Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб».

4. Протягом 10 робочих днів з дня виникнення підстав для анулювання присвоєння радіочастот:

1) вноситься до реєстру радіочастотним присвоєння та оприлюднюється запис про анулювання певного радіочастотного присвоєння;

2) надсилається користувачу радіочастотного спектра до електронного кабінету на електронній регуляторній платформі підтвердження про анулювання присвоєння радіочастоти на підставі рішення регуляторного органу із зазначенням підстав анулювання та іх обґрутуванням.

5) протягом 10 робочих днів з дня виникнення підстав для анулювання присвоєння радіочастот:

1) присвоєння радіочастоти не потрібно здійснювати для використання радіообладнання на засадах загальної авторизації

1. Присвоєння радіочастоти не потрібно здійснювати для використання радіообладнання, внесеного до переліку типів радіообладнання, експлуатація яких здійснюється без внесення до реєстру присвоєння радіочастот загальних користувачів, що виникається для забезпечення безпеки людського життя, безпеки польотів у повітряному просторі України, безпеки держави, громадської безпеки, роботи аварійно-рятівальних служб, урядового зв'язку та державної охорони відповідно до Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб».

2. Заполучення для проведення заходів з метою встановлення та притягнення до відповідності власників незаконно діючого радіообладнання або випромінювальних пристрій, що створюють радіозавади, підвищую

ДОКУМЕНТИ

1) ресурс нумерації, що запищується, не узгоджується з національним планом нумерації;

2) відсутній вільний заявлений ресурс нумерації;

3) використання заявником менше ніж 65 відсотків раніше отриманого ресурсу нумерації (для аналогічних за призначенням типів номерів) на території, на якій заявник планує отримати ресурс нумерації;

4) ненадходження від заявника доопрацьованих документів протягом 30 робочих днів з дня відправлення повідомлення згідно з частиною третьою цієї статті.

8. Рішення про відмову в видачі дозволу на користування ресурсом нумерації з обґрунтуванням підстав відмови надсилається заявнику протягом трьох робочих днів з дня його приняття.

9. Ведення реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації здійснюється регуляторним органом.

Порядок ведення реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації розробляється і завержується регуляторним органом.

10. Надання прав користування ресурсом нумерації технологічним користувачам ресурсів нумерації здійснюється у встановленому регуляторним органом порядку на п'ять років, якщо менший строк не зазначений заявником.

Подання заяви на отримання прав користування ресурсом нумерації, вибір необхідного ресурсу нумерації, ознайомлення з умовами користування ним, внесення плати за отримання дозволу на користування ресурсами нумерації та включення до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації здійснюється через електронну регуляторну платформу відповідно до частини першої цієї статті.

Взаємодія технологічних користувачів ресурсу нумерації та постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг здійснюється у встановленому регуляторним органом порядком.

11. При формуванні електронної заяви відповідно до цієї частини електронна регуляторна платформа забезпечує перевірку повноти та коректності її заповнення, у тому числі шляхом автоматизованого обміну інформацією з Единим державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб — підприємств та громадських формувань.

Після внесення заявником плати за надання прав на користування ресурсом нумерації, вибір необхідного ресурсу нумерації, ознайомлення з умовами користування ним, внесення плати за отримання дозволу на користування ресурсами нумерації та включення до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації здійснюється через електронну регуляторну платформу відповідно до частини першої цієї статті.

У разі якщо заявник у визначеній законодавством строк не вносить плату за видачу дозволу на користування ресурсом нумерації, регуляторний орган скасовує відповідне рішення.

Стаття 76. Переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації та внесення змін до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації

1. Підставами для переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації є:

1) реорганізація юридичної особи — власника дозволу шляхом поділу чи видлу (додатково реорганізується на правонаступника користувача відповідно до розподільчого балансу);

2) зміна формату, структури ресурсу нумерації чи простору нумерації існуючого національного плану нумерації;

3) виникнення у користувача ресурсу нумерації потреби у зменшенні обсягу, зміні території чи призначення ресурсу нумерації (зміна типу та/або назви послуг, служби), переході з аналогового фрагменту нумерації в цифровий, при обміні частками ресурсу нумерації між постачальниками мереж та/або послуг електронних комунікацій в рівних обсягах за наявності у них дозволів на користування ресурсом нумерації, що передбачається для обміну;

4) передача ресурсу нумерації іншому постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг (повністю або певної частки) відповідно до частини шостої статті 74 цього Закону.

2. У разі змін найменування юридичної особи або прізвища, імені, по батькові (за наявності) фізичної особи чи місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи, реорганізації шляхом зміни організаційно-правової форми (перетворення), злиття чи приєднання, поділу (видлу) регуляторний орган вносить зміни до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації безпосередньо на підставі відповідних змін в Единому державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємств та громадських формувань із застосуванням автоматизованого обміну даними без подання заяви користувача ресурсу нумерації.

3. У випадках виникнення інших підстав, ніж передбачені частиною другою цієї статті, користувач ресурсу нумерації подає заяву за формулою, встановленою регуляторним органом у спосіб, передбачений частиною першою статті 75 цього Закону.

Заява подається не пізніше 20 робочих днів з дня виникнення підстав для переоформлення, а у випадку, передбаченому пунктом 4 частини першої цієї статті, — однією з поданих відповіднім для передачи ресурсу нумерації.

4. Непреоформлений в установлений строк дозвол є недійсним, про що робиться запис у реєстри первинного розподілу ресурсів нумерації. Відповідний ресурс нумерації вважається вільним для подальшого первинного розподілу.

5. У разі неправильного оформлення заяви на переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації уповноважена регуляторним органом посадова особа, про тим що дозвол не внесений до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації, що відповідає змінам у національному плані нумерації, на підставі відповідної інформації.

6. Регуляторний орган приймає рішення за заявою про переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації, що відповідає змінам у національному плані нумерації, що внесено до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації.

7. За адміністративні послуги з переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації стягається плата в розмірі та порядку, що встановлені Кабінетом Міністрів України, у розмірі, що не перевищує собівартості надання адміністративної послуги.

8. У разі переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації строк дії пе-реоформленого дозволу не може перевищувати строк дії дозволу, що підлягає переоформленню.

9. Протягом трьох робочих днів з дня приняття рішення про переоформлення дозволу на користування ресурсом нумерації регуляторний орган переоформлює такий дозвіл шляхом внесення змін до запису в електронному реєстрі первинного розподілу ресурсів нумерації та надсилає відповідне повідомлення заявнику.

10. Підставами для відмови в переоформленні дозволу на користування ресурсом нумерації є:

1) обмеження національним планом нумерації застосування відповідного ресурсу нумерації;

2) використання ресурсу нумерації (її частини), заданого в дозволі, з по-рушенням умов національного плану нумерації чи умов дозволу щодо його цільового призначення;

3) недостовірність даних, зазначених у заяві про переоформлення;

4) відмова в погодженні передачі ресурсу нумерації відповідно до встановленого регуляторним органом порядку такого погодження;

5) відсутність підстав для переоформлення, передбачених частиною першою цієї статті.

11. Повідомлення про приняття рішення про переоформлення дозволу або про відмову в переоформленні дозволу на користування ресурсом нумерації з обґрунтуванням підстав відмови надсилається заявнику протягом трьох робочих днів з дня його приняття.

12. У разі якщо заявник у визначеній законодавством строк не вносить плату за переоформлення дозволу, регуляторний орган скасовує відповідне рішення про переоформлення дозволу.

13. Рішення про відмову в переоформленні дозволу на користування ресурсом нумерації з обґрунтуванням підстав відмови надсилається заявнику протягом трьох робочих днів з дня його приняття.

Стаття 77. Продовження строку дії дозволу на користування ресурсом нумерації

1. У разі якщо суб'єкт господарювання має намір здійснювати користування ресурсом нумерації після закінчення строку дії дозволу, він повинен не пізніше ніж за місяць до закінчення строку дії дозволу звернутися до регуляторного органу із заявою про продовження строку його дії в порядку, визначеному статтею 75 цього Закону.

2. Рішення про продовження строку дії дозволу на користування ресурсом нумерації або про відмову в продовженні строку його дії зазначеним підстав відмови приймається та надсилається заявнику регуляторним органом в порядку, встановленому статтею 75 цього Закону.

3. Регуляторний орган відмовляє у продовженні строку дії дозволу на користування ресурсом нумерації, якщо:

1) подальша користування зазначеним у дозволі ресурсом нумерації не передбачено національним планом нумерації;

2) ненадходження від заявника доопрацьованих документів протягом 30 робочих днів з дня відправлення повідомлення згідно з частиною третьою цієї статті.

4. Повідомлення про продовження строку дії дозволу на користування ресурсом нумерації надсилається заявнику протягом трьох робочих днів з моменту його приняття.

На підставі такого рішення регуляторний орган оформляє дозвіл на користування ресурсом нумерації протягом трьох робочих днів з дня внесення плати за продовження його дії з порядку, що становлюються Кабінетом Міністрів України.

Розмір плати за продовження строку дії дозволу на користування ресурсом нумерації не може перевищувати 5 відсотків плати за видачу дозволу на користування ресурсом нумерації, але не може бути меншим ніж собівартість надання відповідної адміністративної послуги.

5. У разі якщо заявник у визначеній законодавством строк не вносить плату за продовження строку дії дозволу, регуляторний орган скасовує відповідне рішення про продовження строку дії дозволу.

6. Непродовжений в установлений строк дозвіл є недійсним, про що робиться запис у реєстри первинного розподілу ресурсів нумерації. Відповідний ресурс нумерації вважається вільним для подальшого первинного розподілу.

Стаття 78. Анулювання дозволу та припинення прав на користування ресурсом нумерації чи його частиною

1. Підставами для анулювання дозволу та припинення прав на користування ресурсом нумерації чи його частиною є:

1) зміна в національному плані нумерації, що унеможливлює подальше використання ресурсу нумерації, про які користувач був попереджений не менше ніж за два роки;

2) заява користувача ресурсу нумерації;

3) наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємств та громадських формувань відомості про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця;

4) акт про повторне порушення користувачем ресурсу нумерації вимог, визначених статтею 79 цього Закону. Повторним вважається вчинення протягом року з дня видання регуляторним органом розпорядження про усунення порушень нового порушення хоча б однією з вимог, що видавалось таке розпорядження. У разі якщо таке порушення стосується всього державного реєстра ресурсу нумерації, факт порушення в користуванні якою зафіксований в акті, зазначеному в цьому пункті, а з іншою частиною здійснюється переоформлення дозволу, внесення змін до реєстру первинного розподілу ресурсів нумерації;

5) акт про невиконання вимог розпорядження національного регулятора про усунення порушень умов користування ресурсом нумерації відповідно до статті 79 цього Закону;

6) акт про повторну невідмінну відмову користувача ресурсу нумерації у проповідному порядку регуляторним органом щодотримання законодавства з питань користування ресурсом нумерації;

7) акт про повторну невідмінну відмову користувача ресурсу нумерації у проповідному порядку регуляторним органом щодотримання законодавства з питань користування ресурсом нумерації відповідно до статті 79 цього Закону;

8) акт про виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

9) застосування виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

10) застосування виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

11) застосування виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

12) застосування виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

13) застосування виключно законодавства про захист економічної конкуренції не дотримання для вирішення виявлених проблем на ринку;

ДОКУМЕНТИ

На основі передбаченої цією частиною оцінки регуляторний орган приймає в установленому ним порядку рішення про накладення, збереження, зміну чи скасування регуляторних зобов'язань, а також визначення обсягу дотримання наданих пропозицій про умови доступу в повному обсязі чи частково.

4. Рішення, передбачені цією статтею, приймаються з проведенням консультацій із заинтересованими сторонами відповідно до цього Закону.

Стаття 95. Надання постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг із значним ринковим впливом пропозицій щодо регуляторних зобов'язань

1. Постачальники електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом мають право надавати регуляторному органу пропозиції щодо регуляторних зобов'язань стосовно умов доступу та/або спільного інвестування, що застосовуються до їхніх мереж електронних комунікацій, зокрема що:

1) механізму співпраці, що стосується оцінки відповідних і пропорційних зобов'язань згідно із статтею 84 цього Закону;

2) спільногоЯ інвестування в мережі високої пропускної здатності відповідно до статті 92 цього Закону;

3) ефективного і недискримінаційного доступу третіх осіб відповідно до статті 94 цього Закону протягом та після здійснення вертикально інтегрованим постачальником добровільного подлу.

Такі пропозиції повинні бути деталізованими та включати терміни і обсяги їх зобов'язань згідно зі статтею 84 цього Закону;

2. СпільногоЙ інвестування в мережі високої пропускної здатності відповідно до статті 92 цього Закону;

3) ефективного і недискримінаційного доступу третіх осіб відповідно до статті 94 цього Закону протягом та після здійснення вертикально інтегрованим постачальником добровільного подлу.

Такі пропозиції повинні бути деталізованими та включати терміни і обсяги їх зобов'язань згідно зі статтею 84 цього Закону;

4. При оцінці пропозицій, передбачених частиною першою цієї статті, крім тих, що не відповідають одній чи більше вимогам розділу XII цього Закону, регуляторний орган проводить консультації із заинтересованими сторонами відповідно до цього Закону.

5. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг, що є потенційними учасниками спільногоЙ інвестування розгортання мереж та/або запитувачами доступу, можуть надавати регуляторному органу пропозиції щодо змін до пропозиції стосовно умов регуляторного зобов'язання з умов з доступу та/або спільногоЙ інвестування.

6. При оцінці пропозицій постачальника електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом щодо умов регуляторних зобов'язань стосовно доступу та/або спільногоЙ інвестування регуляторний орган повинен враховувати таке:

1) докази щодо справедливого та правомірного характеру запропонованих умов регуляторних зобов'язань;

2) відкритість регуляторних зобов'язань для усіх постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, що є учасниками відповідного ринку (ринків);

3) своєчасне надання доступу на справедливих, правомірних і недискримінаційних умовах, у тому числі до мереж високої пропускної здатності, для надання відповідних розрідбінних послуг;

4) загальну відповідність запропонованих умов регуляторних зобов'язань цілям забезпечення стабільної конкуренції на ринках розрідбінних послуг та сприяння співпраці з розвитку мереж високої пропускної здатності в інтересах кінцевих користувачів.

5. Регуляторний орган у строк, що не перевищує 30 робочих днів з моменту отримання пропозиції, та з урахуванням результатів консультацій надсилає постачальникам електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом попередні висновки щодо відповідності наданих пропозицій щодо регуляторних зобов'язань вимогам цієї статті.

Постачальник електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом у разі необхідності переглядає свою пропозицію з урахуванням попередніх висновків регуляторного органу у строк, що не перевищує 20 робочих днів з моменту їх отримання.

Регуляторний орган у строк, що не перевищує 30 робочих днів з моменту схвалення попередніх висновків, приймає рішення про затвердження регуляторних зобов'язань відповідно до наданих пропозицій в повному обсязі або в частині, що не суперечить цій статті, та визначає строк, на який вони накладаються.

У разі регуляторного зобов'язання щодо спільногоЙ інвестування такий строк не може бути меншим семи років.

При прийнятті рішення щодо накладення зобов'язань за цією статтею регуляторний орган повинен оцінити наслідки такого рішення для розвитку ринку та доцільність накладення чи ненакладення регуляторних зобов'язань.

6. Регуляторний орган здійснює нагляд за забезпеченням виконання зобов'язань відповідно до цієї статті та розглядає питання про продовження строку їх дії у разі його закінчення.

Стаття 96. Особливості накладення зобов'язань на постачальника, який надає послуги лише на оптових ринках електронних комунікацій

1. При визначені відповідно до статті 83 цього Закону постачальника із значним ринковим впливом на оптовому ринку (ринках) електронних комунікацій, який не працює на жодних розрідбінних ринках електронних комунікацій, регуляторний орган повинен встановити наявність таких характеристик:

1) постачальник та його підрозділи, а також підприємства, що ним контролюються, та будь-який акціонер, здатний здійснювати контроль над таким постачальником, здійснює та планує здійснювати діяльність лише на оптових ринках електронних комунікацій і не здійснює діяльність на жодному розрідбіному ринку електронних комунікацій;

2) постачальник не має договорів, що містять експлізуарні умови для одного певного постачальника на розрідбіному ринку електронних комунікацій.

2. За наявності передбачених частиною першою цієї статті умов регуляторний орган може накладати лише регуляторні зобов'язання, передбачені статтями 86 і 89 цього Закону, або щодо спрavedливої і обґрунтованої ціни, у разі встановлення такої необхідності за результатами аналізу ринку та з урахуванням перспективної оцінки ймовірної поведінки постачальника із значним ринковим впливом.

3. Регуляторний орган має право у будь-який час переглядає регуляторні зобов'язання, накладені згідно із цією статтею, у разі наявності підтвердження того, що умови частини першої цієї статті не виконуються та існує необхідність застосування норм, викладених у статтях 81-90 цього Закону.

Постачальник із значним ринковим впливом на оптовому ринку електронних комунікацій повинен інформувати регуляторний орган про зміну обставин, зазначених у частині першої цієї статті, у строк, що не перевищує 10 робочих днів з моменту їх настання.

4. Регуляторний орган також переглядає зобов'язання, накладені згідно з цією статтею, якщо на підставі вивчення поданих умов, що пропонуються постачальником із значним ринковим впливом своїм конкурентам, регуляторний орган робить висновок про наявність проблем з конкуренцією, які щодо кінцевих користувачів потребують накладення одного або кількох регуляторних зобов'язань відповідно до статей 84, 86, 87, 89 цього Закону або зміни таких зобов'язань, накладених відповідно до частини цієї статті.

5. Рішення, передбачені цією статтею, приймаються з проведенням консультацій із заинтересованими сторонами відповідно до цього Закону.

Стаття 97. Перехід із застарілої інфраструктури мереж електронних комунікацій

1. Постачальники електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом на відповідному ринку (ринку) зобов'язаний повідомляти регуляторний орган у встановленому ним строку та формі про план щодо введення з експлуатації або зміни частини інфраструктури електронної комунікаційної мереж, в тому числі інфраструктури, необхідної для управління мідною мережею, що підпадає під зобов'язання відповідно до статей 85-96 цього Закону.

2. Регуляторний орган у встановленому ним порядку повинен забезпечити, що процес введення з експлуатації або заміни застарілої інфраструктури електронних комунікаційних мереж передбачає наявність прозорого графіка та умов, у тому числі строків такої заміни, і встановлюєвав наявність альтернативних засобів забезпечення доступу до оновленої інфраструктури мереж, які мають не гіршу якість, у разі, якщо це необхідно для захисту конкуренції та прав кінцевих користувачів.

3. Регуляторний орган може знайти зобов'язання, передбачені частинами першою та другою цією статті, у разі якщо буде встановлено, що такий постачальник електронних комунікаційних виконавців обидві такі умов:

1) встановлені відповідні умови для переходу із застарілої інфраструктури електронних комунікаційних мереж, у тому числі щодо надання альтернативних засобів забезпечення доступу до них;

2) виконавчі умови та процедури, про які повідомив регуляторний орган відповідно до цієї статті.

Рішення, передбачені цією частиною, приймаються з проведенням консультацій із заинтересованими сторонами відповідно до цього Закону.

Стаття 98. Регуляторний контроль розрідбінних посул електронних комунікацій

1. Регуляторний орган приймає рішення про накладення регуляторних зобов'язань на постачальників електронних комунікаційних посул із значним ринковим впливом на певному розрідбіному ринку, визначеній відповідно до статті 83 цього Закону, за наявності однакової таких умов:

1) у результаті проведеного аналізу ринку регуляторний орган встановлює, що певний ринок розрідбінних посул, визначений відповідно до статті 83 цього Закону, не є ефективно конкурентним;

2) регуляторний орган робить висновок, що зобов'язання, накладені відповідно до статей 84-90 цього Закону на відповідних оптових ринках електронних комунікацій, не привели до досягнення завдань, передбачених статтею 4 цього Закону.

2. Регуляторні зобов'язання, накладені згідно з частиною першою цієї статті, повинні грунтуються на характері виявленої проблеми, бути пропорційними та виправданими в розрізі завдань, передбачених статтею 4 цього Закону.

5. Постачальники електронних комунікаційних посул, обрані на передбачено-му частину другою цієї статті конкурсі, з метою розгортання електронних комунікаційних мереж для забезпечення доступності універсалних електронних комунікаційних посул на призначений території мають право на:

1) безкоштовний доступ на відповідній території в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, до об'єктів інфраструктури державної та комуналної форм власності, придатної для розгортання (створення) електронних комунікаційних мереж у тому числі антен, стовпів, труб, кабельної каналізації, колекторів, люків, опор, веж, щогл, будівель, їх відповідних інженерних систем, інших інженерних споруд та засобів;

2) доступ з метою розгортання мереж для забезпечення доступності універсалних електронних комунікаційних посул на встановленому Кабінетом Міністрів України порядку, з метою забезпечення доступності універсалних електронних комунікаційних посул на відповідній території;

6. У разі якщо жоден суб'єкт господарювання не взяв участі в конкурсі або за його результатами не визначено постачальника електронних комунікаційних посул на відповідній території, регуляторний орган у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку призначає одноголосно або кількох постачальників електронних комунікаційних посул, на яких покладаються зобов'язання з наданням доступу до універсалних посул на призначений території, з числа тих, у яких більшою мірою міжнародні можливості відповідної мережі електронних комунікацій, території покриття, його частини на певному розрізі.

7. Таке рішення приймається з урахуванням економічних та технічних можливостей відповідної мережі електронних комунікацій, території покриття, його частини на певному розрізі.

8. Рішення щодо компенсації частини витрат на розгортання електронних комунікаційних мереж та/або рішення про накладення зобов'язань з наданням доступу до універсалних посул на відповідній території, передбачені цією статтею, приймаються регуляторним органом на відповідній території, з метою забезпечення наявності універсалних електронних комунікаційних посул на відповідній території, передбачені цією статтею, з метою забезпечення наявності та в межах передбаченого законом контролю цін до державного бюджету на відповідній рік (рок) фінансування для компенсації витрат розгортання мереж для забезпечення наявності універсалних електронних комунікаційних посул на відповідній території.

9. Рішення щодо компенсації частини витрат на розгортання електронних комунікаційних мереж та/або рішення про накладення зобов'язань з наданням доступу до універсалних посул на відповідній території, передбачені цією статтею, з метою забезпечення наявності універсалних електронних комунікаційних посул на відповідній території, з метою забезпечен

ДОКУМЕНТИ

1) укладення договору про надання електронних комунікаційних послуг відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг та інших актів законодавства;

2) оплати замовленої кінцевим користувачем електронної комунікаційної послуги, яку їнше не передбачено цим Законом або договором про надання електронних комунікаційних послуг.

4. Постачальники послуг міжособистісних електронних комунікацій, за винятком послуг без використання нумерації, повинні забезпечувати відповідно до цього Закону та правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг:

1) сумісність електронних комунікаційних послуг, що надаються ними;

2) можливість з'єднання кінцевих користувачів з номерами національного плану нумерації;

3) дотримання вимог щодо захисту прав кінцевих користувачів електронних комунікаційних послуг.

5. Кінцевий користувач має право отримувати послугу знеособлено відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг та умов надання послуг, встановлених постачальником електронних комунікаційних послуг.

Кінцевий користувач, не ідентифікований постачальником електронних комунікаційних послуг, має право здійснити ідентифікацію в порядку, встановленому регуляторним органом, у тому числі дистанційну із застосуванням відповідно до законодавства про електронні довірчі послуги будь-яких засобів електронної ідентифікації середнього та високого рівнів довіри, передбачених зазначенним порядком ідентифікації.

6. Кінцеві користувачі послуг мають право на захист своїх прав відповідно до законодавства, в тому числі в судовому порядку або шляхом звернення у разі їх порушення до регуляторного органу для проведення заходів державного нагляду та усунення виявлених порушень. Споживачі електронних комунікаційних послуг, крім зазначеного, мають право на позасудовий розгляд спорів із їх зверненням регуляторним органом відповідно до статті 123 цього Закону.

7. Постачальники електронних комунікаційних послуг повинні безоплатно надавати:

послуги голосових електронних комунікацій або послуги з передачі текстового повідомлення, якщо вони надаються абонентам для направлення (здійснення) ними благодійного електронного повідомлення;

послуги з передачуванням коштів як благодійної пожертви на користь неприбуткової організації, у тому числі благодійної організації (крім політичних партій і кредитних спілок), або територіальної громади на виконання благодійного електронного повідомлення, направленого (здійсненого) таким абонентом;

послуги з публічного збору благодійних пожертв з використанням благодійного електронного повідомлення згідно з договором, укладеним між постачальником електронних комунікаційних послуг та неприбутковою організацією, у тому числі благодійною організацією (крім політичних партій і кредитних спілок), або територіальною громадою.

При цьому на суму коштів, передраховану постачальником електронних комунікаційних послуг на цілі благодійної діяльності, зібрахних публічним збором благодійних пожертв з використанням благодійного електронного повідомлення, зменшується аванс абонента на електронні комунікаційні послуги. Відповідна сума коштів сполучиться з особового рахунку абонента.

8. Надання та отримання електронних комунікаційних послуг органами державної влади та органами місцевого самоврядування здійснюються на договірних засадах відповідно до цього Закону.

9. Відповідно до законодавства про інформацію, про авторське право та суміжні права регулюючий орган спільно з іншими уповноваженими органами державної влади сприє співпраці постачальників електронних комунікаційних послуг та суб'єктів господарювання, засікаючи у поширенні законного контенту в електронних комунікаційних мережах, у питаннях інформування кінцевих користувачів електронних комунікаційних послуг про вимоги законодавства щодо інформації, поширення якої є порушенням закону, та щодо захисту авторських та суміжних прав при користуванні електронними комунікаційними послугами.

Стаття 105. Інформація щодо надання електронних комунікаційних послуг

1. До укладення договору про надання електронних комунікаційних послуг та під час надання послуг незалежно від типу чи виду електронних комунікаційних послуг кінцевий користувач має право на отримання вичерпної інформації щодо опису умов такого договору відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг, які повинні, зокрема, включати:

1) основні характеристики кожної електронної комунікаційної послуги;

2) відомості про постачальника електронних комунікаційних послуг, зокрема наявність, адресу місцезнаходження, а також номер телефону, електронну адресу та адресу веб-сайту;

3) загальну вартість електронних комунікаційних послуг, включаючи податки, а також усі додаткові платежі, пов'язані з наданням послуг;

4) мінімальну обсяг та/або пріоритетна користування електронної комунікаційної послугою, необхідні для використання умов акцій (спеціальних пропозицій);

5) умови та процедури (в частині, що стосується кінцевого користувача), пов'язані з послугами перенесення номера, переходом до іншого постачальника електронних комунікаційних послуг та виплатою відшкодування кінцевому користувачу у зв'язку із порушенням таких умов, у тому числі щодо термінів;

6) інформацію про право кінцевих користувачів, які використовують передплатні електронні комунікаційні послуги, на повернення, за запитом, будь-якого залишкового кредиту у випадках перенесення номера та переходу до іншого постачальника електронних комунікаційних послуг;

7) інформацію про платежі, що виникають при достроковому розірванні договору, у тому числі при перенесенні номера, про порядок розблокування термінального (кінцевого) обладнання та повернення витрат, пов'язаних з наданням термінального (кінцевого) обладнання;

8) механізм оплати, постачання (надання) електронних комунікаційних послуг, термін, до якого постачальник електронних комунікаційних послуг зобов'язується розпочати надання послуг, та порядок розгляду скарг з приводу їх надання;

9) строк дії договору про надання електронних комунікаційних послуг або, в разі його укладення на визначеній строк, — умови продовження та припинення його дії, в тому числі дистрібютора;

10) інформацію, передбачену правилами надання та отримання електронних комунікаційних послуг, що заходить технічного захисту електронних комунікаційних мереж, що застосовуються постачальником електронних комунікаційних послуг відповідно до законодавства у сфері кібербезпеки;

11) інформацію щодо придатності електронних комунікаційних послуг для користування споживачами з інвалідністю;

12) інформацію відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг та законодавства про захист прав споживачів щодо:

а) порядку відшкодування у разі невідповідності електронних комунікаційних послуг, передбачених законодавством чи договором, параметрам якості та інших порушень умов договору про надання електронних комунікаційних послуг;

б) дій, які вживаються постачальником електронних комунікаційних послуг для реагування на інциденти безпеки, кібербезпеки, загрози чи уразливості електронних комунікаційних послуг (мереж);

в) можливості та порядку врегулювання питань у разі неналежного реагування на інциденти кібербезпеки, загрози чи уразливості послуг (мереж), порушення законодавства про захист персональних даних;

2. На додавлення до інформації, передбаченої частиною першою цієї статті, постачальники послуг дозволу до мережі Інтернет та міжособистісних послуг електронних комунікацій надають таку інформацію:

1) як складові основних характеристик кожної послуги — показники значень параметрів якості послуг, які пропонуються відповідно до статті 111 цього Закону;

2) вартість активізації електронної комунікаційної послуги, всі періодичні витрати та втрати, пов'язані з її отриманням, та як складову інформації про ціну такої послуги;

а) деталі тарифного плану (планів), передбаченого договором, із зазначенням для кожного тарифного плану типів електронних комунікаційних послуг, що пропонуються, та їх обсягів, які включаються в розрахунковий період, а також ціни на додаткові обсяги електронних комунікаційних послуг;

б) для тарифного плану (планів) із встановленим обсягом електронних комунікаційних послуг право споживача перенести невикористаний обсяг з попереднього розрахункового періоду на наступний розрахунковий період, якщо така можливість передбачена договором про надання електронних комунікаційних послуг;

в) способи забезпечення прозорості моніторингу кінцевим користувачем обсягу споживання електронних комунікаційних послуг та розрахунків за них;

г) інформацію про тарифи щодо номерів або послуг, які є предметом спеціальних цінових умов (надаються безпосередньо перед встановленням з єдинанням або підключенням по послуги), відповідно до правил надання;

г) для пакетних послуг, зокрема тих, які передбачають надання електронних комунікаційних послуг та термінального обладнання — зазначати також вартість окремих елементів пакета так, якщо вони надавалися окремо за наявності технічної можливості щодо певної послуги;

д) деталі та умови, в тому числі вартість обслуговування, технічної підтримки та допомоги кінцевим користувачам послуг;

е) способи отримання актуальної інформації про всі чинні тарифи про витрати на технічне обслуговування;

3) як складова інформації про строк дії договору на пакетні електронні комунікаційні послуги — умови пролонгації та/або розірвання такого договору, в тому числі умови припинення надання пакетних електронних комунікаційних послуг у цілому або їх окремого елемента, в порядку, передбаченому умовами договору;

4) персональні дані, які необхідно надати до початку надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі ті, які будуть збиратися, оброблятися під час надання такої послуги та передаватися третім особам;

5) про продукти та електронні комунікаційні послуги, розроблені для споживачів з інвалідністю, та про способи отримання і оновлення такої інформації;

6) процедури вирішення спорів.

3. На додавлення до інформації, передбаченої частиною першою та другою цієї статті, постачальники послуг міжособистісних електронних комунікацій з використанням нумерації надають таку інформацію:

1) обмеження доступу до екстремних служб або інформації про місцезнаходження абонента через відсутність технічної можливості, якщо електронна комунікаційна послуга дозволяє кінцевим користувачам здійснювати дзвінки на номер у національну або міжнародну плані нумерації;

2) прави кінцевого користувача приймати рішення про внесення його персональних даних до баз даних номерів та типів персональних даних.

4. На додавлення до інформації, передбаченої частиною першою і другою цієї статті, постачальники послуг дозволу до мережі Інтернет надають інформацію про:

1) заходи, що вживаються постачальником електронних комунікаційних послуг і можуть впливати на якість послуг доступу до мережі Інтернет, конфіденційність та захист персональних даних кінцевих користувачів, а також їх можливий вплив;

2) вплив обмеження обсягу, швидкості та інших параметрів якості на послугу доступу до мережі Інтернет, зокрема на використання контенту, програм та постійної;

3) мінімальну, середню та максимальну швидкості приймання та передавання даних з/до власної мережі Інтернет у разі фіксованого зв'язку або прогностовану мінімальну швидкість завантаження на пристрій та завантаження в мережі Інтернет у разі мобільного зв'язку (до власної мережі), а також щодо впливу значних відхилень від рекомендованої швидкості на реалізацію прав кінцевих користувачів щодо отримання послуг;

4) способи захисту прав, доступні кінцевому користувачу відповідно до законодавства, у тому числі розширення зв'язку або регулювання навісного та мінімального зв'язку;

5) мінімальну швидкість доступу до мережі Інтернет у разі надання електронних комунікаційних послуг своїм абонентам та засобами зв'язку;

6) способи захисту прав, доступні кінцевому користувачу відповідно до законодавства, у тому числі розширення зв'язку або регулювання навісного та мінімального зв'язку;

7) надавати постачальнику електронних комунікаційних послуг свої достовірні дані у системі обліку та виконувати умови договору про надання електронних комунікаційних послуг відповідно до законодавства;

8) не здійснювати нesанкціонованого втручання в роботу та/або використання електронної комунікаційної мережі, що спричинило або може спричинити збитки чи інші загрози майновим інтересам постачальникам електронних комунікаційних послуг, в інших кінцевих користувачів, третіх осіб;

7) надавати постачальнику електронних комунікаційних послуг свої достовірні дані у системі обліку та вик

ДОКУМЕНТИ

в) відсоток втрачених (недоставлених) пакетів даних.

5. Постачальники електронних комунікаційних послуг повинні надавати електронні комунікаційні послуги за встановленими відповідно до цієї статті центральним органом виконавчої влади в сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра показниками якості послуг та їх параметрами (у разі їх установлення).

Стаття 112. Укладення та припинення дії договору про надання електронних комунікаційних послуг

1. Договір про надання електронних комунікаційних послуг укладається відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг з урахуванням вимог цієї статті. Договір може бути укладено, зокрема, у письмовій чи усній формі як публічний договір чи договір придбання відповідно до положень Цивільного кодексу України, а також дистанційно шляхом надання згоди кінцевого користувача на його укладення, висловленої з застосуванням засобів електронної ідентифікації відповідно до Закону України «Про електронну комерцію», а також шляхом вчинення активної конфідентності дії кінцевого користувача, яка безсумнівно свідчить про його попередню згоду укладення договора та зафіксована обладнанням постачальника електронних комунікаційних послуг». На вимогу кінцевого користувача постачальник електронних комунікаційних послуг повинен надати йому докази наявності зафіксованої попередньої згоди.

2. Договір про надання електронних комунікаційних послуг укладається за умови ознайомлення кінцевого користувача з усією необхідною імовою інформацією, передбаченою законодавством на час укладення договору, та попереднього отримання кінцевим користувачем пропозиції щодо такого укладення відповідно до положень статті 105 цього Закону. Вимоги до змісту договору визначаються правилами надання та отримання електронних комунікаційних послуг відповідно до цього Закону. Договір вважається укладеним за умови, якщо кінцевий користувач висловив свою безсумнівну та добровільну згоду на його укладення.

3. Договір про надання електронних комунікаційних послуг може бути розірваний досліжкою із сторін в випадках, прямо передбачених самим договором, правилами надання та отримання електронних комунікаційних послуг, цим Законом, в інших випадках, визначених законодавством.

Умови та процедури припинення договору про надання електронних комунікаційних послуг не можуть містити перевізд для зміни постачальника послуг у порядку, визначеному статтею 113 цього Закону.

4. Договір про надання електронних комунікаційних послуг може передбачати автоматичну пролонгацію, але з безсумнівним правом кінцевого користувача розірвати такий договір після пролонгації в односторонньому порядку на умовах, визначених у договорі відповідно до правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг.

До того як договір про надання електронних комунікаційних послуг автоматично подовжується, постачальник електронних комунікаційних послуг повинен інформувати кінцевих користувачів у письмовій чи електронній формі, належним чином і своєчасно (не пізніше ніж за один місяць) про закінчення договірних зобов'язань та про спосіб розірвання договору.

5. Кінцеві користувачі мають право розірвати договір про надання електронних комунікаційних послуг без додаткових витрат після повідомлення про зміни в договірних умовах, запропонованих постачальником міжособистісних електронних комунікаційних послуг, крім передбачених правилами надання та отримання електронних комунікаційних послуг випадків, коли запропоновані зміни є виключно на користь чи не мають негативного впливу на кінцевого користувача або прямо передбачені законодавством.

Постачальники послуг електронних комунікацій повідомляють кінцевих користувачів на пізніше ніж за сім календарних днів до будь-якої зміни умов договору про надання послуг електронних комунікацій і одночасно інформують їх про право розірвати договір без додаткових витрат, якщо вони не погоджуються на змінені умови. Право на розірвання договору про надання послуг електронних комунікацій здійснюється протягом семи календарних днів після такого повідомлення.

6. Будь-яке істотне порушення умов договору про надання електронних комунікаційних послуг за параметром якості послуг, що надаються на його підставі, — є підставою для застосування кінцевим користувачем засобів правового захисту відповідно до законодавства, включаючи право на безкоштовне та досліжкове розірвання договору.

Стаття 113. Зміна постачальника електронних комунікаційних послуг та надання послуг перенесення номерів

1. У разі зміни кінцевим користувачем постачальника послуг доступу до мережі Інтернет відповідні постачальники надають кінцевому користувачу інформацію (до та під час зміни) щодо умов такої зміни та забезпечують на вимогу кінцевого користувача безперервність послуги доступу до мережі Інтернет, крім випадків, коли це технічно неможливо.

Безперервність полягає у можливості кінцевого користувача отримувати послугу доступу до мережі Інтернет від попереднього постачальника (відповідно до умов договору, в тому числі щодо оплати послуг) до дня укладення договору та фактично-го отримання послуги доступу до мережі Інтернет від нового постачальника електронних комунікаційних послуг. Перерва в отриманні послуг доступу до мережі Інтернет у таких випадках не повинна становити більше одного робочого дня, крім випадків, коли це технічно неможливо.

Така умова має бути передбачена в договорі про надання відповідних електронних комунікаційних послуг.

2. Постачальник електронних комунікаційних послуг у разі надання міжособистісних електронних комунікаційних послуг з використанням нумерації зобов'язаний надавати абонентам послугу перенесення номера у порядку, встановленому регуляторним органом.

Кінцевий користувач при припиненні договору з постачальником міжособистісних електронних комунікаційних послуг з використанням нумерації має право на збереження та перенесення свого номера до іншого постачальника таких послуг у порядку, визначеному регуляторним органом.

Послуга перенесення номера надається кінцевим користувачам, які отримують електронні комунікаційні послуги на умовах письмового договору або ідентифікованих постачальником електронних комунікаційних послуг у встановленому регуляторним органом порядку. Кінцевий користувач, який не ідентифікований у постачальника електронних комунікаційних послуг, має право здійснювати ідентифікацію відповідно до частини п'ятій статті 104 цього Закону.

Усі кінцеві користувачі з номерами з національного плану нумерації можуть зберегти свої номери незалежно від постачальника електронних комунікаційних послуг, що надає послугу з використанням:

1) географічних номерів на певній території (в межах території географічної зони нумерації);

2) негеографічних номерів у будь-якому місці.

Ця вимога не поширюється на перенесення номерів з мереж, у яких надають послуги у фіксованому місці до мережі мобільного зв'язку, а також навпаки.

3. Перенесення номерів та їх подальша активізація здійснюється в найкоротші терміни та дату, узгоджену з кінцевим користувачем.

Перенесення номера для мобільного зв'язку здійснюється протягом одного робочого дня з моменту подання заявки абонентом. Застосування перенесення номера в термін не більше одного робочого дня здійснюється починаючи з дати, визначеній регуляторним органом, але не пізніше одного року з моменту набрання чинності цим Законом.

Перенесення номера для фіксованого зв'язку здійснюється протягом терміну, встановленого регуляторним органом, починаючи з дати, визначеній регуляторним органом, але не пізніше двох років з моменту набрання чинності цим Законом.

Прийняття передбачених цією частиною рішень здійснюється з приведенням консультації з постачальниками електронних комунікаційних послуг.

Постачальник електронних комунікаційних послуг, який на момент подання заяви абонента надає послуги, проводжує надавати свої електронні комунікаційні послуги на тих самих умовах до тих пір, поки не активуються послуги постачальника, до мережі якого здійснюється перенесення номера.

Розрахунки між постачальниками електронних комунікаційних послуг щодо пропуску трафіка від перенесених номерів визначаються на договірних засадах з урахуванням відповідних витрат.

Послуга перенесення номера надається абоненту на безоплатний основі.

4. Постачальники електронних комунікаційних послуг, від якого до якого здійснюється перенесення номера, повинні добросовісно співпрацювати, в тому числі не затримувати та не зловживати процесами зміни постачальника чи перенесення номера, а також не переносити номери або переключати кінцевих користувачів без попередньої згоди кінцевих користувачів.

Договори кінцевих користувачів з постачальником електронних комунікаційних послуг, від якого здійснюється перенесення номера, припиняються автоматично після завершення процесу зміни постачальника чи перенесення номера.

Після припинення надання послуг в електронній комунікаційній мережі, в яку було перенесено номер, у разі якщо кінцевим користувачем не було здійснено інших переднесень відповідного номера, такий номер повертається постачальнику електронних послуг попередньому постачальнику, якому було виділено відповідний номер шляхом первинного розподілу.

5. Постачальники повинні повернути кінцевим користувачам (за їх запитом) залишок коштів (кредит), що залишився на момент зміни постачальника чи перенесення номера, а кінцевий користувач зобов'язаний погасити всі наявні заборгованості перед таким постачальником.

Стаття 114. Надання пакетів електронних комунікаційних послуг

1. Постачальники електронних комунікаційних послуг може пропонувати кінцевим користувачам послуги пакетів електронних комунікаційних послуг, сформовані таким постачальником на власний розсуд.

При цьому кінцевий користувач повинен бути проінформований постачальником електронних комунікаційних послуг про всі складові та елементи відповідного паке-

та електронних комунікаційних послуг до моменту його підключення та погодження умов відповідного договору про надання електронних комунікаційних послуг.

2. Якщо постачальник електронних комунікаційних послуг відповідно до законодавства чи умов договору про надання електронних комунікаційних послуг припиняє дію будь-якого елемента пакета до закінчення терміну чи у разі припинення на інших підставах укладеного договору, кінцевий користувач має право розірвати договір, за яким надається такий пакет послуг.

3. Будь-яка підписка на додаткові послуги або термінальне (кінцеве) обладнання, що надається або розповсюджується одним із тим самим постачальником послуг доступом до Інтернет або міжособистісних електронних комунікаційних послуг з використанням нумерації не повинна перевищувати строк дії попередньо укладеного договору про надання електронних комунікаційних послуг, до якого включаються таї послуги або термінальне (кінцеве) обладнання, якщо кінцевий користувач прямо не погоджується з іншим, підписуючись на додаткові послуги або термінальне (кінцеве) обладнання.

Стаття 115. Надання електронних комунікаційних послуг в умовах надзвичайних ситуацій, надзвичайного та воєнного стану

1. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг зобов'язані вживати відповідно до законодавства заходів щодо забезпечення сталого функціонування мереж електронних комунікацій, що використовуються для надання електронних комунікаційних послуг в умовах надзвичайних ситуацій, надзвичайного та воєнного стану.

2. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг в умовах надзвичайного та воєнного стану зобов'язані забезпечувати надання електронних комунікаційних послуг та брати участь в оповіщення населення в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг в умовах надзвичайного та воєнного стану зобов'язані забезпечувати здійснення електронних комунікаційних мереж та/або послуг з метою оповіщення та захисту від військової агресії та збройного конфлікту.

4. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг з метою оповіщення та захисту від військової агресії та збройного конфлікту здійснюють засобами, які не є масовим характером та розсилаються з нечленармійською методою кінцевим користувачам.

5. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Кіївська та Севастопольська міські державні адміністрації та органи місцевого самоврядування за погодженням із центральним органом виконавчої влади у сферах електронних комунікаційних мереж та/або послуг з метою забезпечення національної безпеки, відбудови та збереження енергетичного та іншого важливого суспільного та економічного потенціалу, здійснюють засобами, які не є масовим характером та розсилаються з нечленармійською методою кінцевим користувачам.

6. Кінцеві користувачі можуть використовувати номери телефонів чи інші мере жевання в ідентифікації абонента, отримані будь-якими особами у процесі продажу товарів чи надання послуг, для надсилення реклами з метою продажу товарів або послуг лише за умови наявності згоди кінцевого користувача, в тому числі в електронній формі, та якщо кінцевий користувач отримує можливість безкоштовно в будь-який час у порядку та відповідно до вимог Конституції України та законів України.

Стаття 116. Захист інформації про кінцевого користувача та надані електронні комунікаційні послуги

1. Постачальники електронних комунікаційних послуг повинні забезпечувати і нести відповідальність за скорінність даних щодо кінцевого користувача, отриманих при укладенні договор

ДОКУМЕНТИ

та прав споживача, в інших випадках — на сторону, що ініціювала їх проведення, у разі якщо вони потребують оплати.

Стаття 124. Захист інтересів кінцевих користувачів у разі припинення постачальником електронних комунікаційних послуг діяльності з надання таких послуг

1. Постачальник електронних комунікаційних послуг, який припиняє діяльність з надання електронних комунікаційних послуг, зобов'язаний попередити кінцевих користувачів не пізніше ніж за три місяці до припинення надання електронних комунікаційних послуг.

Стаття 125. Відповідальність за порушення прав кінцевих користувачів

1. Постачальник електронних комунікаційних послуг несе перед кінцевим користувачем за наданням або неналежне надання електронних комунікаційних послуг таку майнову відповідальність:

1) за ненадання оплачених електронних комунікаційних послуг або надання їх в обсязі, меншому за оплачені;

У разомірі оплаченої вартості ненаданих послуг та штрафу в розмірі 25 відсотків вартості послуг;

2) за безпідставне відключення термінального (кінцевого) обладнання —

у разомірі абонентської плати за весь період відключення;

3) за безпідставні скорочення чи зміни переліку послуг —

у разомірі абонентської плати за один місяць;

4) в інших випадках —

у разомірі, передбачених договором про надання електронних комунікаційних послуг;

5) у разі неусунення протягом однієї доби із зафікованого моменту подання абонентом заявки про пошкодження електронної комунікаційної мережі, що унеможливив доступ кінцевого користувача до послуги або знищило до непропустимих значень показники якості електронної комунікаційної послуги, абонентна плата за весь період пошкодження не нараховується, а постачальник електронних комунікаційних послуг у разі неусунення пошкодження протягом п'яти діб із зафікованого моменту подання абонентом відповідної заявки сплачує споживачу штраф у розмірі 25 відсотків добової абонентської плати за кожну добу перевищення цього строку, але не більше ніж за три місяці.

2. Постачальник електронних комунікаційних послуг не несе майнової відповідальності перед кінцевим користувачем за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань з надання електронних комунікаційних послуг внаслідок дій обставин непереборної сили (землетрус, повінь, ураган тощо), викрадення чи пошкодження зловмисниками лінійних та стаціонарних споруд, що використовуються постачальником електронних комунікаційних послуг, або з вини кінцевого користувача у випадках, передбачених цим Законом.

3. Питання відшкодування завданих кінцевому користувачу збитків, майнової та матеріальної шкоди через неналежне виконання постачальником електронних комунікаційних послуг обов'язкові за договором про надання електронних комунікаційних послуг виразується в судовому порядку.

4. Постачальники електронних комунікаційних послуг не несуть відповідальність за зміст інформації, що передається іншими мережами, крім випадків, передбачених Законом України «Про електронну комерцію».

Розділ XVII.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЕЛЕКТРОННІ КОМУНІКАЦІЇ

Стаття 126. Відповідальність за порушення законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр

1. Регуляторний орган застосовує такі адміністративно-господарські санкції за порушення вимог цього Закону та видах відповідно до нього нормативно-правових актів:

1) у разі:

1.1) здійснення діяльності у сфері електронних комунікацій без подання до регуляторного органу повідомлення про початок діяльності;

1.2) використання ліцензованого радіочастотного спектра без ліцензії на користування радіочастотним спектром;

— вилучення доходу (крім сплачених податків, зборів (обов'язкових платежів), отриманого внаслідок такої незаконної діяльності). У разі неможливості визначення розміру доходу від зазначеного у цьому пункті діяльності застосовується штраф у розмірі 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) у разі невиконання чи неналежного виконання постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг із значним ринковим впливом накладених на нього за результатами аналізу ринку регуляторних зобов'язань — штраф у розмірі 0,5 відсотка, а в разі вчинення повторного протягом календарного року такого порушення — 1 відсоток доходу від діяльності на ринку, що діяльністі на якому накладено регуляторні зобов'язання;

3) у разі ненадання чи надання недостовірної звітності, інформації щодо змін відомостей, зазначених у вестреї постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, чи іншої інформації, передбаченої цим Законом, — штраф у розмірі: 1 тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів мікро- та малого підприємництва, 2 тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів середнього підприємництва, 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів великого підприємництва.

У разі повторного протягом календарного року вчинення передбаченого цим пунктом порушення застосовується штраф у розмірі 2 тисяч, 5 тисяч та 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян відповідно;

4) у разі:

4.1) порушення встановленого законодавством порядку маршрутизації в електронних комунікаційних мережах загального користування трафіка послуг міжособистісних електронних комунікаційних нумерацій;

4.2) користування ресурсом нумерації без передбаченого цим Законом дозволу;

— штраф у розмірі 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) у разі встановлення регуляторним органом факту порушення вимог цього Закону щодо надання електронних комунікаційних послуг кінцевим користувачам послуг — штраф від 1 тисячі до 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (відповідно до методики, що встановлюється регуляторним органом) за кожен факт порушення;

6) у разі невиконання розпорядження регуляторного органу щодо усунення порушень вимог законодавства про електронні комунікації чи радіочастотний спектр, не-вимотованої відомості посадовим особам регуляторного органу у проведенні перевірок, ненадання документів та інформації, необхідних для здійснення державного нагляду, — штраф у розмірі від 0,1 до 0,3 відсотка доходу, отриманого за надання відповідних електронних комунікаційних послуг за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф (відповідно до методики, що встановлюється регуляторним органом).

У разі неможливості визначення розміру доходу від зазначеного у цьому пункті діяльності застосовується штраф у розмірі: 3 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів мікро- та малого підприємництва, 8 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів середнього підприємництва, 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів великого підприємництва.

Невмотованою відмовою у проведенні перевірок вважається недопуск уповноважених посадових осіб регуляторного органу до здійснення перевірок за відсутності передбачених законом підстав для відмови (зокрема, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки на письмову вимогу посадових осіб регуляторного органу, відмова в їх доступі до місць розташування радіообладнання, відсутність без поважних причин протягом всього строку перевірки за місцезнаходженням та/або фактичним місцезнаходженням користувача радіочастотного спектра чи особи, уповноваженої представляти його інтереси на час проведення перевірки);

7) у разі невиконання вимог посадових осіб регуляторного органу щодо усунення відповідно до законодавства радіозавади — штраф у розмірі 2 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі повторного протягом календарного року такого порушення — 4 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

8) у разі якщо постачальник електронних комунікаційних мереж та/або послуг працював менше одного року, розмір штрафу обчислюється від його доходу, отриманого за весь час до прийняття регуляторним органом рішення про накладення штрафу.

9. За зверненням регуляторного органу уповноважені органи державної влади, контролюючи органи зобов'язані надавати інформацію про доходи з метою застосування передбачених цією статтею санкцій.

10. У разі якщо користувач радіочастотного спектра не є постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг, до нього застосовуються адміністративні стягнення відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 127. Застосування адміністративно-господарських санкцій

1. Регуляторний орган протягом п'яти робочих днів з дня виявлення правопорушення, що тягне за собою налагдення адміністративно-господарських санкцій, повинен розглянути здійснення заходів з розглядом питання щодо застосування адміністративно-господарських санкцій.

2. До застосування адміністративно-господарських санкцій регуляторний орган повинен:

1) письмово повідомити постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, загального користувача радіочастотного спектра про зміст вчинених ним порушень і намір щодо застосування дій ньюанси;

2) провести нараду з уповноваженими представниками постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг з метою з'ясування всіх обставин справи, в якій можуть брати участь інші заинтересовані особи, права та законні інтереси яких порушені;

3) надати йому можливість у визначені регуляторним органом строки для усунення певних типів порушень висловити свою позицію, надати необхідні аргументовані пояснення та докази із зазначеного приводу та/або усунути виявлені порушення.

3. Адміністративно-господарські санкції можуть бути застосовані до суб'єкта господарювання протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше як через один рік з дня порушення цим суб'єктом законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр.

4. Суми стягнених адміністративно-господарських санкцій зараховуються до державного бюджету.

5. У разі невиконання суб'єктом господарювання у добровільному порядку рішення регуляторного органу про накладення адміністративно-господарських санкцій, регуляторний орган звертається до суду з позовною заявкою про примусове стягнення суми накладених адміністративно-господарських санкцій.

6. Суб'єкт господарювання має право оскаржити до суду рішення регуляторного органу про накладення на нього адміністративно-господарських санкцій.

7. Збитки, завдані суб'єкту господарювання у зв'язку з неправомірним застосуванням до нього адміністративно-господарських санкцій, підлягають відшкодуванню в по-рядку, встановленому законом.

Розділ XVIII.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 128. Мета і загальні принципи міжнародного співробітництва

1. Метою міжнародного співробітництва у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра є встановлення та підтримання зв'язків з іншими державами і міжнародними організаціями для інтеграції електронних комунікацій України у глобальні електронні комунікації, забезпечення міжнародно-правового захисту необхідного для потреб України радіочастотного спектра з урахуванням політичних, безпекових та економічних інтересів України, а також гармонізації національних стандартів, норм і правил у зазначених міжнародних стандартах, рекомендаціях, нормами і правилами у зазначених міжнародних стандартах:

2. Міжнародне співробітництво у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра здійснюється шляхом:

1) укладання міжнародних договірів;

2) участі в роботі міжнародних організацій;

3) участі реалізації міжнародних проектів, пов'язаних із створенням глобальної і регіональних електронних комунікаційних мереж, з урахуванням інтересів національної безпеки України;

4) гармонізації національних стандартів, норм і правил з міжнародними та європейськими стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються вимог до електронних комунікаційних мереж, взаємодії постачальників електронних комунікаційних мереж, а також гармонізації національних стандартів, норм і правил з міжнародними та європейськими стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються вимог до електронних комунікаційних мереж, вза

ДОКУМЕНТИ

25) у Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180 із наступними змінами):
у частині першій статті 5 слово «телеекомуникацій» замінити словами «електронних комунікацій»;

статтю 14 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«У районі проведення антитерористичної операції може здійснюватися в установленах Кабінетом Міністрів України порядку тимчасове обмеження надання електронних комунікаційних послуг»;

26) у Законі України «Про електронні документи та електронний документообіг» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 275 із наступними змінами):

у частині першій статті 3 слова «законами України «Про інформацію», «Про захист інформації в автоматизованих системах», «Про державну таємницю», «Про телекомуникації» замінити словами «законами України «Про інформацію», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про державну таємницю», «Про електронні комунікації»»;

у частині першій статті 10 слова «телекомуникаційних, інформаційно-телеекомуникаційних систем» замінити словами «електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем»;

у частині четвертій статті 11 слова «телеекомуникаційна, інформаційно-телеекомуникаційна система» замінити словами «електронна комунікаційна, інформаційно-комунікаційна система»;

у частині другій статті 15 слова «телеекомуникаційних, інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних системах»;

27) абзац п'ятий статті 14 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265 із наступними змінами) вклопти в такій редакції:

«участу в розробці та погодження проекту плану розподілу та користування радіочастотним спектром в Україні та плану конверсії радіочастотного спектра у частині смуг радіочастот, виділених для потреб телерадіомовлення»;

28) у Законі України «Про захист інформації в інформаційно-телеекомуникаційних системах» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 347 із наступними змінами):

у назві Закону слова «інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «інформаційно-комунікаційних системах»;

у преамбулі слова «телеекомуникаційних та інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах»;

у статті 1 слова «інформаційно-телеекомуникаційна система» замінити словами «інформаційно-комунікаційна система», слова «телеекомуникаційна система» в усіх відмінках і числах замінити словами «електронна комунікаційна система» у відповідному відмінку і числі, а слова «або приймання» — словами «та/або приймання»;

у статті 10 слова «телеекомуникаційних та інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах»;

29) частину третьою статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2014 р., № 23, ст. 873; 2015 р., № 14, ст. 96; 2018 р., № 10, ст. 53; 2019 р., № 28, ст. 116) доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«Видача переоформлення, продовження терміну дії та анулювання дозволів на користування ресурсами нумерації, здійснення присвоєння радіочастот, внесення змін до них та їх анулювання відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про електронні комунікації»;

30) у Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155 із наступними змінами):

у статті 1:

термін «багатоканальна телемережа (ефірна або кабельна)» викласти в такій редакції:

«багатоканальна телемережа — електронна комунікаційна мережа, призначена для надання споживачам послуг по типу телевізійних, зокрема передавання телерадіопрограм, а також надання інших електронних комунікаційних і телевізійних послуг на замовлення, здатна забезпечити одночасну трансляцію більше ніж однієї телерадіопрограм і може інтегруватися з іншими електронними комунікаційними мережами»;

у терміні «будинкова розподільна мережа» слова «телеекомуникаційна мережа» замінити словами «електронна комунікаційна мережа»;

в абзацах першому та другому частині дев'ятої статті 23 слова «передбачених законом дозволів на їх експлуатацію» замінити словами «передбаченого законом присвоєння радіочастот»;

частину першу статті 39 викласти в такій редакції:

«1. Багатоканальні телемережі як електронні комунікаційні мережі створюються, реєструються, обслуговуються і захищаються відповідно до вимог Закону України «Про електронні комунікації»;

у тексті Закону:

слово «телеекомуникації» у всіх відмінках замінити словами «електронні комунікації» у відповідному відмінку;

слова «оператор телеекомуникацій», «провайдер або оператор телекомуникацій» у всіх відмінках і числах замінити словами «постачальник електронних комунікаційних послуг» у відповідному відмінку;

31) у статті 11-1 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

частину першу після слів «Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність, належать до наукових установ, а також науково-технологічних комплексів, заснованих на державній власності» доповнити словами «державне підприємство «Український державний центр радіочастот»;

абзац четвертим частини другої після слів «Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» належать до наукових установ, а також науково-технологічних комплексів, заснованих на державній власності» доповнити словами «державний центр радіочастот»;

32) в абзаці четвертому частини другої статті 5 Закону України «Про функціонування паливно-енергетичного комплексу в осовилий період» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 52, ст. 526; 2014 р., № 2–3, ст. 41) слова «оператори телекомуникацій» замінити словами «постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг»;

33) в абзаці четвертому статті 2 Закону України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481 із наступними змінами) слова «інформаційно-телеекомуникаційні системи» замінити словами «інформаційно-комунікаційні системи»;

34) частину першу статті 4 Закону України «Про державно-приватне партнерство» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524; 2016 р., № 10, ст. 97; 2019 р., № 48, ст. 325) доповнити абзацом вісімнадцятим такого змісту:

««електронні комунікації»;

35) у Законі України «Про Державний реєстр виборців» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 5, ст. 34 із наступними змінами):

у статті 11:

в абзаці першому частини першої слова «та законів України «Про захист інформації в інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «та законів України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах»;

у частині другій слова «каналами телеекомуникацій» замінити словами «каналами електронних комунікацій»;

у тексті Закону слова «інформаційно-телеекомуникаційна система» в усіх відмінках замінити словами «інформаційно-комунікаційна система» у відповідному відмінку;

36) у Законі України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 21, ст. 144 із наступними змінами):

абзац сьомим частини першої статті 1 після слів «у межах сфери своєї відповідальності» доповнити словами «державний колегіальний орган»;

у частині п'ятій статті 23:

перше речення після слів «на підставі наказів» доповнити словом «(рішень)»;

друге речення після слів «відповідні накази» доповнити словом «(рішення)»;

у статті 27:

частину другу доповнити словами «(голови та членів або уповноваженої особи державного колегіального органу)»;

абзац першій частини п'ятої після слів «їого заступник» доповнити словами «(голова та член або уповноважена особа державного колегіального органу)»;

частину четверту статті 33 після слова «заступниками» доповнити словами «(головою та членами або уповноваженою особою державного колегіального органу)»;

абзац шостий після слів «посадова особа органу ринкового нагляду» доповнити словами «(голова та член або уповноважена посадова особа державного колегіального органу)»;

абзац восьмий після слів «заступнику керівника органу ринкового нагляду» доповнити словами «(голова та член або уповноважені посадові особи державного колегіального органу)»;

37) у частині другій статті 12 Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 313) слова «інформаційно-телеекомуникаційними системами» замінити словами «інформаційно-комунікаційними системами»;

38) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженному Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):

пункт 13 виключити;

пункти 24 і 34 виключити в такій редакції:

«24. Дозвіл на ввезення з-за кордону радіоелектронних засобів та випромінювальних пристрій спеціального призначення — Закон України «Про електронні комунікації»;

«34. Дозвіл на користування ресурсом нумерації — Закон України «Про електронні комунікації»;

пункт 39 виключити;

39) у частині дванадцятій статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10–11, ст. 73) слова «операторами телекомуникацій» замінити словами «постачальниками електронних комунікаційних послуг»;

40) у Законі України «Про систему екстремної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 49, ст. 560; 2015 р., № 52, ст. 482):

у частині першій статті 2 слова «законами України «Про інформацію», «Про телекомуникації», «Про захист інформації в інформаційно-телеекомуникаційних системах» замінити словами «законами України «Про інформацію», «Про електронні комунікації», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах»;

у частині другій статті 3 слова «телекомуникаційних мереж» замінити словами «електронних комунікаційних мереж»;

у статті 6:

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Для забезпечення оброблення екстремних викликів оператори центрів 112 мають право використовувати інформацію, що міститься в базах даних постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, зокрема:

для абонента фіксованого голосового зв'язку — номер абонента та прізвище, ім'я, по батькові, найменування та адресу місцезнаходження термінального (кінцевого) обладнання;

для абонента мобільного зв'язку — номер абонента та місцезнаходження на момент здійснення екстремного виклику»;

у частині сьомій слова «центральним органом виконавчої влади у галузі зв'язку» замінити словами «центральним органом виконавчої влади у сferах електронних комунікацій та радіочастотного спектра»;

41) у пункті 1 частині першої статті 18 Закону України «Про розвиток

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про План проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі у багатонаціональних навчаннях поза межами України на 2021 рік і про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2021 році для участі у багатонаціональних навчаннях

Виходячи з необхідності постійного підтримання на належному рівні обороноздатності держави, боєздатності Збройних Сил України, інших військових формувань, зокрема шляхом проведення військових навчань, ураховуючи зобов'язання України як держави — учасниці програми «Партнерство заради миру», а також зобов'язання України як держави — учасниці Угоди між державами — учасницями Північноатлантичного Договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», що статусу інших збройних сил, Додаткового і Подальшого додаткового протоколів до цієї Угоди, згідно на обов'язковість яких надано Верхові Раді України,

захожаючи на можливість фінансового і матеріально-технічного забезпечення багатонаціональних військових навчань, які проводяться на території України та за її межами, не лише за рахунок Державного бюджету України, а й міжнародної допомоги,

на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України згідно із Законом України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Затвердити План проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі у багатонаціональних навчаннях поза межами України на 2021 рік (додається).

2. Допустити у 2021 році на територію України для участі у багатонаціональних навчаннях у рамках військового співробітництва підрозділів збройних сил іноземних держав:

Сполучених Штатів Америки, інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 4000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 10 літаків і вертольотів) на строк до 365 діб у січні — грудні 2021 року в рамках багатонаціонального навчання з підготовки підрозділів збройних сил;

Сполучених Штатів Америки, інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 3000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 10 літаків і вертольотів) на строк до 25 діб у березні — грудні 2021 року в рамках багатонаціонального навчання «Репід Трайдент — 2021»;

Сполучених Штатів Америки, інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 3000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 10 літаків і вертольотів) на строк до 25 діб у березні — грудні 2021 року в рамках українсько-американського навчання «Козак Мейс — 2021»;

Сполучених Штатів Америки, інших держав — членів НАТО, держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 2000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 15 кораблів (категорія та суден), до 2 підводних човнів, до 10 літаків і вертольотів, до 50 одиниць колісної техніки) на строк до 25 діб у березні — грудні 2021 року в рамках українсько-американського навчання «Сі Брез — 2021»;

Румунії (до 200 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 9 кораблів (категорія та суден), до 2 літаків, до 2 вертольотів) на строк до 10 діб у березні — грудні 2021 року в рамках українсько-румунського навчання «Ріверайн — 2021»;

Сполученою Королівством Великої Британії та Північної Ірландії (до 300 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 2 літаків) на строк до 15 діб у березні — грудні 2021 року в рамках українсько-британського навчання «Ворієр Вотчер — 2021»;

Республіки Польща, інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 800 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 6 літаків і вертольотів) на строк до 14 діб у березні — грудні 2021 року в рамках українсько-польського навчання «Три Мечі — 2021»;

Республіки Польща, інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» (до 200 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 4 літаків і вертольотів) на строк до 45 діб у 2021 році: 1-й етап — до 15 діб у лютому — квітні; 2-й етап — до 15 діб у травні — червні; 3-й етап — до 15 діб у липні — грудні в рамках українсько-польського навчання «Сільвер Сейбер — 2021».

3. Кабінетом Міністрів України забезпечити своєчасний допуск на територію України і введення з території України підрозділів збройних сил інших держав, зазначених у статті 2 цього Указу, а також безпеку громадян України та громадян інших держав під час проведення військових навчань.

4. Покласти на Міністра оборони України відповідальність за:

1) підготовку і проведення у 2021 році багатонаціональних військових навчань на території України;

2) забезпечення участі підрозділів Збройних Сил України у багатонаціональних навчаннях поза межами України у 2021 році.

5. Цей Указ набирає чинності в порядку, передбаченому частиною п'ятою статті 8 Закону України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України», крім статті 1 та пункту 2 статті 4, які набирають чинності з дня опублікування цього Указу.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
16 грудня 2020 року
570/2020

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 16 грудня 2020 року №570/2020

ПЛАН
проведення багатонаціональних навчань за участю підрозділів Збройних Сил України на території України та їх участі у багатонаціональних навчаннях поза межами України на 2021 рік

№ з/п	Навчання	Тип навчання	Термін проведення	Район проведення	Загальна чисельність сил, озброєння та військової техніки
1	2	3	4	5	6
Навчання на території України					
1.	Багатонаціональне навчання з підготовки підрозділів збройних сил	Тактичне навчання із зачутченням військ	До 365 діб, січень — грудень	Міжнародний центр миротворчості та безпеки (с. Старич, Яворівський р-н, Львівська обл.), 235 міжвидовий центр підготовки підрозділів (с. Михайлівка, Миколаївська обл.), 241 загальновійськовий полігон (с. Олешки, Херсонська обл.), 233 загальновійськовий полігон (с. Мала Любаша, Рівненська обл.), 242 загальновійськовий полігон (смт Гончарівське, Чернігівська обл.), інші військові частини та полігони Збройних Сил України, акваторія Чорного моря, о. Змійний	Загальна чисельність учасників навчання до 19000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 17 літаків і вертольотів. Від Збройних Сил України до 15000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 7 літаків і вертольотів. Від Збройних Сил Сполучених Штатів Америки до 2000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 літаків і вертольотів. Від збройних сил інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» до 2000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 літаків і вертольотів.
2.	Українсько-американське навчання «Репід Трайдент — 2021»	Командно-штабне навчання із зачутченням військ	До 25 діб, березень — грудень	Міжнародний центр миротворчості та безпеки (с. Старич, Яворівський р-н, Львівська обл.), визначені полігони та аеродроми Збройних Сил України	Загальна чисельність учасників навчання до 5500 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 15 літаків і вертольотів. Від Збройних Сил України до 2500 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 літаків і вертольотів. Від Збройних Сил Сполучених Штатів Америки до 1000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 літаків і вертольотів. Від збройних сил інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» до 2000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 літаків і вертольотів.
3.	Українсько-британське навчання «Козак Мейс — 2021»	Командно-штабне навчання із зачутченням військ	До 14 діб, березень — грудень	Міжнародний центр миротворчості та безпеки (с. Старич, Яворівський р-н, Львівська обл.), визначені полігони Збройних Сил України	Загальна чисельність учасників навчання до 1400 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою. Від Збройних Сил України до 600 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою. Від Збройних Сил Сполученою Королівством Великої Британії та Північної Ірландії до 400 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою.
4.	Українсько-американське навчання «Сі Брез — 2021»	Командно-штабне навчання із зачутченням військ	До 25 діб, березень — грудень	Акваторія Чорного моря, військові аеродроми та полігони Збройних Сил України, посадкові майданчики: м. Очаків, о. Первомайський, о. Змійний, о. Тендірська коса; Міжнародний аеропорт «Одеса» та Миколаївський міжнародний аеропорт; 235 міжвидовий центр підготовки підрозділів (с. Михайлівка, Миколаївська обл.), Військово-морська база «Південний», причали Одеського морського торговельного порту, морського порту «Південний», військовий порт Очаків	Загальна чисельність учасників навчання до 3750 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 50 кораблів (категорія та суден), до 2 підводних човнів, до 40 літаків і вертольотів, до 100 одиниць колісної техніки. Від Збройних Сил України та інших військових формувань України до 1750 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 35 кораблів (категорія та суден), до 30 літаків і вертольотів, до 50 одиниць колісної техніки. Від Збройних Сил Сполучених Штатів Америки до 1000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 5 кораблів, до 5 літаків і вертольотів, до 30 одиниць колісної техніки. Від збройних сил інших держав — членів НАТО та держав — учасниць програми «Партнерство заради миру» до 1000 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 10 кораблів (категорія та суден), до 2 підводних човнів, до 5 літаків і вертольотів, до 20 одиниць колісної техніки.
5.	Українсько-румунське навчання «Ріверайн — 2021»	Тактичне навчання із зачутченням військ	До 10 діб, березень — грудень	Річка Дунай, гирло річки Дунай, акваторія Чорного моря	Загальна чисельність учасників навчання до 400 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 18 кораблів (категорія та суден), до 4 літаків, до 4 вертольотів. Від Збройних Сил України до 600 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою. Від Збройних Сил Сполученою Королівством Великої Британії та Північної Ірландії до 400 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою.
6.	Українсько-британське навчання «Ворієр Вотчер — 2021»	Тактичне навчання із зачутченням військ	До 15 діб, березень — грудень	Військові аеродроми та полігони Збройних Сил України у Миколаївській обл., Київській обл., Житомирській обл., Хмельницькій обл., Вінницькій обл.	Загальна чисельність учасників навчання до 600 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 6 літаків, до 4 вертольотів. Від Збройних Сил України до 300 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою, до 4 літаків, до 4 вертольотів. Від Збройних Сил Сполученою Королівством Великої Британії та Північної Ірландії до 300 військовослужбовців з озброєнням і військовою технікою.
7.	Українсько-польське навчання «Три Мечі — 2021»	Командно-штабне навчання із зачутченням військ	До 14 діб, березень — грудень	Міжнародний центр миротворчості та безпеки (с. Стар	

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 лютого 2021 р. № 77
Київ

Про затвердження переліку машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Відповідно до частини четвертої статті 21 Закону України «Про охорону праці» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯє:**

1. Затвердити перелік машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, що додається.

2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725 «Про затвердження переліку певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитися на підставі подання декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2240; 2012 р., № 81, ст. 3267; 2018 р., № 15, ст. 509) і від 26 жовтня 2011 р. № 1107 «Про затвердження Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 84, ст. 3077; 2016 р., № 16, ст. 644; 2018 р., № 15, ст. 509; 2020 р., № 23, ст. 892) зміни, що додаються.

3. Установити, що декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства з питань охорони праці, видані до набрання чинності цією постановою, є чинними до внесення змін до таких декларацій.

4. Ця постанова набирає чинності через місяць з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 лютого 2021 р. № 77

ПЕРЕЛІК машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки

Група А

1. Устатковання, пов'язане з виробництвом (виготовленням), використанням, переробкою, зберіганням, транспортуванням, застосуванням, утилізацією чи зневажданням вибухопожежонебезпечних і небезпечних речовин 1 і 2 класу небезпеки, маса яких дорівнює або перевищує нормативи порогових мас, що визначені постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 «Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1357).

2. Гірничошахтне та гірничорутавальне устатковання та устатковання для видобутку, транспортування, дроблення, сортування та збагачення корисних копалин і орудування руд та концентратів.

3. Машини, механізми, устатковання (агрегати, пристрій), у яких відбувається утворення, розлив, перевезення, заливка, продувка та випуск рідкого металу.

4. Технологічне устатковання маґістральних газопроводів, нафтопроводів, продуктопроводів (нафтопродуктопроводів, аміакопроводів, етиленопроводів), систем промислового та міжпромислового збору нафти і газу, об'єктів нафтогазовидобувної промисловості.

5. Обладнання, що працює під тиском, яке зазначене:

1) у Технічному регламенті обладнання, що працює під тиском, затвердженному постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2019 р. № 27 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 9, ст. 325);

2) у пункті 2 Технічного регламенту простих посудин високого тиску, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1025 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 4, ст. 130).

6. Котли з високотемпературним органічним теплоносієм тепloprouductivnistoю понад 0,1 МВт.

7. Вантажо-підйомальні крани і машини, ліфти, підйомники для підймання працівників, пасажирські підвісні канатні дороги, фунікулери, ескалатори та пасажирські конвейери, колісні приводи для підймання працівників.

8. Устатковання напругою понад 1000 В.

9. Атракціони підвищеної небезпеки (станціонарні, пересувні та мобільні).

10. Обладнання та захисні системи, призначенні для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, зазначені у додатку 1 до Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1055 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 8, ст. 236).

Група Б

1. Усі типи машин та устатковання, що наведені у підпунктах 1 і 2 пункту 2 Технічного регламенту безпеки машин, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 62 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 9, ст. 344), що не зазначені у групі А.

2. Ковальсько-пресове устатковання.

3. Підйомники для підймання транспортних засобів.

4. Системи газопостачання природним і зрідженим газом суб'єктів господарювання, а також газовикористовуюче обладнання потужністю понад 0,1 МВт.

5. Машини спеціалізованих перевантажувальних комплексів.

6. Великотоннажний та інший технологічний транспортний засіб, визначений підпунктом 1 пункту 2 Порядку відомої реєстрації та ведення обліку великотоннажних та інших технологічних транспортних засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 січня 2010 р. № 8 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 1, ст. 26).

7. Устатковання, пов'язане з виробництвом (виготовленням), використанням, переробкою, зберіганням, транспортуванням, застосуванням, утилізацією чи зневажданням вибухопожежонебезпечних і небезпечних речовин 1 і 2 класу небезпеки, маса яких становить більше одного відсотка значення нормативів порогових мас другого класу об'єктів підвищеної небезпеки, що визначені постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 «Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1357), але менша його гарячого значення.

8. Інші машини, механізми, устатковання, що не увійшли до групи А та до яких виробником встановлені вимоги щодо проведення технічного огляду, випробування та/або експертного обстеження (технічне діагностування).

9. Рухоме обладнання, що працює під тиском, зазначене у підпункті 18 пункту 5 Технічного регламенту рухомого обладнання, що працює під тиском, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2018 р. № 536 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 55, ст. 1921).

10. Технологічне устатковання для утилізації зброй, звичайних видів боєприпасів.

11. Устатковання та технічні засоби для виготовлення, використання і транспортування вибухових матеріалів промислового призначення і виробів на їх основі, комплекси для їх переробки та зберігання.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 3 лютого 2021 р. № 77

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725 і від 26 жовтня 2011 р. № 1107

1. Пункт 49 переліку певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитися на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725, викласти в такій редакції:

«49. Виконання робіт підвищеної небезпеки, зазначених у групі А дозвіл».

2. У Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1107, та/або експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначених у групі А переліку машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77

3. Абзац другий і третій пункту 6 викласти в такій редакції:

«роботодавець — на виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі А додатка 2, або на експлуатацію машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, що зазначені у групі А переліку машин, механізмів, устатковання підвищеної

небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77;

виробників або постачальників машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки (далі — виробник або постачальник) — на застосування машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, що зазначені у групі А переліку машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі Б додатка 2, експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначеніх у групі Б переліку, машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі Б додатка 2, експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначеніх у групі Б переліку, машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі Б додатка 2, експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначеніх у групі Б переліку, машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі Б додатка 2, експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначеніх у групі Б переліку, машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. Виконання робіт підвищеної небезпеки, що зазначені у групі Б додатка 2, експлуатація (застосування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, зазначеніх у групі Б переліку, машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 77, якщо інша форма оцінки його відповідності, яка є об'єктом звітності до нього, не встановлена технічними регламентами.»;

2) пункт 21 викласти в такій редакції:

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 лютого 2021 р. № 94
Київ

Про реалізацію експериментального проекту щодо функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства цифрової трансформації та Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації щодо реалізації протягом двох років з дня набрання чинності цією постановою експериментального проекту щодо функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів.

2. Затвердити Порядок функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів, що додається.

3. Установити, що забезпечення функціонування та розвитку Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів здійснюється Адміністрацією Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації за рахунок і в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

4. Запровадити з 1 листопада 2021 р. функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів.

5. Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації: затвердити у місячний строк перелік об'єктів Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів;

подати у тримісячний строк на затвердження Кабінету Міністрів України порядок надання послуг Національному центру резервування державних інформаційних ресурсів;

подати до 31 грудня 2022 р. Кабінету Міністрів України та Апарату Ради національної безпеки і оборони України звіт про реалізацію експериментального проекту щодо функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів, а також пропозиції щодо внесення змін до актів законодавства за результатами його реалізації.

Прем'єр-міністр України **Д. ШМИГАЛЬ**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 лютого 2021 р. № 94

ПОРЯДОК функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів

1. Цей Порядок визначає механізм функціонування Національного центру резервування державних інформаційних ресурсів.

Національним центром резервування державних інформаційних ресурсів (далі — Національний центр) є організована сукупність об'єктів, створених з метою забезпечення надійності та безперебійності роботи державних інформаційних ресурсів, кіберзахисту, зберігання державних електронних інформаційних ресурсів, резервного копіювання інформації та відомостей державних електронних інформаційних ресурсів державних органів, військових формувань (крім Збройних Сил та Головного управління розведки Міноборони), утворених відповідно до законів, підприємств, установ та організацій.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

користувач — державні органи, військові формування (крім Збройних Сил та Головного управління розведки Міноборони), утворені відповідно до законів, підприємства, установи та організації, у володінні яких є державні електронні інформаційні ресурси;

об'єкти Національного центру — зовнішні майданчики, будівлі, приміщення із встановленими інженерними системами забезпечення, що створюють загальний фізичний простір та технологічне середовище для розміщення програмно-апаратурних комплексів, електронних та інших засобів обробки інформації та забезпечення задану ступінь доступності (готовності) розміщеного обладнання в установленому режимі роботи;

резервна копія державних електронних інформаційних ресурсів — копія інформації та відомостей державних електронних інформаційних ресурсів, призначена для відновлення інформації та відомостей у разі їх пошкодження або видалення;

сервіс кіберзахисту — сукупність програмно-технічних засобів, спрямованих на запобігання кібернідійності, виявлення та захист від кібератак, ліквідацію їх наслідків, відновлення стадості і надійності функціонування телекомунікаційних, технологічних систем.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному у Законах України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про телекомунікації», «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» і «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України».

3. Обробка персональних даних на Національному центрі, у тому числі їх зберігання, здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

4. Обробка інформації у Національному центрі здійснюється з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту інформації та кіберзахисту.

5. Основними завданнями Національного центру є:

1) забезпечення безперервності роботи державних інформаційних ресурсів, резервного копіювання інформації та відомостей державних електронних інформаційних ресурсів державних органів, військових формувань (крім Збройних Сил та Головного управління розведки Міноборони), утворені відповідно до законів, підприємства, установи та організації;

2) забезпечення надійного функціонування серверного обладнання, архітектурно-технічних рішень щодо резервування та дублювання інформаційних систем, постійно працюючої інженерної інфраструктури; здійснення обов'язкового контролю за статистичними даними роботи з фізичного захисту об'єктів, системи управління та моніторингу інформаційних систем, комплексу організаційних заходів;

3) забезпечення переваги в зменшенні часу доступу до інформації, збільшенні доступного для кожного користувача ресурсу для зберігання даних, збільшенні доступності даних для користувачів, відсутності втрати часу на резервне копіювання і відновлення даних, підвищенні захищеності системи від збоїв у роботі і унеможливлення втрати інформації.

6. До структури Національного центру входять:

єдини основний і резервний захищені центри обробки даних (дата-центри), призначенні для обробки державних електронних інформаційних ресурсів;

єдини основний і резервний захищені центри обробки даних (дата-центри), призначенні для збереження державних електронних інформаційних ресурсів.

7. Адміністрація Держспец'язку як суб'єкт Національного центру:

1) забезпечує функціонування Національного центру;

2) забезпечує розроблення і прийняття нормативно-правових та організаційно-розпорядчих актів щодо функціонування Національного центру;

3) забезпечує створення та розвиток Національного центру, зберігання даних та захист інформації в Національному центрі;

4) проводить аналіз і здійснює контроль за якістю функціонування Національного центру;

5) розглядає пропозиції (зauważення) щодо функціонування Національного центру;

6) встановлює порядок доступу до об'єктів Національного центру і порядок взаємодії між суб'єктами Національного центру.

8. Державна підприємство «Українські спеціальні системи» є технічним адміністратором Національного центру і як суб'єкт Національного центру:

1) здійснює заходи щодо створення (побудови), модернізації, розвитку, адміністрування та забезпечення функціонування Національного центру, що передбачають:

технічне та технологічне супроводження Національного центру;

розроблення, створення (побудову), модернізацію, розвиток, впровадження та супроводження програмного забезпечення Національного центру;

розроблення, створення (побудову), модернізацію, розвиток, впровадження та супроводження програмного забезпечення інформаційної системи (платформи) для побудови та ведення реєстрів;

придбання апаратних та програмних засобів, необхідних для функціонування Національного центру;

проведення моніторингу функціонування Національного центру, баз даних (довідників) та інформаційних ресурсів, підключених до нього;

розміщення та адміністрування державних інформаційних ресурсів користувачів;

надання користувачам в установленому порядку доступу до Національного центру;

роздгляд пропозицій (зauważення) щодо функціонування Національного центру, а також надання Адміністрації Держспец'язку відповідних пропозицій;

2) розміщує обладнання в телекомунікаційній шафі;

3) розміщує обладнання в телекомунікаційній шафі в загальному залі;

4) розміщує обладнання в телекомунікаційній шафі в екранованому залі;

5) розміщує обладнання в телекомунікаційній шафі в окремому екранованому залі;

6) забезпечує доступ до захищених вузлів Інтернету та систем обробки та збереження електронних державних інформаційних ресурсів;

7) надає окремий фізичний сервер в оренду;

8) надає динамічно розподілювані ресурси, які можуть бути оперативно надані користувачу і вивільнені через глобальну та локальну мережі передачі даних;

9) використовує динамічно розподілювані ресурси, які можуть бути оперативно надані користувачу і вивільнені через глобальну та локальну мережі передачі даних;

10) використовує прикладне програмне забезпечення динамічно розподілювані ресурси, які можуть бути оперативно надані користувачу і вивільнені через глобальну та локальну мережі передачі даних;

11) використовує такі технічні та програмні засоби, як операційні системи, системи управління базами даних, програмне забезпечення, засоби створення і тестування програмного забезпечення та/або інформаційних систем;

12) забезпечує функціонування та розвиток єдиних основного та резервного захищених центрів обробки даних (дата-центрів), призначених для обробки державних електронних інформаційних ресурсів;

13) здійснює за дорученням Адміністрації Держспец'язку інші заходи щодо функціонування Національного центру.

9. Державний центр кіберзахисту є адміністратором безпеки Національного центру і як суб'єкт Національного центру:

1) забезпечує впровадження організаційно-технічної моделі кіберзахисту Національного центру;

2) забезпечує створення та функціонування складових частин системи захищеного доступу державних органів до Інтернету, в тому числі побудову системи активного кіберзахисту у частині забезпечення відповідними технологічними можливостями захисту телекомунікаційних систем державних органів, підприємств, установ та організацій;

3) забезпечує побудову сервісів кіберзахисту на базі динамічно розподілюваних ресурсів, які можуть бути оперативно надані користувачу і вивільнені через глобальну та локальну мережі передачі даних;

4) проводить оцінку стану захищеності державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телефонічних системах Національного центру;

5) вивялює вразливості і реагує на кібернідійності та кібератаки щодо об'єктів кіберзахисту Національного центру;

6) забезпечує вразливості та захист від несанкціонованого втручання в роботу Національного центру, незаконного використання, спотворення, знищення;

7) забезпечує функціонування та розвиток єдиних основного та резервного захищених центрів обробки даних (дата-центрів), призначених для збереження державних електронних інформаційних ресурсів, резервного копіювання державних електронних інформаційних ресурсів;

8) забезпечує захист від несанкціонованого втручання в роботу складових частин структури Національного центру та захист персональних даних;

9) здійснює післяваріантне відновлення інформаційних ресурсів, використання динамічно розподілюваних р

ДОКУМЕНТИ

бів в Україні, виданого Держлікслужбою, або рішення Держлікслужби про визнання результатів інспектування на відповідність вимогам належної виробничої практики, проведеного національним компетентним органом країни-виробника, що видається у порядку, встановленому МОЗ, за умови, що виробництво лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) здійснюється з додержанням вимог належної виробничої практики

так ні
УЗАГАЛЬНЕНІЙ ВІСНОВОК

Усі матеріали наявні так ні
У разі «ні» зазначити відсутні матеріали
Наявність перекладу державною мовою, автентичність якого підтверджена заявником або уповноваженим ним представником, тексту маркування упаковки, інструкції про застосування або інформації про застосування лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату), поданого на реєстрацію для екстремального застосування, затверджені відповідно до нормативних вимог країни заяника/виробника або країни, регуляторний орган якої надав дозвіл на екстремальне застосування
Відома та потенційна користь лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату), поданого на реєстрацію для екстремального застосування, у разі його використання для профілактики гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, переважає відомі та потенційні ризики його; якщо «ні», зазначити, яка інформація є невідповідною
Матеріали на лікарський засіб (медичний імунобіологічний препарат) для екстремального застосування, перевірені щодо співвідношення «користь/ризик» та щодо їх автентичності, дають змогу прийняти рішення про державну реєстрацію такого лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) для екстремального застосування з урахуванням певних зобов'язань

Від імені державного підприємства «Державний експертний центр Міністерства охорони здоров'я України»

(підпись уповноваженої особи)
(прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) уповноваженої особи)

(посада уповноваженої особи)

«_____ 20__ р.

Додаток 3
до Порядку

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

м. Київ

РЕЄСТРАЦІЙНЕ ПОСВІДЧЕННЯ
на лікарський засіб (медичний імунобіологічний препарат) для екстремального застосування

№_____

Рішення про державну реєстрацію лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) з метою екстремального застосування затверджене наказом МОЗ від 20__ №_____.

Згідно із статтею 9^о Закону України «Про лікарські засоби» та постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2021 р. № 95 «Декіл питання державної реєстрації вакцини, або інших медичних імунобіологічних препаратів для специфічної профілактики гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, під зобов'язання для екстремального застосування» лікарський засіб (медичний імунобіологічний препарат)

зареєстровано в Україні строком на один рік з можливістю продовження на один рік/п'ять років за умови виконання певних зобов'язань.

Строк дії реєстраційного посвідчення на території України до _____ року.

Лікарський засіб (медичний імунобіологічний препарат) зареєстрований з метою екстремального застосування під зобов'язання:

проведення постреестраційних досліджень з ефективності якщо розуміння захворювання або клінічної методології вказує на необхідність суттєвого перегляду попередніх оцінок щодо ефективності.

Гранічний строк виконання зобов'язань до _____ року.

Заявник та його місцезнаходження _____

РЕЄСТРАЦІЙНЕ ПОСВІДЧЕННЯ ОФОРМЛЕНО _____ 20__.

Інформація про лікарський засіб (медичний імунобіологічний препарат)

Назва лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) _____

Лікарська форма, дозування _____

Шлях введення _____

Код АТХ _____

Показання для готового лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) (наявні характеристики даного лікарського засобу є недостатніми) _____

Вид, розмір та комплектність упаковки _____

Строк придатності _____

Виробник лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату) _____

ВІСНОВКИ
про якісний та кількісний склад лікарського засобу
(медичного імунобіологічного препарату)

1. Назва лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату), лікарська форма, дозування _____

2. Якісний та кількісний склад лікарського засобу (медичного імунобіологічного препарату):
дюючі речовини _____

допоміжні речовини _____

(посада особи, яка підписала (підпись) (ініціали та прізвище) реєстраційне посвідчення)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 січня 2021 р. № 86
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 березня 2003 р. № 305

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 12 березня 2003 р. № 305 «Про затвердження Положення про дошкільний навчальний заклад» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 11, ст. 476; 2009 р., № 82, ст. 2772; 2011 р., № 92, ст. 3337; 2014 р., № 10, ст. 331; 2015 р., № 62, ст. 2022) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 січня 2021 р. № 86

ЗМІНИ, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 12 березня 2003 р. № 305

1. У назві та пункті 1 постанови слова «дошкільний навчальний заклад» замінити словами «заклад дошкільної освіти».

2. Положення про дошкільний навчальний заклад, затверджене зазначеною постановою, викласти в такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 березня 2003 р. № 305
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 27 січня 2021 р. № 86)

ПОЛОЖЕННЯ про заклад дошкільної освіти

Загальна частина

1. Це Положення визначає основні засади діяльності закладів дошкільної освіти (крім будинків дитини, дитячих будинків інтернатного типу).

2. У цьому Положенні терміни вживаніся у значенні, наведеному в Законах України «Про освіту» та «Про дошкільну освіту».

3. Заклад дошкільної освіти у своїй діяльності керується Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», іншими нормативно-правовими актами, рішеннями (розпорядженнями) засновника (засновників) або уповноваженого ним (ними) органу (особи), цим Положенням та власними установчими документами.

4. Заклад дошкільної освіти є юридичною особою та діє на підставі власних установчих документів, які розробляються та затверджуються засновником (засновниками) відповідно до законодавства та цього Положення.

Статус, організаційно-правова форма, тип закладу дошкільної освіти визначаються засновником (засновниками) і зазначаються в установчих документах закладу дошкільної освіти.

Фізична особа — підприємець або структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освіта діяльність у сфері дошкільної освіти, мають передбачений законом права та обов'язки закладу дошкільної освіти (крім тих, що можуть мати винятково юридично особи) та діють на підставі власних положень про них.

5. Заклад дошкільної освіти, інший суб'єкт освітньої діяльності у сфері дошкільної освіти проводить свою діяльність на підставі ліцензії, виданої в установленому законодавством порядку.

6. Типи закладів дошкільної освіти:

1) дитячий садок — заклад дошкільної освіти для дітей віком від трьох до шести (семи) років (для дітей з особливими освітніми потребами — від трьох до семи (восьми) років), де забезпечуються їх розвиток, виховання і навчання відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти, у складі якого на підставі письмового звернення одного з батьків або іншого законного представника дитини з освітніми потребами утворюються інклюзивні групи;

2) ясла — заклад дошкільної освіти для дітей віком від одного до трьох років, де забезпечуються долягда за ними, розвиток, оздоровлення, виховання та навчання відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти;

3) ясла-садок — заклад дошкільної освіти для дітей віком від одного до шести (семи) років (для дітей з особливими освітніми потребами — від одного до семи (восьми) років), де забезпечуються долягда за ними, розвиток, оздоровлення, виховання і навчання відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти, у складі якого на підставі письмового звернення одного з батьків або іншого законного представника дитини з освітніми потребами утворюються інклюзивні групи;

4) ясла-садок комбінованого типу — заклад дошкільної освіти для дітей віком від одного до шести (семи) років (для дітей з особливими освітніми потребами — від одного до семи (восьми) років), де забезпечується долягда за ними, розвиток, оздоровлення, виховання та навчання відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти;

5) ясла-садок компенсуючого типу — заклад дошкільної освіти для дітей з освітніми потребами віком від двох до семи (восьми) років, де забезпечується долягда за ними, розвиток, оздоровлення, виховання та навчання з урахуванням освітніх потреб таких дітей та відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти. Зазначені заклади поділяються на спеціальні та санаторні;

6) ясла-садок сімейного типу — заклад дошкільної освіти для дітей віком від двох до шести (семи) років (для дітей з особливими освітніми потребами — від одного до семи (восьми) років), які перебувають у родинних стосунках і де забезпечуються долягда за ними, розвиток, оздоровлення, виховання і навчання відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти;

7) центр розвитку дитини — заклад дошкільної освіти, в якому забезпечуються фізичний, розумовий, психолого-педагогічний розвиток, корекція психолого-педагогічного та фізичного розвитку, оздоровлення дітей, які відвідують інші заклади освіти чи виховуються вдома;

7. Утворення, реорганізація, ліквідація або перепрофілювання (зміна типу) закладу дошкільної освіти здійснюється відповідно до законодавства.

Зарахування до закладу дошкільної освіти, переведення та відрахування

8. Зарахування дітей до державного (комуніального) закладу дошкільної освіти здійснюється керівником такого закладу протягом календарного року на вільні місця у порядку чергості надходження заяв на зарахування. Заява про зарахування подається особисто одним із батьків або іншим законним представником дитини.

Прийом заяв про зарахування дітей до державного (комуніального) закладу дошкільної освіти може організовуватися з використанням системи електронної реєстрації, запровадженій згідно з рішенням відповідного засновника державного (комуніального) закладу дошкільної освіти.

Зарахування дитини здійснюється згідно з відповідним наказом керівника закладу дошкільної освіти.

9. До заяв про зарахування дитини до закладу дошкільної освіти додаються:

копія свідоцтва про народження дитини;

медицинська довідка, видана відповідно до статті 15 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», разом з висновком про те, що дитина може відвідувати заклад дошкіль

ДОКУМЕНТИ

ного обслуговування дітей у дошкільному навчальному закладі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 червня 2002 р. № 826 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 25, ст. 1203).

Медичні працівники закладів дошкільної освіти здійснюють контроль за дотриманням санітарного законодавства, моніторинг стану здоров'я та контроль виконання індивідуального плану щеплень та профілактичних медичних оглядів дітей, наданням медичної допомоги у невідкладному стані, інформування батьків або інших законних представників про стан дитини та організацію заходів для госпіталізації (у разі показаної).

23. Заклад дошкільної освіти надає приміщення і забезпечує належні умови для роботи медичних працівників та проведення лікувально-профілактичних заходів.

24. Для проведення лікувально-оздоровчої, корекційно-розвиткової роботи у закладах дошкільної освіти компенсуючого та комбінованого типів, у складі яких функціонують спеціальні та санаторні групи, а також в інклузивних групах обслуговуються відповідні кабінети та приміщення.

25. Заклади дошкільної освіти можуть здійснювати міжнародне співробітництво у сфері дошкільної освіти відповідно до Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», інших нормативно-правових актів, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Освітній процес у закладі дошкільної освіти

26. У закладі дошкільної освіти освітній процес включає розвиток, виховання, навчання його вихованців і відбувається відповідно до освітньої програми. Зміст дошкільної освіти визначається Базовим компонентом дошкільної освіти.

27. Заклади дошкільної освіти для формування освітніх програм закладу можуть використовувати освітні програми, рекомендовані МОН.

Рішеннями про обрання та використання освітньої програми закладом дошкільної освіти схвалюється педагогічною радою закладу дошкільної освіти та затверджується його керівником.

Кожна освітня програма повинна передбачати набуття дитиною компетентностей, визначених Базовим компонентом дошкільної освіти.

З метою своєчасного виявлення та розвитку обдарувань, здібностей вихованців заклад дошкільної освіти може організовувати освітній процес за одним чи кількою пріоритетними напрямами (художньо-естетичний, фізкультурно-оздоровчий, музичний, гуманітарний тощо).

28. Здобуття дошкільної освіти дітьми з особливими освітніми потребами здійснюється за окремими програмами і методиками, розробленими на основі Базового компонента дошкільної освіти, за погодженням з МОН.

29. Для забезпечення індивідуалізації освітнього процесу для дітей з особливими освітніми потребами відповідно до висновку інклузивно-ресурсного центру про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини, індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю (за наявності) складається індивідуальна програма розвитку, що розробляється командою психолого-педагогічного супроводу.

30. Надання психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг дітям з особливими освітніми потребами відповідно до постанови інклюзивно-ресурсного центру про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини, індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю (за наявності) складається індивідуальна програма розвитку, що розробляється командою психолого-педагогічного супроводу.

31. На основі освітньої програми педагогічна рада закладу дошкільної освіти визначає план роботи на навчальний рік та літній період, що конкретизує організацію освітнього процесу. План роботи закладу дошкільної освіти затверджується його керівником.

32. Заклад дошкільної освіти самостійно визначає форми організації освітнього процесу.

Розклад організації освітнього процесу затверджується керівником закладу дошкільної освіти до початку навчального року.

33. Надання додаткових освітніх послуг, які не визначені Базовим компонентом дошкільної освіти, запроваджується лише за згодою одного з батьків або іншого законного представника дитини. Додаткові освітні послуги надаються за рахунок коштів батьків або інших законних представників дитини, фізичних та юридичних осіб на основі угоди, укладеної між одним із батьків або іншим законним представником дитини та закладом дошкільної освіти в межах гранично допустимого навантаження дитини.

Учасники освітнього процесу

34. Учасники освітнього процесу визначені статтею 27 Закону України «Про дошкільну освіту».

35. Права та обов'язки учасників освітнього процесу визначаються згідно із законодавством.

36. Педагогічні працівники закладів дошкільної освіти у партнерстві з батьками або іншими законними представниками дитини забезпечують єдиність навчання, виховання і розвитку вихованців у рамках освітнього процесу, створюють безпечне освітнє середовище, вільне від будь-яких проявів насильства та булінгу (цькування).

Учасники освітнього процесу взаємодіють на основі побажань однін до одного, дотримання правил внутрішнього розпорядку закладу дошкільної освіти та цього Положення.

Залучення вихованців під час освітнього процесу до виконання робіт чи до участі у заходах, не пов'язаних з виконанням освітньої програми, забороняється.

37. Права, обов'язки та соціальні гарантії інших працівників закладу дошкільної освіти регулюються трудовим законодавством та трудовими договарами.

38. Педагогічні та інші працівники закладу дошкільної освіти несуть відповідальність за збереження життя, фізичного і психічного здоров'я вихованців згідно із законом.

39. Працівники закладу дошкільної освіти проходять періодичні безоплатні медичні огляди в установленому законодавством порядку.

40. До основних обов'язків медичних працівників, які безпосередньо забезпечують медичний супровід в закладі дошкільної освіти, належить:

моніторинг стану здоров'я, фізичного та нервово-психічного розвитку дітей, надання їм невідкладної медичної допомоги;

здійснення контролю за своєчасністю проходження медичних оглядів, у тому числі поглиблених, організація виконання профілактичних та оздоровчих заходів, оцінка їх ефективності;

здійснення контролю за організацією та якістю харчування, дотриманням раціонального режиму освітньої діяльності, навчального навантаження;

медичний контроль за виконанням санітарно-гігієнічного та протипідемічного режимів;

проведення санітарно-просвітницької роботи серед дітей, батьків або інших законних представників дитини та працівників закладу.

Управління закладом дошкільної освіти

41. Керівництво закладом дошкільної освіти здійснює його керівник.

Керівника державного (комунального) закладу дошкільної освіти призначає на посаду та звільняє з посади засновник (засновники) або уповноважений ним (ними) орган (особа).

Керівник приватного (корпоративного) закладу дошкільної освіти призначається на посаду засновником (засновниками) відповідно до установчих документів закладу освіти відповідно до законодавства.

42. Керівником закладу дошкільної освіти може бути особа, яка є громадянином України, вільно володіє державною мовою, має вищу освіту (для керівників державних і комунальних закладів дошкільної освіти — вищу педагогічну освіту), стаж педагогічної та/або науково-педагогічної роботи не менше трьох років (крім керівників приватних, корпоративних закладів освіти), організаторські здібності, стан фізичного і психічного здоров'я, що не перевиходить виконанню професійних обов'язків.

43. Керівник закладу дошкільної освіти здійснює безпосереднє управління закладом і несе відповідальність за освітню, фінансово-господарську та іншу діяльність закладу освіти.

Повноваження (права і обов'язки) та відповідальність керівника закладу дошкільної освіти визначаються законом та установчими документами закладу дошкільної освіти.

Керівник закладу дошкільної освіти:

організовує діяльність закладу дошкільної освіти;

виришує питання фінансово-господарської діяльності закладу дошкільної освіти;

призначає на посаду та звільняє з посади працівників, визначає їх функціональні обов'язки;

забезпечує організацію освітнього процесу та здійснення контролю за виконанням освітніх програм;

забезпечує функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти;

забезпечує умови для здійснення дієвого та відкритого громадського контролю за діяльністю закладу дошкільної освіти;

сприяє створює умови для діяльності органів самоврядування закладу дошкільної освіти;

сприяє здоровому способу життя вихованців та працівників закладу дошкільної освіти;

забезпечує створення у закладі дошкільної освіти безпечного освітнього середовища, вільного від насильства та булінгу (цькування);

видав у межах компетенції накази і контролює їх виконання;

здійснення інші повноваження, передбачені законом та установчими документами закладу дошкільної освіти.

44. Колегіальним постійно діючим органом управління закладом дошкільної освіти є педагогічна рада, повноваження якої визначаються установчими документами відповідного закладу. Керівник закладу дошкільної освіти є головою педагогічної ради.

45. Педагогічна рада створюється в усіх закладах дошкільної освіти незалежно від підпорядкування, типу і форм власності за наявності не менше трьох педагогічних працівників. Для закладів дошкільної освіти з однією — двома групами може утворюватися одна педагогічна рада на кілька закладів.

До складу педагогічної ради закладу дошкільної освіти входять усі педагогічні працівники закладу, медичні працівники, інші спеціalisti. До складу педагогічної ради можуть входити голови батьківських комітетів, фізичні особи, які провадять освітню діяльність у сфері дошкільної освіти.

На засідання педагогічної ради можуть бути запрошенні представники громадського об'єднання, педагогічні працівники закладів загальної середньої освіти, батьків або особи, які їх замінюють. Особи, запрошенні на засідання педагогічної ради, мають право дорадчого голосу.

Педагогічна рада обирає із свого складу секретаря на навчальний рік.

46. Педагогічна рада закладу дошкільної освіти:

схвалює освітні програми закладу, оцінює результативність її виконання та виконання базового компонента дошкільної освіти, хід якісного виконання програм розвитку, виховання і навчання дітей у кожній віковій групі;

формує систему та затверджує процедури внутрішнього забезпечення якості освіти, зокрема систему та механізми забезпечення академічної добросовісності;

розглядає питання вдосконалення організації освітнього процесу в закладі;

визначає план роботи закладу та педагогічне навантаження педагогічних працівників;

затверджує заходи щодо змінення здоров'я дітей;

обговорює питання підвищення кваліфікації педагогічних працівників, розвитку їх творчої ініціативи;

затверджує щорічний план підвищення кваліфікації педагогічних працівників;

розглядає питання впровадження в освітній процес найкращого педагогічного досвіду та інновацій, участі в дослідницькій, експериментальній, інноваційній діяльності, співпраці з іншими закладами освіти, науковими установами, фізичними та юридичними особами, які сприяють розвитку освіти;

ухвалиє рішення щодо відзначення, морального та матеріального заохочення учасників освітнього процесу;

розглядає питання щодо відповідальності працівників закладу та інших учасників освітнього процесу за невиконання ними своїх обов'язків;

має право ініціювати проведення позапланового інституційного аудиту закладу та проведення громадської ак

ОГОЛОШЕННЯ

Звіт про результати діяльності Національного антикорупційного бюро України за II півріччя 2020 року

Відповідно до статті 26 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України», надаємо статистичні дані про результати діяльності за II півріччя 2020 року.

1. СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ

з 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Вид діяльності	Результат
1.	Кількість зареєстрованих заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення у розрізі кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро	386
2.	Кількість оперативно-розшукових справ, заведених Національним бюро, та їх результативність	5
		3
3.	Кількість осіб, щодо яких складено обвинувальні акти щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро	56
4.	Кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро	6
5.	Кількість осіб, щодо яких набрав законної сили виправдувальний вирок суду щодо вчинення ними відповідних правопорушень	0
6.	Відомості окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»	*
7.	Відомості про розмір збитків і шкоди, завданіх кримінальними правопорушеннями, віднесеними законом до підслідності Національного бюро, стан та обсяги їх відшкодування	293 384 015 420** грн*** 1 688 543 430** грн в т.ч. у II півріччі 2020 року: 370 666 429 грн
8.	Відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, конфісковані за рішенням суду, а також кошти у розмірі вартості незаконно одержаних послуг чи пільг, стягнені на користь держави, та розпорядження ними	—
9.	Відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, які було повернуто в Україну з-за кордону, та їх зберігання	—
10.	Відомості про арешт майна, конфіскацію предметів та доходів від кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та розпорядження ними	****
11.	Кількість направлених подань про усунення причин і умов, що сприяли вчиненню кримінального корупційного правопорушення	7
12.	Результати проведених перевірок на добреочесність	9 (2 негативні результати)
13.	Вартість виявлених активів із ознаками необґрунтованості, кількість направлених до прокуратури матеріалів для вирішення питання про пред'явлення позову про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, результати їх розгляду органами прокуратури та судом, у тому числі вартість необґрунтованих активів, стягнених у дохід держави	—

** станом на 31.12.2020

*** орієнтовний розмір збитків, які перевіряються під час досудового розслідування

* Відомості окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»

з 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Суб'єкт	Кількість осіб, яким повідомлено про підозру (всього по кожній категорії)	Кількість осіб, стосовно яких складено обвинувальні акти (всього по кожній категорії)	Кількість осіб, стосовно яких набув чинності обвинувальний вирок (всього по кожній категорії)
1. Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування				
a) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступник, член Ради Національного банку України, Голова та інші члени Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Уповноважений із захисту державної мови, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим	1	2		
b) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови	3	2		
v) державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування	3	4		
g) військові посадові особи Збройних Сил України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби, курсантів вищих військових навчальних закладів, курсантів вищих навчальних закладів, які мають у своєму складі військові інститути, курсантів факультетів, кафедр та відділень військової підготовки	4			
g') судді, судді Конституційного Суду України, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої ради правосуддя, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, посадові особи секретаріату цієї Комісії, посадові особи Державної судової адміністрації України, присяжні (під час виконання ними обов'язків у суді)	1	1	2	
d) особи рядового і начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, податкової міліції, особи начальницького складу органів та підрозділів цивільного захисту, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України		2		
e) посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, дипломатичної служби, державної лісової охорони, державної охорони природно-заповідного фонду, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової політики та державної політики у сфері державної митної справи	2	1		
є) Голова, заступник Голови Національного агентства з питань запобігання корупції				
ж) члени Центральної виборчої комісії				
з) поліцейські				
и) посадові та службові особи інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим		1		
і) члени державних колегіальних органів				

i) Керівник Офісу Президента України, його Перший заступник та заступник, а також особи, які займають посади патронатної служби, визначені Законом України «Про державну службу», крім осіб, які виконують свої обов'язки на громадських засадах, помічники суддів			
2. Особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування			
a) посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, особи, які входять до складу наглядової ради державного банку, державного підприємства або державної організації, що має на меті одержання прибутку, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі	13	12	1
b) особи, які не є держслужбовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, оцінювачі та інші), а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, третєйські судді тощо	3	2	
v) представники громадських об'єднань, наукових установ, навчальних закладів, експертів відповідної кваліфікації, інші особи, які входять до складу конкурсних та дисциплінарних комісій, утворених відповідно до Закону України «Про державну службу», Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», інших законів (крім іноземців-нерезидентів), які входять до складу таких комісій). Громадської ради добреочесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрої і статус суддів», і при цьому не є особами, зазначеними у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої			
Osobи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розворядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків в юридичних особах приватного права, незалежно від організаційно-правової форми, які не є службовими особами	8	9	
Кандидати у народні депутати України, на пост Президента України, голів обласних, районних, міських, районних у містах, сільських, селищних рад, кандидати на посади сільських, селищних, міських голів та старост			
Інші	38	20	3

**** Відомості про арешт майна, конфіскацію предметів та доходів від кримінальних правопорушень, віднесені законом до підслідності Національного бюро, та розпорядження ними

у кримінальних провадженнях, в яких складено обвинувальні акти за період з 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Вид майна	Кількість	Сума
1.	Земельні ділянки	6	—
2.	Житлова нерухомість	23	—
3.	Нежитлова нерухомість	7	—
4.	Транспортні засоби	20	—
5.	Грошові кошти, в т.ч.:		
	у грн	572 697	
	у дол. США	15 200	
	у євро	3 850	
	у швейцарських франках	20 711	
6.	Мобільні телефони	1	—
7.	Івелірні вироби	38	—
8.	Корпоративні права	—	13 562 676 грн

2. ВЗАЄМОДІЯ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ, ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВАМИ, УСТАНОВАМИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯМИ

з 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Назва органу	Назва документа	Мета
1.	Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру	Меморандум про взаємодію	Налагодження обміну інформацією для запобігання, виявлення та оперативного реагування на факти порушення земельного законодавства та боротьби з корупцією
2.			

ОГОЛОШЕННЯ

Участь в вебінарі «Антикорупційні реформи в країнах Східної Європи і Центральної Азії: фокус на сфері конфлікту інтересів та декларування доходів», організованому Організацією економічного співробітництва та розвитку	Участь в онлайн форумі з розвитку та просування комплаенсу в Казахстані, організованому Агентством Республіки Казахстан із протидії корупції	Участь у 19-й Міжнародній антикорупційній конференції (IACC), організованої Комісією з протидії корупції та дотримання громадянських прав Республіки Корея, Transparency International та Радою Міжнародної антикорупційної конференції
Відеозустріч із Президентом України та послами країн «Великої сімки» та Європейського Союзу, акредитованими в Україні	Участь в онлайн форумі «Контроль корупційних ризиків в умовах кризи», організованому Радою Європи	Зустрічі в рамках співпраці з Мережею органів запобігання корупції (NCPA)
Участь у панельній дискусії «Оптимізація механізмів співпраці та надання допомоги, особливо тих, які пов'язані із великими обсягами активів» у рамках 2-го міжсесійного засідання Конференції держав-учасниць Конвенції ООН проти корупції		

4. Співпраця з недержавними організаціями і засобами масової інформації

з 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Вид медійного заходу	Кількість
1.	Брифінги та конференції за участю Директора, його заступників та директорів територіальних управлінь Національного бюро	38
2.	Теліінтерв'ю за участю керівництва та директорів територіальних управлінь Національного бюро	14
3.	Інтерв'ю для інтернет-видань	4
4.	Відповіді на запити засобів масової інформації	195
5.	Коментарі для ЗМІ про діяльність Національного бюро	80
	Всього	335

5. Чисельність працівників Національного антикорупційного бюро України, їх досвід та кваліфікація
Процес добору персоналу до Національного бюро

станом на 31.12.2020

№	Вид	Загальна кількість	3 них	
			Державні службовці	Особи начальницького складу
1.	Кількість переможців відкритого конкурсу*	651*	459*	192
2.	Кількість призначених до Національного бюро**	651*	459*	192
	в т.ч. у територіальних управліннях	21	21	0
3.	Вакантні посади	28*	23*	5
	в т.ч. у територіальних управліннях	0	0	0
4.	Штатна чисельність працівників Національного бюро, затверджена наказом Директора Національного бюро	700	503	197

* без урахування інформації про кількість посад державних службовців, інформація про перебування на яких становить інформацію з обмеженим доступом

** в т.ч. призначено строково (на період перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною)

Кадрове забезпечення Національного бюро

станом на 31.12.2020

№	Назва структурного підрозділу	Кількість штатних посад	Кількість переможців конкурсу	Кількість призначених працівників**	На етапі призначення	Вакансії	ПІБ призначенного керівника
1.	Керівництво	4	4*	4	0	0	Ситник Артем Сергійович, Директор Углєва Гізо Трістанович, Перший заступник Директора Новак Анатолій Миколайович, заступник Директора Варварська Тетяна Володимирівна, заступник Директора
2.	Головний підрозділ детективів	247	231**	231**	0	17	Калужинський Андрій Володимирович
3.	Другий підрозділ детективів						Індиченко Борис Віталійович
4.	Оперативно-технічне управління						Демко Олег Валерійович
5.	Управління аналітико-обробкою інформації	38	34	34	0	4	Джан Раджамі Мохаммадович
6.	Управління бухгалтерського обліку та звітності	16	17**	17**	0	0	Пластун Оксана Яківна
7.	Управління інформаційних технологій	21	20	20	0	1	Чич Тетяна Валеріївна
8.	Управління забезпечення фінансово-ресурсами, майном та контролю за їх використанням	19	19	19	0	0	Ханік Юрій Петрович
9.	Юридичне управління	15	17**	17**	0	0	Ярчак Ігор Степанович
10.	Управління по роботі з громадськістю	19	20**	20**	0	0	Кравченко Ярослава Володимирівна
11.	Управління зовнішніх комунікацій	14	13	13	0	1	Оліфіра Світлана Олександровна
12.	Управління внутрішнього контролю	21	21	21	0	0	Осипчук Роман Сергійович
13.	Управління спеціальних операцій						Івченко Віталій Юрійович
14.	Відділ по роботі з персоналом	10	11**	11**	0	0	Саморай Олена Вікторівна

15. Відділ документообігу	10	11**	11**	0	0	Асанова Людмила Михайлівна
16. Відділ забезпечення роботи Директора бюро	6	6**	6**	0	0	Лазутіна Ольга Миколаївна
17. Сектор внутрішнього аудиту	2	2	2	0	0	Микитюк Тарас Михайлівич
18. Режимно-секретний відділ	8	8	8	0	0	Шевченко Юрій Володимирович
19. Територіальні управління, всього	21	21	21	0	0	
в т.ч. Львівське територіальне управління	7	7	7	0	0	Лопушанський Тарас Васильович
в т.ч. Одеське територіальне управління	7	7	7	0	0	Деулин Володимир Юрійович
в т.ч. Харківське територіальне управління	7	7	7	0	0	Кравченко Юрій Олексійович
20. Всього:	700	—	—	—	—	

* призначення на посади у Національному бюро здійснюється виключно за результатами відкритого конкурсу, крім призначення на посади Першого заступника та Заступника Директора

** в т.ч. призначено строково (на період перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною)

Підвищення кваліфікації працівників Національного бюро. Навчання в Україні

з 01.07.2020 по 31.12.2020

Група компетентностей	Вид навчання	Тема навчання	Кількість працівників, які пройшли навчання
Управлінські навички	Дистанційне навчання	Ефективні комунікації для освітніх управлінців	1
	Семінар	Лідерство (на парламентській службі)	1
	Загальна професійна (сертифікатна) програма	Програма підвищення кваліфікації, які займають посади категорії «Б»	2
	Загальна короткострокова програма	Стратегічне управління	2
	Дистанційне навчання	Управління людьми і проектами	1
Професійні навички	Тренінг	Менеджер з управління ризиками (ISO 31000)	4
	Тренінг	Боротьба з корупцією	5
	Професійна програма підвищення кваліфікації	Боротьба з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження збройного знищення	31
	Загальна професійна (сертифікатна) програма/Дистанційне навчання	Взаємодія органів державної влади з громадськістю	3
	Спеціальна короткострокова програма	Політична корупція	1
Особистісні навички	Загальна короткострокова програма	Історія корупції та успішні практики протидії. Корупція та забезпечення доброчесності	4
	Симпозіум	Стан та перспективи боротьби з корупцією в Україні	1
	Дистанційне навчання	Організація роботи з викривачами корупції у державних органах та органах місцевого самоврядування	1
	Дистанційне навчання	Відкриті дані для державних службовців	1
	Дистанційне навчання	Персональні дані	1
	Дистанційне навчання	Доступ до публічної інформації	3
	Професійна програма підвищення кваліфікації	Навчання та перевірка знань посадових осіб із питань пожежної безп	

ОГОЛОШЕННЯ

7. Кримінальні провадження, досудове розслідування яких здійснювали детективи Управління внутрішнього контролю Національного бюро	37	із них: закрито — 17; направлено за підслідністю — 4; залишок — 16
---	----	--

7. Кошторис Національного антикорупційного бюро України та його виконання
Кошторисні призначення Національного бюро станом на 31.12.2020 (тис. грн)

№	Найменування	Затверджено станом на початок 2020 року		Затверджено з урахуванням змін (станом на 31.12.2020)		
		Загальний фонд	Спеціальний фонд	Загальний фонд	Спеціальний фонд	Разом
1.	Видатки на оплату праці	682 533,7		653 333,7		653 333,7
2.	Нарахування на оплату праці	136 503,9		113 000,0		113 000,0
3.	Використання товарів і послуг	101 472,0	37,2	64 171,3	9 709,5	73 880,8
4.	Соціальне забезпечення	36 083,9		53 083,9		53 083,9
5.	Інші поточні видатки	699,1		634,6		634,6
6.	Капітальні видатки	80 848,3		34 848,3	26 059,1	60 907,4
	Всього	1 038 140,9	37,2	919 071,8	35 768,6	954 840,4

Аналіз виконання кошторису Національного бюро за загальним фондом державного бюджету за 2020 рік

№	Найменування	Затверджено на 2020 рік (з урахуванням змін) тис. грн	Касові видатки тис. грн	% виконання	1.	2.	3.	4.	5.	6.	Всього
					1.	2.	3.	4.	5.	6.	Всього
1.	Видатки на оплату праці	653 333,7	650 274,7	100%							
2.	Нарахування на оплату праці	113 000,0	110 091,9	97%							
3.	Використання товарів і послуг	64 171,3	51 694,1	81%							
4.	Соціальне забезпечення	53 083,9	52 964,5	100%							
5.	Інші поточні видатки	634,6	162,7	26%							
6.	Капітальні видатки	34 848,3	24 443,7	70%							
	Всього	919 071,8	889 631,6	97%							

Повітка про виклик до суду в кримінальному провадженні. Справа 591/2758/17, провадження 11-кп/816/432/21.

Сумський апеляційний суд, в порядку ст. ст. 297-5, 323 КПК України, викликає обвинуваченого Вакала Максима Анатолійовича, 09.09.1984 року народження (останнє відоме місце проживання та реєстрації: вул. Газети «Правда» (Бельгійська), буд. 23, кв. 16, м. Суми) для участі в апеляційному розгляді кримінального провадження за апеляційною скаргою прокурора у кримінальному провадженні Зражевського А. Ю. на ухвалу Зарічного районного суду м. Сум від 15.12.2020, якою обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням Вакала Максима Анатолійовича учиненні кримінальних правопорушень, передбачених чл. ч. 2, 3, 4, 5 ст. 191, ч. 1, 2 ст. 366 КК України, повернено прокурору для приведення його у відповідність з вимогами КПК України в судове засідання, яке відбудеться 26 лютого 2021 року о 09-30 годині в приміщенні Сумського апеляційного суду за адресою: вул. Г. Кондратьєва, 28, м. Суми. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачено ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття особи на виклик суду передбачено ст. ст.139,323 КПК України.

Кримінальне провадження буде розглянутись колегіальним складом суду у складі: **головуючого судді Рунова В. Ю., суддів: Філонової Ю. О., Литовченко Н. О.**

Стрийський міськрайонний суд Львівської області викликає обвинуваченого Кострубу Ігоря Миколайовича (останнє відоме місце проживання: вул. Шевченка, 338/16, м. Львів) учиненні кримінальних правопорушень, передбачених частинкою 5 ст. 191, частиною 1 ст. 366 КК України у судове засідання, яке призначено на 15.00 год. 19.02.2021 (в приміщенні Стрийського міськрайонного суду Львівської області за адресою: Львівська область, м. Стрий, вул. Валова, 12).

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

У кримінальному провадженні здійснюється спеціальне судове провадження.

Судом надіслано судову повістку обвинуваченому Кострубу Ігорю Миколайовичу на останнє відоме адресу місця проживання: вул. Шевченка, 338/16, м. Львів.

У разі невідповідності обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Головуючий суддя Бораковський В. М.

Розшукуються спадкоємці після смерті Тишко Миколи Анатолійовича, померлого 16.03.1999 р. та Тишко Анатолія Петровича, померлого 18.05.2005 р. Звертатись до Олександрійської міської державної нотаріальної контори № 1 за адресою: Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. 6-го Грудня, 138.

Втрачене посвідчення ветерана військової служби

серія АА №127808, дата видачі 03 серпня 2016 року

на ім'я Заславець Павло Володимирович, **вважати недійсним.**

8. ІНШІ ВІДОМОСТІ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ ТА ВИКОНАННЯ ПОКЛАДЕНИХ НА НЬОГО ОБОВ'ЯЗКІВ

Звернення до Національного бюро

3 01.07.2020 по 31.12.2020

№	Вид	Всього	в т.ч. до Львівського територіального управління	в т.ч. до Харківського територіального управління	в т.ч. до Одеського територіального управління
1.	Звернення громадян, всього	8763	250	148	146
	звернення, що надійшли засобами поштового зв'язку безпосередньо до Національного бюро, а також ті, що пересилалися з інших установ	4608	222	127	116
	звернення, подані до громадської приймальні	371	28	21	30
	звернення громадян до кол-центру	3784	—	—	—
2.	Запити та звернення народних депутатів України, надіслані безпосередньо до Національного бюро	228	—	—	—
3.	Звернення народних депутатів України, переслані іншими органами	48	—	—	—
4.	Запити на доступ до публічної інформації	338	2	2	6
5.	Заяви, звернення юридичних осіб	550	20	12	19
6.	Заяви, звернення державних органів	87	3	5	4
7.	Заяви, звернення громадських організацій	416	21	12	38
	ВСЬОГО	10430			

Результати міжнародного співробітництва: міжнародна правова допомога

Період	запити від НАБУ		запити до НАБУ	
	надіслано	виконано	отримано	виконано
всього станом на 31.12.2020	944	629	82	69
за період із 01.07.2020 по 31.12.2020	75	107	15	13

Втрачений оригінал свідоцтва

про Реєстрацію Представництва під назвою «Представництво «ВІЛЛЕРОЙ енд БОХ ГУСТАВСБЕРГ ОЮ», реєстраційний номер ПІ — 1341 від 21 травня 2015 року, виданий Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, **вважати недійсним.**

Повідомлення

Касаційний кримінальний суд Верховного Суду повідомляє, що кримінальне провадження щодо Мостового Ігоря Володимировича за касаційною скаргою прокурора Гапон О. С., яка брала участь у розгляді провадження судом апеляційної інстанції, на ухвалу Київського апеляційного суду від 14 вересня 2020 року, призначено до розгляду у Касаційному кримінальному суді Верховного Суду (за адресою: вул. Пилипа Орлика, 4, м. Київ, 01043) на 10 годину 00 хвилин 17 березня 2021 року.

Суддя Сергій ЄРЕМЕЙЧУК

29.01.2021 Національний банк України прийняв рішення про виключення з Державного реєстру фінансових установ ТОВ «ФК «АЛІОТ» (код за ЄДРПОУ 41822638), ТОВ «ФК «ГАРА

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Від чого помер Чингісхан?

ГІПОТЕЗА. Дослідники висловили нову версію причин смерті великого завойовника

Ярослав САДОВИЙ,
«Урядовий кур'єр»

Чингісхан, народжений 1162 року як Темучжин із клану Борджигін, був одним з найвідоміших завойовників у світовій історії. 1206-го він заснував Монгольську імперію і став першим її правителем. На час його смерті 1227-го територія його імперії була в 2,5 раза більша за площу Римської. Хоч історія життя великого монгола добре відома, його смерть оповита таємницею. За словами науковців, членам сім'ї та послідовникам Чингісхана було наказано зберігати в секреті місце розташування його могили.

Чингісхана поховали таємно. Монгольська армія в жалобі несла тіло, вбиваючи всіх, кого зустрічала на шляху, щоб приховати маршрут. Щойно тіло хана поховали, 1000 коней пройшли над його могилою, щоб знищити залишки слідів. Усіх вершинників убили, коли вони повернулися в Монголію. Цей план, мабуть, спрацював. За 800 років після смерті Чингісхана ніхто з тисяч дослідників, які шукали його втрачену могилу, не виявив жодного натяку на поховання.

Про смерть Чингісхана ще в давнину ходило безліч легенд. Згідно з однією з них, він помер від втрати крові після того, як зазнав ножевого поранення в поході проти тангутів, тибето-бірманського племені на північному заході Китаю.

Інша легенда свідчила, що завойовник помер від ран, яких зазнав унаслідок падіння з коня. Ще один міф розповідає, що Чингісхана вразила отруена стріла в битві проти військ держави Захід-

Чингісхан у бронзі

на Ся, з якою монголи воювали понад 20 років.

Тепер дослідники дійшли висновку, що всі ці легенди, ймовірно, придумали задовго до смерті Чингісхана.

«Дивовижні, незвичайні причини смерті приписують винятковим особистостям, тоді як розумніше шукати загальні причини — наприклад інфекційні захворювання.

«Чингісхан помер на вершині своїх фізичних та інтелектуальних здібностей. Немає підстав вважати, що його отруїли або вбили через політичні мотиви. Зате є підстави розглядати причину смерті інфекційні захворювання, які, як показує пандемія COVID-19, можуть бути надзвичайно небезпечними», — каже Галассі.

Дослідники зосередилися на «Історії Юаня», історично му тексті, написаному за часів династії Мінь. У трактаті йдеяється, що з 18 по 25 серпня 1227 року під час останнього військового походу Чингісхана проти Західної Ся йому стало зле через лихоманку.

Науковці аналізували не лише клінічні ознаки стану імператора, а й інформацію про хвороби, від яких у той час помирали багато монгольських солдатів. У підсумку вони з'ясували, що симптоми, які були в імператора, збігаються з ознаками бубонної чуми, поширеної в ту епо-

ху. Звичайно, підтверджити це припущення змогло б вивчення тіла полководця. Але його пошуки все ще тривають.

«Хоч не можемо бути на 100% упевнені у причині смерті Чингісхана через відсутність тіла, можемо сказати, що цей клінічний сценарій набагато більш реалістичний і заслуговує на історичне вивчення, ніж інші гіпотези», — зауважує Галассі.

«Коронавірусна пандемія ще раз показала, що лідери країн можуть заразитися інфекційними хворобами і, попри свою силу і владу, не можуть захиститися від них», — зазначає співавтор дослідження Олена Варотто, антрополог та біоархеолог з університету Катанії в Італії, цитує її слова Live Science. Доля Чингісхана може стати уроком для сучасних лідерів, оскільки COVID-19 загрожує лідерам сучасних націй так само, як чума вразила першого монгольського імператора, вважає Олена Варотто.

Науковці пояснили, ким насправді були амазонки

Орест ГОРЯНСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

ПЕРСОНАЖІ ГОМЕРА. У давньогрецькій міфології існували амазонки — безстрашні жінки-воїни, які жили навколо Чорного моря на території сучасної України, відомої як Скіфія. Чи були вони предметом фантазії або реальними людьми, розповіли дослідники історії.

Спочатку сучасні історики вважали, що амазонки, вперше описані Гомером у VIII столітті до нашої ери, — вигадані персонажі. Однак наприкінці ХХ століття археологи стали вивчати скелети жінок, поховані в місцях проживання скіфів. На деяких з них експерти знайшли сліди бойових травм: наприклад, наконечники стріл у кістках. Багато жінок було поховано зі зброєю, яка нагадувала зображення амазонок у давньогрецькому мистецтві.

За словами вчених, ці жінки-воїни були частиною стародавньої групи племен, відомих як скіфи. Вони майстерно володіли стрільбою з лука і їздили верхи. Скіфи жили на території від Чорного моря до Китаю у 700—500 роках до н.е., пише Live Science. На землі нинішньої України скіфи прийшли з Алтая і Казахстану.

«Вражає, що дівчата й жінки у степах Північного

Причорномор'я навчилися їздити верхи на конях і стріляти з луків так само вправно, як їхні брати й чоловіки», — розповідає Live Science Адрієн Мейр, науковий співробітник Стенфордського університету. Вона пояснила, що для невеликої групи людей, які кочували в суворих степах під постійною загрозою ворогів, доцільно було всім добре володіти зброєю, вміти захищатися, вправно сидіти в сід-

На ілюстрації зображені амазонки у бою

лі, допомагати в обороні та рейдах незалежно від віку чи статі.

Активних жінок-воїнів віком 10—45 років було знайдено у багатьох скіфських похованнях.

«Археологи ідентифікували понад 300 останків жінок-воїнів, поховані разом з конями та зброєю. Щороку їх виявляють дедалі більше», — каже Адрієн Мейр.

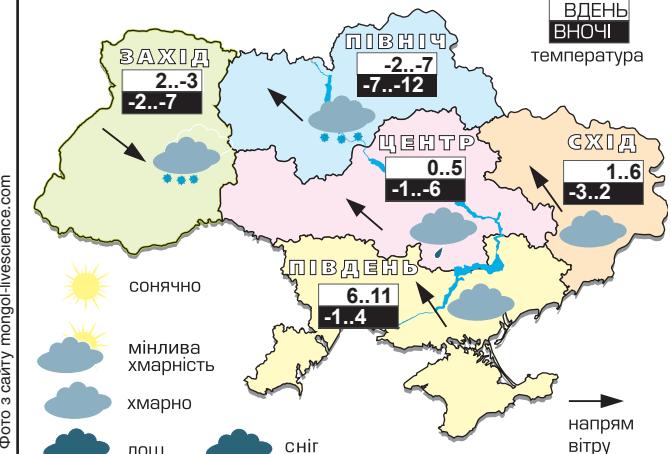
Серед скіфів були не лише жінки, як у групах амазонок у мідіах Стародавньої Греції — їхні чоловіки й жінки мали рівні права та обов'язки. Жінки разом з чоловіками полювали і воювали. Однак жінки-воїни існували не тільки у скіфів.

«Вигадані й реальні розповіді про жінок, схожих на амазонок, були у Стародавньому Римі, Єгипті, Північній Африці, Аравії, Месопотамії, Персії, Центральній Азії, Індії та Китаї. А жінки, що брали участь у війнах, існували в культурах у всьому світі», — кажуть дослідники.

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, е-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 82 577
Загальний тираж за лютій 185 060

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і звернуто у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 11 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-8 -13	-2 -7	Черкаська	-1 -6	0 +5
Житомирська	-7 -12	-2 -7	Кіровоградська	-1 -6	0 +5
Чернігівська	-7 -12	-2 -7	Полтавська	-2 -7	0 +5
Сумська	-8 -13	-2 -7	Дніпропетровська	0 -5	0 +5
Закарпатська	+2 -3	+2 +7	Одеська	-1 +4	+9 +14
Рівненська	-6 -11	-2 -7	Миколаївська	-1 +4	+6 +11
Львівська	-2 -7	+2 -3	Херсонська	-1 +4	+6 +11
Івано-Франківська	-2 -7	+2 -3	Запорізька	-1 +4	+5 +10
Волинська	-6 -11	-2 -7	Харківська	0 -5	+1 +6
Хмельницька	-2 -7	+2 -3	Донецька	+2 -3	+2 +7
Чернівецька	-2 -7	+2 -3	Луганська	+2 -3	+1 +6
Тернопільська	-2 -7	+2 -3	Крим	+2 +7	+9 +14
Вінницька	-1 -6	0 +5	Київ	-8 -10	-2 -4

Укргідрометцентр

Плутон назвали гіганським звалищем комет

Олег ЛІСОВИЙ
для «Урядового кур'єра»

СОНЯЧНА СИСТЕМА. Плутон тепер вважають карликовою, а не повноцінною планетою. Але від цього він не стає менш цікавим для науковців. Американські дослідники проаналізували хімічний склад Плутона і вирішили, що далеке небесне тіло утворилося внаслідок зіткнення безлічі комет.

Вважають, що планети народжуються внаслідок акреції (падіння речовини на космічне тіло із зовнішнього середовища)

Маса Плутона менша за масу Місяця майже вшестеро

«Гладенький лід, який покриває долину Супутника на Плутоні — це переважно замерзлий азот. Звідки взялося так багато азоту? Ми вважаємо, що вся рід у походженні Плутона: карликова планета могла утворитися з мільйонів комет, таких, як комета Чурюмова-Герасименко», — розповів Крістофер Гляйн, один з авторів нового дослідження.

Гляйн додав, що азот становить майже 98% маси Плутона, і це не вдається пояснити звичайним процесом формування планет. Комп'ютерне моделювання показало, що цю речовину Плутон отримав здебільшого від комет, а на фіналний вигляд планети серйозно вплинув океан рідкої води (можливо, він існував під поверхнею).

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, е-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 82 577
Загальний тираж за лютій 185 060